SUGAM
HOSPITALS
Symbol of Health
THIRUVOTTIYUR & CHROMPET

MULTI SPECIALITY HOSPITAL

- WORLD CLASS INTENSIVE CARE UNIT
- 24 HOURS TRAUMA AND EMERGENCY CARE
- HITECH OPERATION THEATRES

THIRUVOTTIYUR	CHROMPET
40 50 60 70	85 85 85 85 50
#349, T.H.Road, Thiruvottiyur, Chennai - 19.	#107A, G.S.T. Road, Chrompet, Chennai - 44

Dr.D.B.D.Sathiakumar, M.D.,

OUR GROUP DIAGNOSTIC CENTERS

HIBEAM SCANS
TOTAL IMAGING

ROYAPURAM 25 95 17 57 PONNERI 27 97 34 44

Assam Association Chennai
Executive Committee – 2021-2023

President — Pradeep Kr. Sarma | Vice President — Subrat Goswami

General Secretary — Satyam Lahon | Asst General Secretary — Kishore Kalita | Co-Ord. & Statutory compliance — Manoj Sharma | Magazine Secretary — Rupankar Hazarika | Magazine Edit. Team Member — Siddhartha Saikia

Magazine Edit. Team Member — Taranga Phukan | Magazine Edit. Team Member — Meeta Sharma | Cultural Secretary — DibyaJyoti Bordoloi | Cultural Committee Member — Jadu Sharma | Cultural Committee Member — Barasha Talukdar | Cultural Committee Member — Biswarupa Borthakur

Cultural Committee Member — Preetirekha Bordaloi | Cultural Committee Member — Mousumi Goswami | Treasurer — Uday Phukan | Sports Secretary — Bijoy Bordoloi | IT & Social media — Anshuman Dutta | IT & Social media — Diganta Gogoi

IT & Social media — Lakshmikanta Patir | Organizing Secretary — Prakash Das | Organizing Secretary — Pradip Hazarika | Organizing Secretary — Brindaban Bordoloi | Organizing Secretary — Purabi S Bordoloi | Organizing Secretary — Himjyoti Baishya

Organizing Secretary — Sanjay Chetry | Advisor — Dr. Hemanga Barman | Advisor — Dwip Kinkar Goswami | Advisor — Prashanta Kr Bhattacharjee | Advisor — Gautam Deori | President of Ladies Wing — Dr Mitali Barman

Executive Member — Deben Daloi | Executive Member — Nandini Dutta | Executive Member — Gargi Dutta | Executive Member — Mowkunhi Baruah | Executive Member — Partha Sarathi Roy | Executive Member — Dipankar Barua

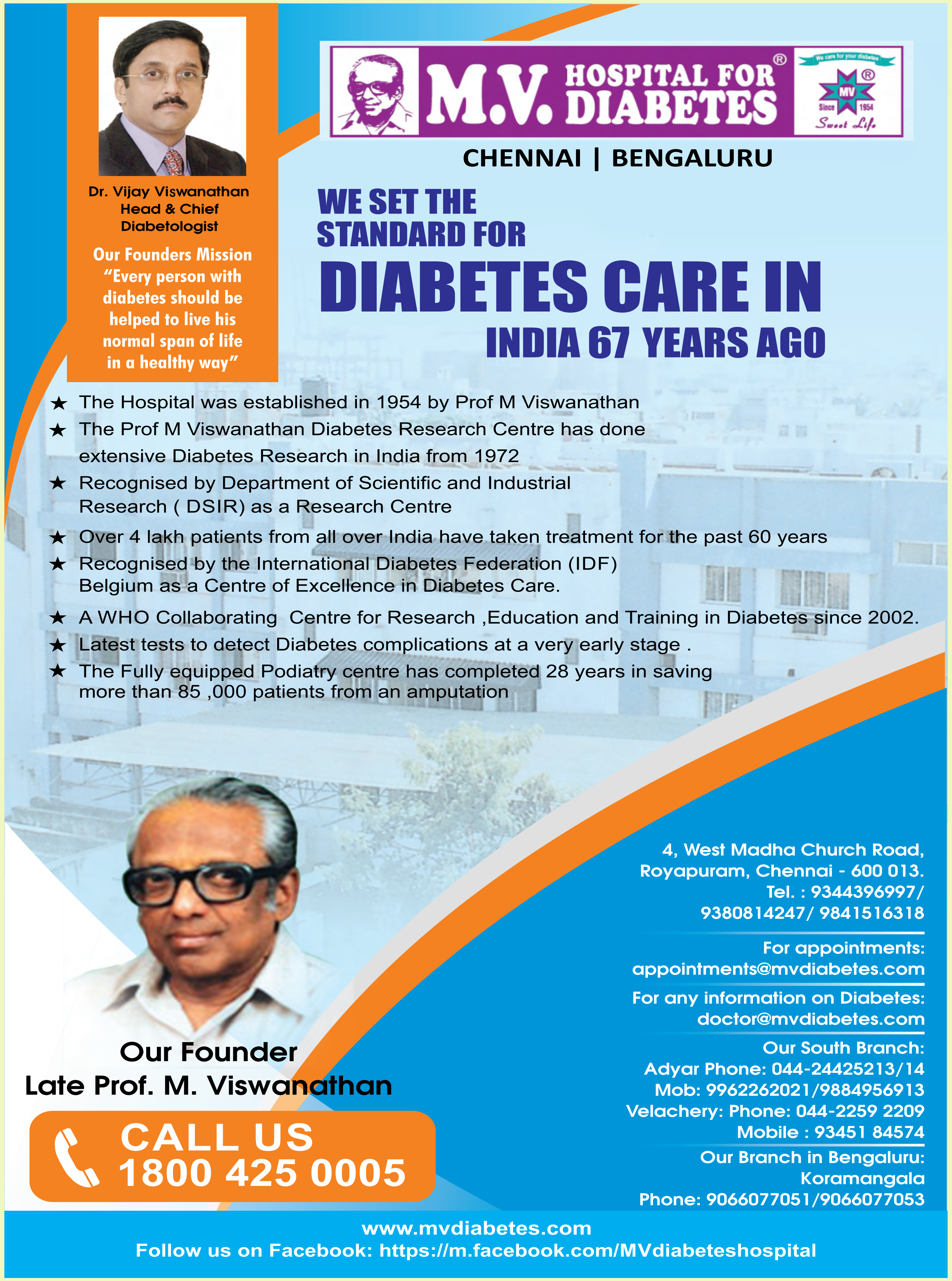

Kaziranga

Souvenir 14th Issue - 2022
Assam Association, Chennai

কাজিৰঙা

স্মৰণিকা

চতুৰ্দশ সংখ্যা, ১৬ এপ্ৰিল, ২০২২

অসম সমিতি, চেন্নাই

Registration Number: 417/2006

PAN No. AADAA6594M

प्रो० जगदीश मुखी
राज्यपाल, असम

सत्यमेव जयते

राज भवन, गुवाहाटी
पिन-781 001

04 अप्रैल, 2022

संदेश

मुझे यह जानकर अति प्रसन्नता हुई कि रंगाली बिहू के अवसर पर असम एसोसिएशन, चेन्नई द्वारा "काजीरंगा" नामक एक स्मारिका का प्रकाशन होने जा रहा है।

बिहू असम का जातीय त्योहार है। रंगाली बिहू को आनंद और खुशहाली का प्रतीक माना जाता है। यह मूलतः कृषि-आधारित प्राचीन त्योहार है, जो असम की समृद्ध एवं अनूठी परंपरा को दर्शाता है। मुझे खुशी है कि असम एसोसिएशन, चेन्नई "रंगाली बिहू" के आयोजन और इस अवसर पर "स्मारिका" के प्रकाशन के जरिए विशेष रूप से नई पीढ़ी के युवाओं को सांस्कृतिक जड़ों से जोड़ने का काम कर रहा है।

मेरा विश्वास है कि रंगाली बिहू का यह आनंदोत्सव, प्रदेश व देशवासियों के पारस्परिक प्रेम, सद्भाव, एकता व बंधुत्व की भावना को और अधिक मजबूत करेगा।

रंगाली बिहू के अवसर पर असम एसोसिएशन, चेन्नई द्वारा प्रकाशित हो रही स्मारिका "काजीरंगा" के सफल प्रकाशन हेतु मैं अपनी हार्दिक शुभकामनाएँ प्रदान करता हूँ।

जगदीश मुखी

(प्रो. जगदीश मुखी)

फोन : (0361) 2540500 (ऑफिस); फैक्स : (0361) 2731832 ; ई-मेल : rajbhavan-assam@gov.in

ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা
Dr. Himanta Biswa Sarma

মুখ্যমন্ত্ৰী, অসম
Chief Minister, Assam

সত্যমেৱ জয়তে

দিছপুৰ
২০ চ'ত, ১৪২৮ ভাস্কৰাব্দ
৪ এপ্ৰিল, ২০২২ ইং

শুভেচ্ছাবাণী

অসম এছ'চিয়েশ্যন, চেন্নাইৰ উদ্যোগত অহা ১৬ এপ্ৰিলত চেন্নাইত এদিনীয়া বৰ্ণাঢ্য কাৰ্যসূচীৰে ৰঙালী বিহু অনুষ্ঠিত কৰাৰ বাবে প্ৰস্তুতি চলোৱা হৈছে বুলি জানিবলৈ পাই মই আনন্দিত হৈছোঁ। এই ৰঙালী বিহুৰ লগত সংগতি ৰাখি 'কাজিৰঙা' নামৰ এখন স্মৃতিগ্ৰন্থ প্ৰকাশৰ বাবে লোৱা উদ্যোগ নিতান্তই প্ৰশংসনীয়।

'কোনে কুটি দিব হালধী বেঙ্গেনা,
গৰু ধুৱাবলৈ যাওঁ।
কোনে সজাই দিব বিহুৰ চিৰা পিঠা,
কণী যুঁজ চাবলৈ যাওঁ।'

—শৈলধৰ ৰাজখোৱা

কবি শৈলধৰ ৰাজখোৱাৰ এই কবিতাফাকিৰ জৰিয়তে বিহুৰ মাজত প্ৰকাশিত আমাৰ লোক জীৱনৰ সুৰ প্ৰকাশিত হৈছে। অসমীয়াৰ সাংস্কৃতিক জীৱনবোধক বৰ্ণিল কৰি বিহুৱে জাতিটোৰ স্বকীয়তাক এক বিশেষ মাত্ৰা প্ৰদান কৰিছে। লোকাচাৰ, লোক সংগীত, লোক শিল্প, জনবিশ্বাস, প্ৰকৃতিকে ধৰি চহা জীৱনৰ সামগ্ৰিকতা বিহুৰ মাজেৰে প্ৰতিফলিত হয়। সমাজ জীৱনৰ বিচিত্ৰ অভিজ্ঞতা আৰু কলানুৰাগ বিহুৰ আচাৰ-অনুষ্ঠানত বিহু গীত, বিহু নৃত্যত প্ৰতিফলিত হৈছে। আৰ্য-অনাৰ্য লোকাচাৰেই নহয়, বিহুৰ অন্তৰ্নীল প্ৰবাহৰ মাজত জাতীয় চেতনাও উদ্ভাষিত হৈছে। বসন্তকালীন বিহু উৎসৱ ব'হাগ বিহু বা ৰঙালী বিহু, বৈসাগু বায়খু, বিসু, বুসু, আলিং-আই-লিগাং, চ'ত সংক্ৰান্তি আদি নানা নামেৰে জাতি-জনজাতিৰ মাজত প্ৰচলিত হৈ আহিলেও ইয়াৰ একত্ৰিত স্বৰূপৰ জৰিয়তে অসমীয়াৰ মিলনৰ সুৰ প্ৰবাহিত হৈ আহিছে। বিহুৱে আমাৰ জনজীৱনৰ যি সৌন্দৰ্যবোধ প্ৰকাশি আহিছে তাৰ জৰিয়তে জাতিটোৱে শক্তিশালী আত্মবিশ্বাস আৰু সৃষ্টিৰ অনাবিল আহ্বানেৰে আগুৱাই যোৱাৰ বাবে প্ৰয়াস চলাব লাগিব। এই ৰঙালী বিহুৱে দুয়োখন ৰাজ্যৰ মাজত যাতে সাংস্কৃতিক আদান-প্ৰদানৰ পৰিৱেশ নিৰ্মাণ কৰে তাকেই কামনা কৰিলোঁ।

মই অসম এছ'চিয়েশ্যন, চেন্নাইৰ উদ্যোগত আয়োজিত ৰঙালী বিহুৰ সকলো কাৰ্যসূচীৰ সফলতা আন্তৰিকতাৰে কামনা কৰাৰ লগতে প্ৰকাশ পাবলগীয়া স্মৃতিগ্ৰন্থখনে সৰ্বত্ৰতে সমাদৰ লাভ কৰিব বুলি আশা কৰিলোঁ।

(ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা)

सर्बानंद सोणोवाल
SARBANANDA SONOWAL

सत्यमेव जयते

मंत्री
पत्तन, पोत परिवहन और जलमार्ग एवं आयुष
भारत सरकार
Minister
Ports, Shipping & Waterways and AYUSH
Government of India

শুভেচ্ছাবাণী

তামিলনাডুত বসবাস কৰা অসমীয়া লোকসকলক একত্ৰিত কৰি গঠন হোৱা সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান অসম এছ'চিয়েচন, চেন্নাইৰ উদ্যোগত অহা ১৬ এপ্ৰিল, ২০২২ তাৰিখে এদিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে অসমীয়াৰ বাপতি সাহোন ৰঙালী বিহুটি উদযাপন কৰিবলৈ লোৱাৰ কথা জানিবলৈ পাই আনন্দিত হৈছো। তামিলনাডুবাসী অসমীয়া ৰাইজৰ মাজত ৰঙালী বিহুৰ ঐতিহ্য তথা পৰম্পৰা অটুট ৰাখি এইদৰে বিহু উদযাপন কৰি উঠি অহা প্ৰজন্মৰ মাজত অসমীয়া সংস্কৃতিক জীয়াই ৰখাৰ বাবে অসম এছ'চিয়েচন, চেন্নাইৰ যি প্ৰচেষ্টা সেয়া সচাঁই প্ৰশংসনীয়।

এই অনুষ্ঠানটিৰ লগত সংগতি ৰাখি প্ৰকাশ কৰিবলৈ লোৱা "কাজিৰঙা" নামৰ স্মৰণিকাখনিয়ে পঢ়ুৱৈ সমাজৰ সমাদৰ লাভ কৰিব বুলি আশা কৰিলোঁ। শেষত অনুষ্ঠানটিৰ সৰ্বতোপ্ৰকাৰৰ সফলতা কামনা কৰি আয়োজক সমিতিৰ লগতে সমূহ অসমীয়া ৰাইজলৈ মোৰ তৰফৰ পৰা ৰঙালী বিহুৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

৩১ মাৰ্চ, ২০২২

নতুন দিল্লী

(সৰ্বানন্দ সোণোৱাল)

SAGARMALA
स्वच्छ भारत
एक कदम स्वच्छता की ओर
आज़ादी का अमृत महोत्सव

Room No. 201, Transport Bhawan, 1, Sansad Marg, New Delhi - 110001, Ph. : 011-23717422, 23717423, 23717424 (O), 23356709 (F)
E-mail : minister-shipping@gov.in; Website : www.shipmin.gov.in
Room No. 101, AYUSH Bhawan 'B' Block, GPO Complex, INA, New Delhi-110023, Tel.: 011-24651955, 24651935
E-mail : minister-ayush@nic.in; Website : www.ayush.gov.in

Shri Pijush Hazarika
Minister, Assam

सत्यमेव जयते

Water Resources, Parliamentary Affairs,
Information, Public Relations,
Printing and Stationery Departments.

দিছপুৰ, ৪ এপ্ৰিল, ২০২২

শুভেচ্ছা-বাৰ্তা

ৰঙালী বিহু উপলক্ষে আসাম এচ'চিয়েচন, চেন্নাইৰ উদ্যোগত তেঁওলোকৰ বাৰ্ষিক আলোচনী "কাজিৰঙা" প্ৰকাশ কৰাৰ প্ৰস্তুতি চলোৱা বুলি জানিব পাৰি আনন্দিত হৈছো। প্ৰথমে মই তামিলনাডুত কৰ্মৰত অথবা বসতি স্থাপন কৰা সকলো অসমীয়া ৰাইজক বাপতি সাহোন ৰঙালী বিহুৰ ওলগ যাচিলোঁ, ৰঙালী বিহুৰ ৰঙেৰে সকলোৰে জীৱন ৰঙীন হৈ পৰক।

আসাম এচ'চিয়েচন, চেন্নাইয়ে বিগত পাঁচটা দশক ধৰি তামিলনাডুত অসমৰ পৰা চিকিৎসাজনিত অথবা অধ্যয়নৰ বাবে যোৱা ব্যক্তি তথা ছাত্ৰ ছাত্ৰীসকলক বিভিন্ন ধৰণেৰে সহায় কৰি আহিছে। এই আপাহতে আসাম এচ'চিয়েচন, চেন্নাইৰ সমূহ কৰ্মকৰ্তাকে মোৰ আন্তৰিক অভিনন্দন তথা শুভকামনা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। অসমভূমিৰ পৰা দূৰৈত থাকিও অসমীয়া ভাষা, সাহিত্য তথা সংস্কৃতিৰ সাধনা অব্যাহত ৰখাৰ বাবে কৰা আসাম এচ'চিয়েচন, চেন্নাইৰ প্ৰয়াস প্ৰশংসনীয়। তেঁওলোকৰ উদ্যোগত চেন্নাইত অহা ১৬ এপ্ৰিলত উদযাপিত হ'বলগীয়া ৰঙালী বিহু উৎসৱৰ বাবে মোৰ আন্তৰিক শুভকামনা জনালোঁ। লগতে, প্ৰকাশ পাবলগীয়া বাৰ্ষিক আলোচনী "কাজিৰঙা"ৰ বাবেও মোৰ শুভেচ্ছা থাকিল। আশা কৰোঁ, "কাজিৰঙা"ৰ পাতত অসমৰ বাপতি সাহোন ৰঙালী বিহুৰ লগতে অন্যান্য সাংস্কৃতিক উপাদানসমূহ সুন্দৰৰূপত প্ৰকাশ লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব। পাঠকসমাজৰ মাজত "কাজিৰঙা"ই সমাদৃত হ'ব বুলি আশা প্ৰকাশ কৰিলোঁ।

দিনাংক: ০৪-০৪-২০২২

(পীযুষ হাজৰীকা)

E-Block, Third Floor, Janata Bhawan, Dispur, Guwahati-781006, Assam

যোগেন মহন
মন্ত্ৰী, অসম
ৰাজহ আৰু দুৰ্যোগ ব্যৱস্থাপনা, পাৰ্বত্য অঞ্চল
ও খনি আৰু খনিজাত দ্ৰব্য বিভাগ।

सत्यमेव जयते

জনতা ভৱন
খণ্ড-ডি, প্ৰথম মহলা, ৰুম নং - ১০১
দিছপুৰ, গুৱাহাটী - ৭৮১০০৬
দূৰভাষ ও ফেক্স ঃ ০৩৬১-২২৩৭০৯৩
ই-মেইল ঃ jogen77@gmail.com

প্ৰসঙ্গ ঃ *তাৰিখ ঃ*

শুভেচ্ছাবাৰ্তা

চেন্নাই প্ৰবাসী অসমীয়াসকলৰ সামাজিক সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান 'অসম এছ'চিয়েশ্যন, চেন্নাই'ৰ উদ্যোগত 'কাজিৰঙা' নামৰ এখন বাৰ্ষিক আলোচনী প্ৰকাশ কৰিবলৈ লোৱা বুলি জানিবলৈ পাই মই অত্যন্ত সুখী হৈছো। চিকিৎসা সেৱা, শিক্ষা আদি বিভিন্ন কাৰণত চেন্নাইলৈ যোৱা অসমীয়াসকলৰ সেৱা আগবঢ়োৱাত অসম এছ'চিয়েশ্যনে বিশেষ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আহিছে।

এটা জাতিৰ স্বকীয়তা বজাই ৰখাত জাতিটোৰ সাহিত্য আৰু সংস্কৃতিয়ে মুখ্য ভূমিকা পালন কৰে। জাতীয় সাহিত্য আৰু সংস্কৃতিৰ মাজেৰে জাতিটোৰ উৎকৰ্ষ সাধন হয়, সভ্যতাৰ দৌৰত আগুৱাই যাবলৈ সক্ষম হয়। সেয়েহে, চেন্নাই প্ৰবাসী অসমীয়াসকলেও আমাৰ ভাষা-সাহিত্য আৰু সংস্কৃতিৰ চৰ্চাৰে জাতীয় স্বকীয়তা বজাই ৰাখিছে। এয়া নিশ্চয়কৈ প্ৰশংসনীয় পদক্ষেপ।

আশাকৰোঁ আলোচনীখনত ভিন্নস্বাদৰ সাহিত্যৰ লগতে অসমীয়া জাতীয় জীৱনৰ বিষয়ে প্ৰকাশিত লিখনিসমূহে আমাৰ অসমীয়া জাতীয় ঐক্য আৰু সংহতিক প্ৰতিফলিত কৰিব। এনেধৰণৰ ইতিবাচক পদক্ষেপৰ বাবে চেন্নাই এছ'চিয়েশ্যনৰ সকলো সদস্য-সদস্যা আৰু আলোচনীখনৰ সম্পাদনা সমিতিৰ সৈতে জড়িত সকলো বিষয়-ববীয়ালৈ মোৰ আন্তৰিক শুভকামনা জ্ঞাপন কৰিলো।

(যোগেন মহন)

জয়ন্ত মল্ল বৰুৱা
Jayanta Malla Baruah

বিধায়ক, ৫৯ নং নলবাৰী বিধান সভা সমষ্টি
মুখ্যমন্ত্ৰীৰ ৰাজনৈতিক সচিব, অসম
MLA, 59- Nalbari LAC
Political Secretary to Chief Minister, Assam

দিছপুৰ
২ এপ্ৰিল, ২০২২

শুভেচ্ছাবাণী

অসম এছ'চিয়েশ্যন চেন্নাইয়ে 'কাজিৰঙা' নামৰ এখন বাৰ্ষিক আলোচনী প্ৰকাশৰ বাবে প্ৰস্তুতি চলাই আছে বুলি জানিবলৈ পাই মই অতিশয় আনন্দিত হৈছোঁ।

ভাষা-সাহিত্যই হৈছে এটা জাতিৰ জীৱনীশক্তি। ইয়ে স্বকীয়তাৰ পৰিচায় বহন কৰে। ঐতিহ্য-পৰম্পৰা-কৃষ্টি-সংস্কৃতি, সমসাময়িক ঘটনাৱলী আৰু সমাজ জীৱনৰ প্ৰতিটো দিশকে সাহিত্যই সামৰি লয়। সমাজখনক বৌদ্ধিক দিশেৰে আগুৱাই নিয়াৰ দিশত সাহিত্যই যি চেতনাৰ উন্মেষ কৰে তাৰ জৰিয়তে নৱ প্ৰজন্মই আলোকৰ বাটেৰে আগুৱাই যাবলৈ প্ৰেৰণা লাভ কৰে। ভাষা-সাহিত্যৰ বিকাশ সাধনত গ্ৰন্থই যিদৰে গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰে, ঠিক একেদৰে বাতৰি কাকত-আলোচনীয়েও সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰখনক আগুৱাই নিয়াৰ দিশত ইতিবাচক প্ৰভাৱ পেলায়। অসমীয়া ভাষাক অধিক শক্তিশালী ৰূপত আগুৱাই নিব লাগিলে অকল ৰাজ্যখনৰ ভিতৰতে নহয়, ৰাজ্যৰ বাহিৰত থকা অসমীয়া লোকসকলৰো এক গভীৰ দায়িত্ব আছে। তেনে দায়িত্ব পালন কৰিলেহে আমাৰ ভাষা-সাহিত্যই প্ৰসাৰ আৰু প্ৰচাৰ লাভ কৰিব। অসম এছ'চিয়েশ্যন চেন্নাইয়ে কাজিৰঙা আলোচনীৰ মাধ্যমেৰে তাত থকা অসমীয়া লোকৰ চিন্তন আৰু মনন জগতৰ প্ৰসাৰ সাধনত বিশেষ প্ৰভাৱ পেলাব বুলি মই ভাবোঁ। আলোচনীখনে অসমৰ ঐতিহ্য, ভাষা-সাহিত্য, সংস্কৃতিক সঠিক ৰূপত প্ৰতিফলন কৰিব বুলি আশা কৰিলোঁ।

মই আলোচনীখনৰ সফল প্ৰকাশ কামনা কৰিলোঁ।

(জয়ন্ত মল্ল বৰুৱা)

মুখ্যমন্ত্ৰীৰ ব্লক, জনতা ভৱন, গুৱাহাটী-৭৮১০০৬, ফোন নং ঃ ০৩৬১ ২২৩৭০৪০, মোবাইল ঃ ৯৪৩৫২ ২৪৪৪৪
Chief Minister's Block, Janata Bhawan, Guwahati-781006, Phone No. : 0361 2237040, Mob : 94352 24444
e-mail : cmpolsecretary@gmail.com

Bhaskarjyoti Mahanta, IPS

सत्यमेव जयते

DIRECTOR GENERAL OF POLICE
Assam
Ulubari, Guwahati-781007

শুভেচ্ছাবাণী

চেন্নাইৰ অসম এচোছিয়েছনে অহা ইং ১৬ এপ্ৰিল তাৰিখে চেন্নাইত "ৰঙালী বিহু" উৎসৱ উদ্‌যাপন কৰিবলৈ লোৱা বুলি জানিবলৈ পাই মই নথৈ আনন্দিত হৈছোঁ। তদুপৰি, এই উপলক্ষে বিগত বছৰবোৰৰ দৰে এইবছৰো এচোছিয়েছনৰ বছৰেকীয়া আলোচনী 'কাজিৰঙা' প্ৰকাশৰ বাবে যি মহৎ পদক্ষেপ লোৱা হৈছে এয়া নিতান্তই প্ৰশংসনীয়।

আমি জানো যে চেন্নাইৰ অসম এচোছিয়েছনে সমগ্ৰ তামিলনাডুত আমাৰ বাৰেৰহণীয়া কৃষ্টি-সংস্কৃতিৰ প্ৰসাৰ আৰু প্ৰচাৰৰ বাবে নিৰন্তৰভাৱে প্ৰয়াস চলাই আহিছে। এয়া নিশ্চয় আমাৰ বাবে অতি গৌৰৱৰ কথা। তদুপৰি, বিগত পাঁচটা দশকত অসমৰ পৰা চেন্নাইলৈ চিকিৎসাৰ বাবে যোৱা ৰোগী আৰু অধ্যয়নৰ বাবে যোৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক এচোছিয়েছনে সদায়েই প্ৰয়োজনীয় সহায়ৰ হাত আগবঢ়াই আহিছে আৰু অসমৰ লোকসকল যথেষ্ট উপকৃত হৈছে। মোৰ দৃঢ় বিশ্বাস যে ভৱিষ্যতৰ দিনবোৰতো এচোছিয়েছনে এনেধৰণৰ সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক কাম-কাজখিনি অব্যাহত ৰাখিব।

শেষত, মই এচোছিয়েছনৰ সমূহ বিষয়ববীয়া আৰু কৰ্মকৰ্তাৰ লগতে তামিলনাডুত বাস কৰা অসমৰ সমূহ লোকৰ প্ৰতি ৰঙালী বিহুৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। লগতে আশ কৰিছোঁ, আলোচনীখনে পঢ়ুৱৈ সমাজৰ যথোচিত সমাদৰ লাভ কৰিব।

02/04/2022

(ভাস্কৰজ্যোতি মহন্ত)

Partha Sarathi Mahanta, IPS

Joint Commissioner of Police,
Guwahati, Assam

सत्यमेव जयते

"শুভেচ্ছা বাণী"

হেঁপাহৰ ৰঙালী বিহুটি আহিলে আমি
য'তেই নাথাকো কিয় মনটো কিবা অজানা
আবেগেৰে ভৰি পৰে। বিহু বুলি ক'লেই
এপাক নাচিবলৈ, এফাঁকি বিহুগীত
জুৰিবলৈ সকলোৰে মন যায়।
প্ৰবাসীসকলো নিশ্চয় তাৰ ব্যতিক্ৰম নহয়।
ৰঙালী বিহু উপলক্ষে চেন্নাইত থকা
অসমীয়াসকলেও বিহু উদযাপন কৰি
আহিছে।
এই উদ্দেশ্যে প্ৰতিবছৰে সমিতিৰ তৰফৰ
পৰা "কাজিৰঙা" শীৰ্ষক এখন স্মৰণিকা
প্ৰকাশ কৰি আহিছে। ইয়াৰ উপৰি এই
সমিতিয়ে বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন অনুষ্ঠান
আয়োজন কৰি অসমীয়া ভাষাৰ স্বকীয়তা
বজাই ৰাখিবলৈ কৰা প্ৰচেষ্টা শলাগ
ল'বলগীয়া।

ৰঙালী বিহুৰ এই শুভক্ষণত মই চেন্নাইবাসী
সমূহ অসমীয়ালৈ ৰঙালী বিহুৰ লগতে
অসমীয়া নৱবৰ্ষৰ আন্তৰিক ওলগ
জনালোঁ।

পাৰ্থসাৰথি মহন্ত

Phone : 0361-2540007 (O)

E-mail : psmahanta@gmail.com

শ্ৰদ্ধাঞ্জলি

প্ৰয়াত দ্বীপেন্দ্ৰ নাথ দাসলৈ

জন্মঃ ১ জুন ১৯৪৬

মৃত্যু ২৬ জানুৱাৰী ২০২০

প্ৰয়াত দাস অসম সমিতি, চেন্নাইৰ এগৰাকী সদস্য আছিল

অসম সমিতি চেন্নাইৰ সভাপতিৰ একাষাৰ

নতুন প্ৰভাতৰ নতুন সুৰুযে লৈ আহক পৰিৱৰ্তনৰ বতৰা
বিষাদ আঁতৰি,আহক হৰ্ষ
সকলোৰে বাবে শুভ হওক নৱবৰ্ষ.......

আকৌ এটা নৱবৰ্ষ... আকৌ বহাগী আমাৰ পদূলিমুখত ... ধৰাৰৈ ঋতুৰাজ বসন্তৰ আগমনে লৈ আহিছে অসমীয়াৰ হেঁপাহৰ ৰঙালী বিহুৰ বতৰা। বিহুটি আহিলেই অসমীয়াৰ গা সাতখন আঠখন কৰে। আমি অসমীয়াসকল পৃথিৱীৰ যি প্ৰান্ততেই নাথাকো কিয়, ৰঙালী বিহু বুলিলে বিহুগীত এফাঁকি গাই এপাক বিহু নাচিবলৈ সকলোৰে মন কৰো। সেইবাবে, প্ৰতি বছৰে অসমৰপৰা বহু নিলগত চেন্নাইত আমি চেন্নাইবাসী অসমীয়াসকল লগ হৈ অনুষ্টুপীয়াককৈ হ'লেও ৰঙালী বিহু উদযাপন কৰোঁ। পিছে দুৰ্ভাগ্যবশতঃ যোৱা দুটা বছৰ(2020 আৰু 2021)ক'ভিড সৃষ্ট পৰিস্থিতিৰ বাবে আমি বিহু পাতিব পৰা নাছিলোঁ। এইবাৰ পৰিস্থিতি কিছু ভাল হোৱাত আমি আকৌ আগৰ দৰেই বিহু পাতিবলৈ সিদ্ধান্ত লৈছো। ৰঙালী বিহুৰ এই শুভক্ষণত প্ৰকাশিত আমাৰ স্মৰণিকা "কাজিৰঙা"ৰ জৰিয়তে মই এই সুযোগতে সমূহ চেন্নাইবাসী অসমীয়ালৈ ৰঙালী বিহু আৰু অসমীয়া নৱবৰ্ষৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জনাইছোঁ। যাঠিৰ দশকতে চেন্নাইলৈ অহা কিছু মুষ্টিমেয় অসমীয়া লোকে "অসম সংঘ" নামেৰে অসমীয়াসকলৰ এটি সামাজিক অনুষ্ঠান স্থাপন কৰে। সময়ৰ সোঁতত লাহে লাহে ইয়ে অসম সমিতি, চেন্নাইত পৰিণত হয়। বহুজনৰ আশাশুধীয়া প্ৰচেষ্টা, কষ্ট আৰু ত্যাগৰ বিনিময়ত আমাৰ অনুষ্ঠানটি বৰ্তমান কিছু ঠন ধৰি উঠিছে। সমিতিৰ উদ্যোগত বিগত কেইবাবছৰো ধৰি চেন্নাইত ভোগালী বিহু, ৰঙালী বিহু, জন্মাষ্টমী,ৰাভা দিৱস, ড. ভূপেন হাজৰিকাদেৱৰ পুণ্য তিথিৰ লগতে সৰস্বতী পূজাও অনুষ্ঠিত কৰি অহা হৈছে। অৰ্থৰ অভাৱ, সমিতিৰ নিজাববীয়াকৈ এটি কাৰ্যালয়ৰ অভাৱ ইত্যাদি কাৰণত বিভিন্ন সময়ত আমাৰ অনুষ্ঠানটি নানা সমস্যাৰ মুখামুখি হ'বলগীয়া হৈছে যদিও জন্মলগ্নৰেপৰা বৰ্তমানলৈকে স্বভূমিৰ বাহিৰত নিজৰ কৃষ্টি-সংস্কৃতি ধৰি ৰাখিবলৈ আমাৰ অনুষ্ঠানটি সদায় যত্নপৰ হৈ আছে। তদুপৰি বিভিন্ন সামাজিক কামৰ লগত জড়িত হৈ অসম সমিতি, চেন্নাইয়ে বিভিন্ন সময়ত সামাজিক দায়বদ্ধতাৰো পৰিচয় দাঙি ধৰিছে। বানপানীৰ সময়ত মুখ্যমন্ত্ৰী সাহায্য পুঁজিলৈ বৰঙনি আগবঢ়োৱা, চেন্নাইলৈ চিকিৎসাৰ বাবে অহা অসমীয়া লোকসকলক প্ৰয়োজনত বিভিন্ন ধৰণে সহায় কৰা আদিবোৰ প্ৰধানকৈ ক'ব পাৰি। ক'ভিডৰ বাবে হোৱা প্ৰথমতো লকডাউনৰ সময়ত চেন্নাইত পঢ়ি থকা অসমীয়া শিক্ষাৰ্থী তথা বিভিন্ন কৰ্মত নিয়োজিত অসমীয়া লোকসকল, চিকিৎসাৰ বাবে অসমৰপৰা অহা লোকসকল ঘৰলৈ উভতি যাব নোৱাৰাত এক অভাৱনীয় স্থিতিৰ সৃষ্টি হৈছিল। এনে জটিল পৰিস্থিতিৰ মাজত সমিতিয়ে আগভাগ লৈ তেওঁলোকক ৰে'লযোগে ঘৰলৈ ওভতাই পঠিয়াবলৈ সক্ষম হৈছিল। নিজৰ জীৱনলৈ আহিব পৰা বিপদকো আওকাণ কৰি সমিতিৰ কেইগৰাকীমান অতি দক্ষ, নিৰ্ভীক আৰু সক্ৰিয় কৰ্মকৰ্তা এই কামৰ বাবে নিস্বাৰ্থভাৱে আগবাঢ়ি গৈছিল। তেওঁলোকৰ এই নিস্বাৰ্থ সেৱা সঁচাকৈয়ে প্ৰশংসনীয়।

সমূহ চেন্নাইবাসী অসমীয়াৰ বাবে চেন্নাইত এটা নামঘৰ আৰু এটি সাংস্কৃতিক প্ৰকল্প প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ সমিতিৰ ফালৰপৰা কেইবাবাৰো চেষ্টা কৰা হৈছে, যদিও আজি পৰ্যন্ত সেয়া হৈ উঠা নাই। যোৱা ডিচেম্বৰ মাহৰ 23 তাৰিখে কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী তথা অসমৰ প্ৰাক্তন মুখ্যমন্ত্ৰী সন্মানীয় সৰ্বানন্দ সোণোৱাল দেৱক লগ ধৰি উক্ত বিষয় সম্পৰ্কে সমিতিৰ ফালৰপৰা এখন স্মাৰক পত্ৰ প্ৰদান কৰা হয়। তেখেতে অতি সোনকালে এই অভাৱ পূৰণ কৰাৰ আশ্বাস প্ৰদান কৰে।

ভৱিষ্যতৰ বাবে যদিও অসম সমিতি, চেন্নাইৰ হাতত বহুতো পৰিকল্পনা আছে, সেইবোৰ পূৰণ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত অন্তৰায় ৰূপে থিয় হৈ পৰে সীমিত পুঁজি আৰু সীমিত মানৱ শক্তি। সকলোৰে সহায় সহযোগিতা আৰু সক্ৰিয় অংশগ্ৰহণ হ'লে অদূৰ ভৱিষ্যতে আমাৰ পৰিকল্পনাসমূহ নিশ্চয় সফল হ'ব।

ৰঙালী বিহুৰ এই শুভক্ষণত প্ৰকাশিত স্মৰণিকা "কাজিৰঙা"ৰ জৰিয়তে এই সুযোগতে মই আমাৰ সমিতিৰ সমূহ বিষয়ববীয়া আৰু সদস্যলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ তথা কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো। তেখেতসকলে দিয়া বহুমূলীয়া সময়, নেৰানেপেৰা চেষ্টা আৰু কষ্টৰ ফলতেই আমাৰ এই অনুষ্ঠানটি সফল হৈ উঠিছে। অনাগত দিনবোৰতো আমাৰ এই অনুষ্ঠানসমূহ সফল ৰূপত কাৰ্যকৰী হৈ থাকক, তাৰেই কামনা কৰিছোঁ। আশা কৰিছো সমিতিলৈ আৰু অধিক অসমীয়া সদস্যৰ অন্তৰ্ভুক্তি হওক আৰু সকলোৱে সক্ৰিয়ভাৱে সমিতিৰ কামকাজত আগভাগ লওক। স্বভূমিৰ বাহিৰত নিজৰ কৃষ্টি-সংস্কৃতি ধৰি ৰাখি এখন শক্তিশালী অসমীয়া সমাজ গঢ়ি তুলিবলৈ সকলোৰে সহযোগিতা কামনা কৰিলো।

সমূহ অসমীয়ালৈ পুনৰ ৰঙালী বিহু আৰু নৱবৰ্ষৰ শুভেচ্ছা জনালোঁ...

- প্ৰদীপ কুমাৰ শৰ্মা

Assam Association Chennai : Chronicles of Recent Activities

Assam Association Chennai (AAC) is one of the oldest socio cultural organizations of the Assamese diaspora . Over the decades the association played significant role in promoting cultural heritage of the state of Assam in Tamil Nadu . However in the last three to four years the scale and functioning of went through significant transformations due to change in demographics of the Assamese people in Chennai as well as external disruptions effecting everyone.

I had the priviledge of serving as the General Secretary of AAC from November 2018 till the end of 2021 and here is the chronicle of that time period .

Since the beginning of 2019, we were pleased to notice number of paid membership almost doubled over the previous years . From limited number of families mostly from the public sector background, we saw a large number of young IT professionals becoming our members . It was also heartening to see youth coming forward and actively participating in the activities of the organization . This has enriched the diversity of the Association in the recent past. The following measures were adapted to ensure smooth and transparent working of the association

Membership database was created for better tracking and renewal reminder process .

New and existing membership renewal payment process made more friendly with the introduction of UPI, IMPS and Instamojo payment facility . This has enabled ease of transaction and better tracking .

We increased the social media presence in Facebook and Twitter, along with email and WhatsApp reminders to all concerned .

Apart from being the cultural clarion of the people of Assam, the association through its members contributed constructively whenever we faced larger social challenges like the devastating Assam Floods in 2019, Covid-19 Pandemic and even CAA movement in 2020 . Below are some of the developments in chronological order since 2019 . A lot of members, despite their busy personal lives rose to the occasions and delivered selfless services for the greater good of the community . I would like to refrain from taking individual names for the fear of inadvertently not mentioning some other deserving names. My sincere apologies for that .

2019 saw our home state Assam getting hit by the worst floods in decades . AAC members came forward whole heartedly to support the needy in the motherland . Apart from the monetary and material support for our community members, a lot of local and corporate support also could be garnered due to tireless efforts of few members of the Association. AAC contributed RS 1,40,000 to the Assam CM Relief Fund along with a full truckload of relief material sent via Goonj Foundation, a prominent NGO . We are also thankful to Daimler India Limited for providing a commercial vehicle to collect relief material from various residential complexes in Chennai .

By the beginning of 2020, along with the rest of the country, Anti CAA protests saw its peak . Instead of going with the trend and taking a political stand like several other associations in other cities, AAC took a very balanced and unique position and organized a discussion of the community members in Chennai in presence of esteemed national media publications like The Hindu and the Times of India . Instead of un-approved gatherings which creates law and order situation and hijacks the main agenda, AAC members explained in front of the media why the linguistic identity is a sensitive subject in Assam in our unique was of debates and cultural performances .

In March 2020 lockdown was announced due to Covid-19 Pandemic. Tamil Nadu is home to more than 40,000 migrant labourers from Assam, who are concentrated in several industrial belts across the state . Apart from the migrant labourers, thousands of patients from Assam also got stuck in Chennai and Vellore and they had to face severe hardship . Thousands of people reached out to Assam Association Chennai for all kinds of help which overwhelmed many of our members . We would like to express our sincere gratitude to the Chennai Corporation and North East India Welfare Association Chennai (NEIWAC) for arranging shelter with food and medical care to several thousand displaced people of Assam in Chennai . AAC actively participated in the deportation plan of several thousand people via train and co-ordinated with Tamil Nadu Govt officials, The resident Commissioner of Assam Bhavan and Assam Government . Apart from preparing the database of the people stuck in various lodges and shelters who needed transportation back to Assam and helping them to board

designated trains, AAC also provided monetary support to many which helped them to face the hard times . AAC also contributed to treatment and funeral expenses of several patients who unfortunately lost their lives during the pandemic . I would like to specially thank those members of the association who risked their personal safety and came out to support fellow community members in the time of need .

In spite of the challenges above, AAC continued to deliver and flourish in the core cultural areas . We added annual Saraswati Puja to the annual calendar of events which already had Bohag Bihu, Magh Bihu, Krishna Janmashtami, Bhupen Hazarika Divas, Xilpi Divas etc. During the lockdown days, we continued to celebrate all events online with same fervor and enthusiasm . Another great initiative that I must mention is Xiksha -Diksha – an online program initiated by few of our respected members to teach Assamese reading and writing,story telling and other relevant subjects related to our culture to the second generation kids here, who do not have access to resources to learn their own culture . The program is very well constructed and documented and a lot of personal contributions were made by the enthusiastic members.

I convey my sincere thanks and best wishes to the new executive committee of Assam Association Chennai . It is a journey well began, but miles to go .

With Gratitude

Subrat Goswami

General Secretary (2019-2021)

Sholinganallur, Chennai

সম্পাদকীয়

পৃথিৱীৰ অসুখ

দৃশ্য ১ - মাৰ্চ ১১, ২০২০ চন। ধৰণী বৰুৱাই এইমাত্ৰ হোৱাট্ছআপত ভিডিঅ' কল্ এটা কৰি উঠিছে পো-বোৱাৰী আৰু ৫ বছৰীয়া নাতিনীয়েকৰ লগত। বৰুৱা সদ্য অৱসৰপ্ৰাপ্ত চৰকাৰী বিষয়া। পো-বোৱাৰী চাকৰিসূত্ৰে বিদেশত কৰ্মৰত। বছৰত এবাৰ ঘৰলৈ আহে। ভিডিঅ' কল্‌টো কৰি তেওঁৰ মন ভৰি আছে। মুখত এটা তৃপ্তিৰ হাঁহিৰ ৰেখা। বিহুত তেওঁৰ পো-বোৱাৰী আৰু মৰমৰ নাতিনীয়েক আহি আছে। দেৱালৰ টিভিৰ পৰ্দালৈ চকু গ'ল তেওঁৰ। পৰ্দাত ভাঁহি উঠিছে - বিশ্ব স্বাস্থ্য সংস্থাই ক'ভিদ-১৯ ক মহামাৰী বুলি ঘোষণা কৰিছে। কেবাখনো দেশে সতৰ্কতামূলক ব্যৱস্থাৰূপে ভ্ৰমণ আৰু যাতায়ত ব্যৱস্থাত নিষেধাজ্ঞা আনিছে। চীন, ইটালী আদি কেবাখনো দেশত ক'ভিড প'জিটিভৰ সংখ্যা উদ্বেগজনক হৈ উঠিছে। মুখখন গহীন হৈ পৰিল তেওঁৰ; কপালত চিন্তাৰ ৰেখা দুডাল জিলিকিল। বিহুত দেখোন ইহঁত ঘৰলৈ অহাৰ কথা আছিল...

দৃশ্য ২ - ৰামচৰণে শেষ ৰুটীখন সেকিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। বৈয়ামটোত থকা অন্তিম আটাখিনিৰপৰা এতিয়ালৈকে এঘাৰখন ৰুটী হৈছে। মনতে হিচাপে কৰিলে ৰামচৰণে - হ'বগৈনে সাঁচাকৈয়ে মাত্ৰ সেইকেইখনেৰে? যাবলৈ আছে বহুদূৰ বাট। দিল্লীৰপৰা উত্তৰ প্ৰদেশৰ বাল্লিয়া জিলা। সৰ্বত্ৰ লক্ ডাউন। দোকান-পোহাৰ, যাতায়ত সকলো নানা বাধা-নিষেধৰ গণ্ডীত। ৰামচৰণ আৰু লগৰ কেবাজনো দিল্লীলৈ আহিছিল তিনি বছৰৰ আগতে... জীৱিকাৰ সন্ধানত। দিল্লীৰ সীমামূৰীয়া এটা সৰু কাৰখানাত সিহঁতে কৰিছিল শ্ৰমিকৰ কাম। এমাহ আগতে কাৰখানাৰপৰা সিহঁতক অব্যাহতি দিয়া হ'ল - ব্যৱসায় বন্ধ হৈ থকাৰ বাবে। সিহঁত থকা টিনৰ চালিৰ সৰু ঘৰটো খালী কৰি দিবলৈ মালিকে ইতিমধ্যেই তাগিদা দিছে। ৰামচৰণৰ হাতৰ সাঁচতীয়া পইচা প্ৰায় শেষ। এতিয়া নিজৰ নিজৰ গাঁৱলৈ উভতি যোৱাৰ বাদে আন উপায় নাই। গতিকেই ৰামচৰণহঁতে সিদ্ধান্ত লৈছে - সিহঁত ঘূৰি যাব। লক্ ডাউনে উপাৰ্জনহীন কৰি তোলা সিহঁত ঘূৰি যাব - খোজকাঢ়ি। হয়, খোজেৰে সিহঁতৰ উভতনি যাত্ৰা।

দৃশ্য ৩ - ডাঃ মীনাক্ষী হাতত সাৰে ভৰিত সাৰে আহি ঘৰৰ পাছফালৰ দুৱাৰখন খুলিলে। তেওঁৰ হাতত বেলেগ এটা চাবি থাকেই। হাতৰ ঘড়ীলৈ এবাৰ চালে তেওঁ - ৰাতিৰ ১১:৪৫ হৈছে। যিমান পাৰি শব্দ নোহোৱা কৈ তেওঁ গেস্ট বাথৰুমৰ ফালে খোজ ল'লে। বেডৰুমৰ দুৱাৰ কাণিদুৱৰীকৈ খোলা। অলপ পোহৰৰ ৰেখা এটা ওলাই আহিছে। বোধকৰোঁ টোপনি গৈছে তেওঁ ৰ স্বামী আৰু আঠ বছৰীয়া পুত্ৰ ৰোহণ। ৰোহণক ভালদৰে এযাৰ মাত দিব পৰা নাই তেওঁ যোৱা কেবাটাও দিন। কাৰণ - তেওঁ যে ক'ভিডৰ বিৰুদ্ধে যুঁজখনৰ প্ৰথম শাৰীৰ সেনানী চিকিৎসক মীনাক্ষী! দিনে চৈধ্য ঘন্টা মানকৈ ডিউটী কৰিছে তেওঁ এইকেইদিন। কেইদিনমানতো ঘৰলৈও অহা নাছিল একেৰাহে। ক্লান্ত চকু হালত পানী ছটিয়াই বাথৰুমৰ আইনাত নিজকে চালে তেওঁ। মনত পৰিল আজি দুপৰীয়া আই চি ইউত ভৰ্তি হওঁতে অক্সিজেন টানি নিব নোৱাৰি ছটফটাই থকা ক'ভিড আক্ৰান্ত মধ্যবয়সীয়া ৰোগীজনৰ চাৱনিটোলৈ। কি আছিল সেই চাৱনিত? এক হাঁহাকাৰ, এক কাতৰতা, এক অসহায়, এক ক্ষোভ - সকলোৰে মিশ্ৰিত এক গোমা ছাঁ। চকু দুটা সেমেকি উঠিল ডাঃ মীনাক্ষীৰ। গাটো অলপ তেওঁৰো জ্বৰ জ্বৰ লাগিছে। হয়তো ভাগৰৰ বাবে, হয়তো...? ক্লান্ত ভৰি চোঁচৰাই তেওঁৰ বাবে আছুতীয়াকৈ ঠিক কৰি ৰখা বিছনালৈ আগবাঢ়িল। কালিলৈ তেৰোঁ টেষ্ট কৰাব - ক'ভিড ১৯ ৰ টেষ্ট .....

ওপৰোক্ত দৃশ্য তিনিটা প্ৰতীকী ৰূপত ডাঙি ধৰিলোঁ যোৱা দুটা বছৰৰ দুঃসময়বোৰৰ। কাজিৰঙাৰ সম্পাদকীয় লিখিবলৈ কলম তুলি লৈ মনত ভাহি আহিছে দুটা বছৰৰ সময়বোৰ। আমাৰ স্বাভাৱিক জীৱনযাত্ৰাক স্তব্ধ কৰি দুটা বছৰৰ আচহুৱা সময়, কিছুমান আচহুৱা শব্দ - ক'ৰ'ণা, ক'ভিদ, মাস্ক, কুৱাৰেণ্টাইন আদি আমাৰ চেতনাত খুঁটি পুতি বহিলেহি। বন্ধ হৈ ৰ'ল অফিচ-কাচাৰী, স্কুল-কলেজ, দোকান-পোহাৰ। হস্পিতালত বিছনাৰ অভাৱ। জীৱশ্ৰেষ্ঠ মানৱক নিৰ্দয় ভাৱে পৰাভূত কৰি সময়ে যেন এক সকীয়নী দিলে।

ঠিক সেইখিনি অভিশপ্ত সময়ৰ আৰম্ভণিতেই আমি অসম সমিতি চেন্নাই আগবাঢ়িব লৈছিলোঁ ৰঙালী বিহুৰ উদ্‌যাপনৰ বাবে। আমাৰ 'কাজিৰঙা' ৰ ২০২০ চনৰ সংখ্যাৰ প্ৰকাশৰ বাবে আমি পূৰ্ণৰূপে আগবাঢ়ি গৈছিলো। আমাৰ চেন্নাই বাসী ৰাইজৰ লেখনীৰ ওপৰিও কাষ চাপিছিলো অসমৰো স্বভাৱসিদ্ধ লেখকৰ ওচৰত। কিন্তু হঠাৎ আহি পৰা পৃথিৱীৰ অসুখৰ বাবে ২০২০ বৰ্ষৰ বিহু উদ্‌যাপন আৰু কাজিৰঙাৰ প্ৰকাশ আমি স্থগিত ৰাখিবলৈ বাধ্য হ'লো। নানা অনিশ্চয়তা আৰু খৰ-ধৰৰ মাজেৰে এইবাৰ আমি 'কাজিৰঙা'ৰ প্ৰকাশ ৰ বাব পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিছো। ২০২০ চনত আমালৈ প্ৰেৰণ কৰা লেখনীসমূহক সন্মান জনাই আমি ২০২২ ত প্ৰকাশ কৰিম।

'কাজিৰঙা'ৰ উদ্দেশ্য হৈছে অসমৰপৰা আঁতৰি থকা চেন্নাই বাসী অসমীয়া সমাজৰ মাজত সৰুকৈ হ'লেও ভাষা সাহিত্যৰ চৰ্চাৰ বাবে এখনি মঞ্চ দিয়া। তদুপৰি, অসম সমিতিৰ নানান কৰ্মৰাজিৰ খতিয়ানো 'কাজিৰঙা'ত প্ৰকাশ লাভ কৰে। নানানটা সীমাবদ্ধতাৰ মাজেৰে দুবছৰীয়া বিৰতিৰ অন্তত পুনৰবাৰ সজাই পৰাই ন ৰূপত 'কাজিৰঙা'ক আপোনালোকৰ মাজলৈ আগবঢ়াবলৈ ওলাইছো। সম্পাদনা সমিতিৰ অজ্ঞাতে আৰু খৰখেদাৰ বাবে হ'ব পৰা ভুল ত্ৰুটিৰ বাবে আমি পঢ়ুৱৈৰ ওচৰত ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী। সকলোলৈকে ৰঙালী বিহুৰ শুভেচ্ছা জনালোঁ !

- সত্যম লাহন

(সম্পাদনা সমিতি ঃ- তৰংগ ফুকন, সিদ্ধাৰ্থ শইকীয়া, মীতা শৰ্মা, ৰূপাংকৰ হাজৰিকা, সত্যম লাহন)

কাজিৰঙা

ঃ এই সংখ্যাত আছে ঃ

- ধৰ্মৰ উদ্ধৃত - ফণীন্দ্ৰ কুমাৰ দেৱ চৌধুৰী
- কেদাৰ নাথ যাত্ৰা - মৃদুলা শৰ্ম
- জেতুকা - চিত্ৰলেখা দেৱী
- শৰৎ - প্ৰশান্ত কুমাৰ ভট্টাচাৰ্য্য
- মানৱ জীৱনঃ মোৰ চিন্তা ধাৰা - দিব্যজ্যোতি বৰদলৈ
- এটা ইডিয়ত আৰু ... - যদু শৰ্মা
- বা · - প্ৰয়াগ শইকীয়া :
- আঁচোৰ - ৰঞ্জু হাজৰিকা
- ভ্ৰমণ কাহিনী - গাৰ্গী অত্ৰি
- উপহাৰ... - অনুৰাগ সুমন
- অপত্য স্নেহ - মনীষা ভট্টাচাৰ্য
- মেলি থোৱা কিতাপখনৰ.... - কমল কুমাৰ তাঁতী
- বৃদ্ধাশ্ৰমৰ পৰা মায়ে কৈছোঁ - প্ৰণৱ কুমাৰ বৰ্মন-
- কাউৰী সংগীত - অনুৰাগ শইকীয়া
- জৈৱিক - দেৱজিত গোস্বামী
- উশাহত তুমি - মীতা শৰ্মা
- তিৰুচিৰাপল্লী - পূৰবী বৰদ-লৈ
- ব'হাগৰ দুটা স্নেপশ্বট্ - মনোজ নেওগ
- সংজ্ঞা - নৱজ্যোতি পাঠক
- মই এজোপা নিলাজ নীলা হেলচ - তাপস তৰুণ শইকীয়া
- অসমীয়াৰ অসমীয়াগিৰি য'তে ত'তে - জিনি বৰগোহাঁই, ইৰোড
- মৌনতাৰ সূতাৰে বোৱা এখনী নীলা চাদৰ - বন্দিতা বৰঠাকুৰ পাঠক
- The meaningful hide and seek - Biswarupa Borthakur Goswami
- Your one stop Chennai guide - Anshuman Dutta
- Her Toy Boat - Damini Kashyap
- The Human Thing - Himjyoti Baishya
- Scholarship.... - Anirban Dutta
- Grandpa's love story - Pragya Gogoi
- Carelessness - Meghna Das
- Why is everybody in hurry? - Dolly Pathak
- Thailand Diary - Prakash Das
- The Culture of Fossil Worship - Dr Raktim Ranjan Saikia
- Srimanta Sankardev - Er. Rahul Boruah
- My Favourite Author:Ruskin Bond -Swapnil Phukan
- My Most Venerable Person... - Aarshia Borgohain,

প্ৰচ্ছদ : কৌশিক কিশলয়

ডি.টি.পি. ছেটিং আৰু মুদ্ৰণঃ- স্বৰ্ণগিৰি চাৰ্ভিচেছ, মুনিৰ্কা, নতুন দিল্লী (09873763811), swarnagri.pvt.ltd@gmail.com

অসম সমিতি, চেন্নাইৰ সাধাৰণ সম্পাদক সত্যম লাহনৰদ্বাৰা প্ৰকাশিত

ধৰ্মৰ উৰ্দ্ধত

- ফণীন্দ্ৰ কুমাৰ দেৱ চৌধুৰী

মানুহজন ব্ৰাহ্মণ পৰিয়ালৰ সন্তান। পিছদিনা পিতাকৰ শ্ৰাদ্ধ বাবে সেইদিনা উপবাসে থাকি দুপৰীয়া গা ধুই গোসাঁই পূজা কৰি, মূৰৰ চুলিত পূজাৰ ফুলটো গুঁজি বিছনাত জিৰাইছিল। এনেতে তেওঁ খবৰ পালে একেখন গাঁৱৰে ইছলামধৰ্মী লোক এজনৰ অৱস্থা সংকটজনক। যেনেদৰে আছিল, তেনেদৰেই মানুহজনে দৌৰ দিলে। সংকটাপন্ন ৰোগীৰ বিছনাৰ কাষ পালে। বহুত অচিনাকি লোকেৰে ঘৰটো ভৰি পৰিছে। বেছিভাগেই ৰোগীৰ আত্মীয় ইছলামধৰ্মী লোক। মূৰত পূজাৰ ফুল লৈ অহা মানুহজনৰ ফালে ৰোগীয়ে চালে, মুখেৰে মাতিব নোৱাৰে, দুধাৰি চকুলো মাথোঁ দুগালেৰে বৈ গৈছে। দেউতাকৰ শ্ৰাদ্ধৰ বাবে উপবাসে থকা ব্ৰাহ্মণ সন্তানজনে মৃত্যুমুখী মানুহজনৰ বুকুত মূৰ থৈ ফেকুৰি উঠিল। কেই মুহূৰ্তমান পিছত মূৰ তুলি দেখিবলৈ পায় তেওঁৰ চুলিত গুঁজি থোৱা গোসাঁই পূজাৰ ফুলটো ইছলামধৰ্মী ৰোগীজনৰ বুকুত পৰি আছে। কোনোবাই কিবা ভাবিব নেকি? যিসময়ত ৰোগীক ঘেৰি ধৰি সকলোৱে আল্লাক প্ৰাৰ্থনা কৰি আছে, সেই সময়ত হিন্দু পূজাৰ ফুল এটা লোকজনৰ বুকুৰ মাজত পৰি থাকিলে কি বা ভাবিব মানুহে? কিন্তু সেই সকলো সংকোচ আঁতৰাই মৃত্যুমুখী মানুহজনৰ বেগমে ব্ৰাহ্মণ সন্তানজনক আশ্বাস দি ক'লে— সেয়া একো ভাবিবলগীয়া কথা নহয়। মানুহজনে কান্দোন ৰাখিব নোৱাৰি কোঠাৰ পৰা ওলাই আহিল। উন্নত চিকিৎসাৰ বাবে মানুহজনক ততাতৈয়াকৈ চহৰলৈ লৈ যোৱা হ'ল যদিও তেওঁ নাবাচিল। কিন্তু আপাততুচ্ছ এই ঘটনাটোৰ মাজত বাচি থাকিল সমাজক জীয়াই ৰাখিব পৰা এক গুৰুত্বপূৰ্ণ সত্য ঃ মনৰ ভিতৰত পৱিত্ৰতা আৰু আন ধৰ্মৰ প্ৰতি আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা-চেনেহ বিৰাজমান থাকিলে, ধৰ্মীয় নীতি-নিয়মে সম্বন্ধত কোনো ভুল বুজাবুজিৰ সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰে।

সেই ইছলামধৰ্মী লোকজনৰ নাম আছিল মঙ্গল শ্বাহ, 'সেয়া একো ভাবিবলগীয়া কথা নহয়' বুলি ব্ৰাহ্মণ সন্তানজনক আশ্বাস দিয়া মানুহগৰাকী জেৰিনা বেগম। আৰু সেই পূজাৰ সাজেৰে দৌৰি যোৱা মানুহজন কোন? পিতাৰ মৃত্যুৰ পিছত অনিয়মিতভাৱে লিখা ডায়েৰীত অপ্ৰত্যাশিতভাৱে আৱিষ্কাৰ কৰিছিলোঁ এটা আধালিখা আত্মজীৱনীমূলক টোকা। সেই টোকাটোত সন্নিৱিষ্ট হৈ আছিল পিতাৰ জীৱনৰ এই অভিজ্ঞতা।

ধনী-দুখীয়া,হিন্দু-মুছলমান,ব্ৰাহ্মণ-কায়স্থ এইবোৰ বিভাজনকামী মানসিকতাৰ পৰা কি আশ্বৰ্যকৰ ভাৱে পিতা উৰ্দ্ধত,সেই কথা ভাবি মই বিস্ময়াভিভূত হওঁ । মই জীৱনত এনে বহু বিশিষ্ট ব্যক্তি লগ পাইছোঁ যিয়ে সভা-সমিতি,লেখা-মেলা সকলোতে ধৰ্মনিৰপেক্ষতাৰ অবিৰাম শ্লোগান আওৰায়,কিন্তু তেওঁলোকৰ ব্যক্তিগত জীৱন আৰু মানসিকতাৰ পৰা নিৰ্গত হয় সাম্প্ৰদায়িকতাৰ গোন্ধ। পিতা আছিল জাত-পাত-ধৰ্মৰ নামত বিভাজনৰ সকলো ধৰণৰ তুচ্চতাৰ পৰা প্ৰকৃতাৰ্থত মুক্ত । মোৰ দুজন পিতৃয়ে অব্ৰাহ্মিণ ছোৱালী বিয়া কৰাইছে । দুই এগৰাকী নেতৃস্থানীয় আত্মী.য়ই সেই সময়ত কিছু অসহযোগিতাৰ মনোভাৱো প্ৰকাশ কৰিব বিচাৰিছিল, কিন্তু সেই বিয়াৰ সপক্ষত সজোৰে থিয় হোৱা মানুহজন আছিল পিতা ।প্ৰয়োজনত আত্মীয়-সমাজ সকলোৱে বিৰোধিতা কৰিবলৈও সাজু বুলি স্পষ্ট ভাষাত আমাৰ আগত ঘোষণা কৰিছিল ।এয়া এটা সাধাৰণ উদাহৰণ । পিতাৰ ওচৰত আমি এই এটা মাত্ৰ কাৰণঁত হ'লেও চিৰদিন কৃতজ্ঞ হৈ ৰম যে পিতাই আমাক সকলো বিভাজনৰ তুচ্চতাৰ উৰ্দ্ধৰ মানুহ কৰি তুলিছিল। আজি যেতিয়া মানুহে হিন্দু -মুছলমান, জাত-পাত,বৰ্ণবাদক লৈ ৰাজনীতি কৰে,লেখক-বুদ্ধিজীৱীয়ে লেখা-মেলা কৰে,মোৰ মনে মনে হাহিঁ উঠে আৰু ভাবো আমি কি সৌভাগ্যবান যে পিতৃ হিচাপে আমি এনে এগৰাকী ব্যক্তি লাভ কৰিছিলোঁ যিয়ে এনে বিভাজনৰ বীজ আমাৰ মনত কোনোদিনে প্ৰৱেশ কৰিবলৈকে নিদিলে ।

(লেখক 'অনুৰাধাৰ দেশ' খ্যাত কথাশিল্পী)

কেদাৰ নাথ যাত্ৰা

- *মৃদুলা শৰ্মা*
হেজাৰী গাঁও,যোৰহাট

ভাৰতবৰ্ষখন আশ্চৰ্যৰে ভৰা এখন বিশাল সুন্দৰ ভূমি। হিমালয়ৰ পৰা ধৰি সিন্ধু মহাসাগৰলৈকে, মৰুভূমিৰ পৰা কাশ্মীৰৰ বৰফভৰা পাহাৰলৈকে সুন্দৰ ঠাই আৰু লোক এই ভাৰতবৰ্ষতে অৱস্থিত ভাৰতবৰ্ষত বিভিন্ন ধৰণৰ সংস্কৃতি, অসাধাৰণ ঐতিহাসিক স্মৃতি কলা-কুশলী, উৎসৱ-পাৰ্বণ আদিৰ বিশেষত্ব দেখা পোৱা যায়। এইবোৰৰ পৰা এটা কথা ঠিক যে ভাৰতবৰ্ষখনত পৰ্য্যটকৰ ভিৰো যথেষ্ট। ভাৰতৰ অন্তৰ্গত প্ৰত্যেকখন ঠাইয়ে অতিশয় মনোমোহা, মুগ্ধকৰ আৰু ঐতিহ্যৰে ভৰপূৰ। ইয়াত বিভিন্ন ধৰণৰ মান্যতা অনুসৰি কেইবাখনো ঠাইৰ লগত জড়িত কিছুমান প্ৰবাদ আছে। বিশ্বাসো আছে। যি কেইখন ঠাই দৰ্শন কৰিলে সেই ঠায়ে ঠায়ে অৱস্থিত থকা মঠ-মন্দিৰ দৰ্শন কৰিলে ব্যক্তিৰ মন পৰিষ্কাৰ হোৱাৰ লগতে, সকলোবোৰ পাপৰ পৰা মুক্ত হয় বুলি বিশ্বাস আছে। ইয়াৰ ভিতৰত ভাৰতবৰ্ষৰ উত্তৰাখণ্ড ঠাইখন অন্যতম বুলি ক'ব পাৰি।

উত্তৰাখণ্ডৰ মনোৰম দৃশ্য আৰু ঠাইখনত অৱস্থিত সকলো মঠ-মন্দিৰ প্ৰাকৃতিক দৃশ্য উপভোগ কৰাৰ সৌভাগ্য মোৰ হৈছিল। উত্তৰাখণ্ডক আন এক নামেৰে দেৱভূমি বুলিও কোৱা হয়। কিয়নো এই ঠাইখন সকলোবোৰ দেৱ-দেৱতাৰ মিলনভূমি বুলি ক'ব পাৰি। ইয়াৰ অপৰূপ প্ৰকৃতিৰাজিৰ পৰা আৰম্ভ কৰি গংগোত্ৰী, যমোনেত্ৰী, বদ্ৰীনাথ, কেদাৰ নাথ ইয়াতেই অৱস্থিত।

হিন্দুসকলৰ বিশ্বাস অনুসৰি বদ্ৰীনাথ দ্বাৰাকা, জগন্নাথ, পুৰী আৰু ৰামেশ্বৰমক একেলগে চাৰিধাম আখ্যা দিয়া হৈছে। এই কেইখন ঠাই দৰ্শন কৰাৰ লগে লগে জীৱন তৃপ্ত হোৱা বুলি হিন্দু ধৰ্মত এক প্ৰবাদ আছে।

ক'বলৈ গ'লে এই সকলোবোৰ ঠাই দৰ্শন কৰাৰ সৌভাগ্য মোৰ হৈছিল আৰু আটাই কেইখন ঠাইৰে একোটা নিৰ্দিষ্ট কাহিনী আছে। প্ৰত্যেক কাহিনীৰে লগত একো একোটা ৰহস্য সোমায় আছে। বদৰি নাথ আৰু কেদাৰ নাথ এই দুই ঠাইৰ দৰ্শনে মোৰ মনত দৃঢ়ভাৱে সাঁচ বহুৱালে, এই দুই ঠাইৰ যাত্ৰা অতুলনীয় আৰু ক'বলৈ গ'লে যথেষ্ট ৰোমাঞ্চকৰো হৈছিল। সেইবাবে এই ঠাইখনৰ বিষয়ে আৰু মোৰ যাত্ৰাটোৰ বিষয়ে অলপ নিলিখাকৈ লোভ সামৰিব নোৱাৰিলোঁ।

সেইদিনা জুন মাহৰ ২ তাৰিখ। জুন মাহত অসমত বৰ গৰম। ডাঙৰ ল'ৰাৰ আগ্ৰহ ক্ৰমে মই সেই সময়তে কেদাৰ নাথ, বদ্ৰীনাথৰ ফালে যোৱাৰ মন মেলিলোঁ। মোৰ ডাঙৰ ল'ৰা সেই সময়ত যোশীমঠত আছিলে, সেইটোও এটা ডাঙৰ সুবিধা পাইছিলোঁ। বেছি বৰষুণ হ'লেও পাহাৰীয়া অঞ্চলত চলা ফুৰা কৰা বৰ ভয়াবহ। বেছি ঠাণ্ডাত মন্দিৰ বিলাকত বৰফেৰে ঢাকি ৰাখে। সেয়েহে মন্দিৰবোৰ বন্ধ কৰি দিয়ে। মই ৩ মাহ মান হাতত সময় লৈ গৈছিলোঁ যাতে ল'ৰাৰ সময় ছুটি আদি মিলাই বতৰৰ লগতো খোজ মিলাই চাৰি ধাম ফুৰিব পাৰোঁ।

প্ৰায় ৩ মাহ আগতেই ল'ৰাই টিকত কৰি মোলৈ পঠাই দিলে। বহুত উৎকণ্ঠাৰে দিনকেইটা গণি গণি পাৰ কৰাৰ পাছত জুনৰ ২ তাৰিখটো আহি পালেহি। মনত সীমাহীন আনন্দ। ওলালো ঘৰৰ পৰা যোৰহাট বিমান বন্দৰলৈ নিৰ্ধাৰিত সময়ত দিল্লী অভিমুখে ইণ্ডিগ' উৰা জাহাজেৰে উৰা মাৰি দিল্লীত নামিলোঁ। জুন মাহৰ গৰম, জাহাজৰ পৰা নামি এই কিযে গৰমৰ অনুভৱ মানে বুজাব নোৱাৰোঁ। দিল্লীত বিমান বন্দৰত নামি দিল্লীত মোৰ এজন ভাই থাকে তাতে ৰাতিটো থাকিম বুলি সিধান্ত কৰা আছে ভাইৰ ঘৰৰ ফালে অ'টো এখনেৰে ধাপলি মেলিলো। পাছদিনা ৰাতি ১০ বজাত নিউদিল্লী ষ্টেচনৰ পৰা হৰিদ্বাৰলৈ ট্ৰেইন আছে।

ৰাতিটো ভাই লগত বহুত আনন্দেৰে পাৰ কৰিলোঁ। পাছদিনা হঠাতে ডাঙৰ ল'ৰাৰ ফোন আহিল। মা তুমি হৰিদ্বাৰতে নামি কোনোবা এখন হোটেলত থাকিবা। মোৰ লগত মোবাইলত যোগা-যোগ ৰাখিবা মই যি কোনো সয়মতে গৈ তোমাক লৈ আহিমগৈ তোমাক নিব'লৈ আহি থাকোঁতে ৰাস্তা ব্লক হৈ গ'ল লেণ্ডশ্লাইড হৈ গাড়ী আগলৈ যোৱা নাই। কথা শুনি মোৰ মনে মনে বৰ ভয় লাগিছিল। ভগবানক মাতিছোঁ প্ৰভূ মোৰ সন্তানটোক ভালে কুশলে ৰাখিবা। তাৰ পাছত T.V. অন কৰি দেখি বৰ বেয়া লাগিল। ভাই ঘৰত সকলোৱে মোক যাবলৈ বাধা দিছে কাৰণ ডাৱৰ ফাটি দুখন গাঁও উটাই লৈ গৈছে। এই ভয়াবহ ঘটনাৰ পাছত নিজৰ মানুহে পঠাবলৈ ভয় কৰিছে। আনহাতে ল'ৰাই বাৰে বাৰে ফোন কৰি কৈছে গুচি আহাঁ যি কোনো সময়তে মই তোমাক হোটেলৰ পৰা লৈ আনিম গৈ। মই আহি আছোঁ।

মইও নিজৰ ল'ৰাৰ কথা মতেই ভাই ঘৰৰ পৰা নিউদিল্লী ষ্টেচনৰ ফালে ওলাই দিলোঁ। ট্ৰেইন সময় মতে ৰাওনা হ'ল। দুটা মান ষ্টেচন পাৰ হোৱাৰ পাছতে ল'ৰাই পুনৰ ফোন কৰিলে যে, "মা মই ষ্টেচনলৈ আহি আছোঁ।" তাৰ নিজৰ গাড়ী ড্ৰাইভাৰৰ হাতত ওভোতাই পঠাই ২ কিলোমিটাৰ পাহাৰ বগাই বগাই ইটো পাৰৰ বেলেগ গাড়ী ভাড়া কৰি আহি আছে। মোৰ অলপ মনত সাহস

আহিছে। তাক মই মাত্ৰ কৈছোঁ যে, “মোৰ চিন্তা নকৰিবি মাত্ৰ নিজৰ চিন্তা কৰ ভালে কুশলে থাক” অলপ টোপনি ধৰিছে মনৰ শান্তিত। কিন্তু কি হ'ব পুনৰ ২ ঘণ্টা মানৰ পাছত আকৌ ফোন আহিল “মা তুমি চিন্তা নকৰিবা মোক ষ্টেচনত নেদেখিলেও তুমি এই হোটেলখনলৈ গুচি যাবা মই সময় মতে গৈ লৈ আহিম গৈ (হোটেলখনৰ নাম আৰু নম্বৰ দি দিছে) মানে পুনৰ লেণ্ডশ্লাইড হ'ল। ৰাস্তা উলিয়াবলৈ ৰাতি জে.চি.বিয়ে কামত লাগি আছে। এসময়ত ৰাস্তা ওলালেগৈ আৰু মোৰো সৌভাগ্য যে ট্ৰেইন ষ্টেচন পোৱাৰ লগে লগেই ল'ৰাও পাইছেহি। ট্ৰেইনৰ পৰাই দেখিছোঁ হাত জোকাৰি জোকাৰি দৌৰি দৌৰি আহি আছে। মুহূৰ্ততে মনৰ সকলো দুঃ চিন্তা আঁতৰি শান্তিৰ নিশ্বাস ওলাই আহিল। হে ভগৱান তোমাক শতকোটি প্ৰণাম।

আকৌ হৰিদ্বাৰৰ পৰা আগলৈ এখন ভাড়া গাড়ীৰে মোৰ ডাঙৰ ল'ৰাৰ অশ্বনি কুমাৰ শৰ্মা (জোন) সৈতে আগ বাঢ়ি গৈ আছো। প্ৰকৃতিৰ বুকুত কি যে মনোৰম দৃশ্য বৰ্ণনা কৰিবলৈ ভাষা নাই। এইফালে ওখ ওখ পাহাৰ আন ফালে খাৰৈ মাজত থকা সুন্দৰ ৰাস্তা। শুনা মতে ৰাস্তা বিলাক বাৰিষা বৰষুণত প্ৰায় খহে। ৰাস্তাৰ বাহন আদি হেঁচি ধৰে। সেইহে মনে মনে বুকুত দুৰু দুৰু ভয় প্ৰাকৃতিক দৃশ্যও উপভোগ কৰিবলৈ এৰা নাই। মোৰ জোনে মোৰ মনৰ ভয় বুজিব পাৰি মোলৈ চাই ক'লে “মা সদাই পজিটিভ ভাবিব লাগে। মানুহে যেনেকৈ ভাবে তেনে ফল পায়”। আকৌ মোৰ প্ৰশ্ন ইয়াত মানুহ বিলাক কেনেকে চলে? “সি ক'লে মা এইয়া দেৱ ভূমি বুলি মানুহৰ বিশ্বাস। সকলোৱে যাত্ৰাৰ সময়ত “জয় বদ্ৰীনাথ বুলি কৈ” নিজৰ নিজৰ কৰ্ম কৰি থাকে মইও তাৰ প্ৰমাণ অৱশ্যে প্ৰথমেই পালোঁ। ডাৱৰ ফাটি দুখন গাঁও ধুই নিয়াৰ পাছতও কাৰো কাম বন্ধ হোৱা নাই। পাহাৰ বগাই হ'লেও অহা-যোৱা চলিয়েই আছে। যিকোনো সময়তে জে.চি.বি ৰাস্তাৰ মাটি আঁতৰাবলৈ সাজু থাকে। গভৰমেণ্টৰ সুন্দৰ ব্যৱস্থাৰ কথাও উল্লেখনীয়।

আমি ইতিমধ্যে গৈ ৰুদ্ৰপ্ৰয়াগ পালোঁগৈ আৰু আগলৈ গাড়ী নাযায়। ২ কিঃ মিঃ ৰাস্তা ডাৱৰ ফাটি ধুৱাই নিলে। বনাবলৈ কমেও এমাহ সময় লাগিবই। যাত্ৰীসকলে সেই ২ কিঃ মিঃ পথ খোজ কাঢ়ি পাহাৰৰ ওপৰে ওপৰে আহি আনটো পাৰত গাড়ী ধৰেহি। আমি ৰুদ্ৰপ্ৰয়াগতে এটা অতিথি কোঠাত ৰাতিটো কটালোঁ। জোনৰ চিন্তা মায়ে পাহাৰত ২ কিঃ মিঃ বগাব নোৱাৰিব। চাৰিও ফালে ফোন আদি কৰি জনা-শুনা মানুহৰ পৰা বুদ্ধি পৰামৰ্শ বিচাৰিছে, সকলোৱে এটাই কয় চাহাব ২ কিঃ মিঃ পথ খোজ কাঢ়ি যোৱাই এক মাত্ৰ উপায়। আন পাহাৰৰ মাজে মাজে ৰাস্তা বিচাৰি বিচাৰি গৈ ক'ৰবাত বিপদত পৰিব পাৰে। কাৰণ কোন সময়ত ৰাস্তা খহি পৰে ঠিকনা নাই। জনশূন্য ৰাস্তাত মানুহৰ সহায় পোৱাও টান হ'ব। মই খোজ কাঢ়িব পাৰিম বুলিলেও সি মোক খোজ কঢ়াই নিব খোজা নাই কাৰণ মই অৰ্থাৰাইটিচ পেচেণ্ট। আগৰে পৰা বাত বিষত ভোগি থকা বাবে ভয় কৰিছে। এটা সিধান্তত উপনীত হ'লোঁগৈ যে পাহাৰৰ মাজে মাজে কেঁচা ৰাস্তাৰে হ'লেও গাড়ী ভাড়া কৰি যাব সেই মতে এখন গাড়ী ৰাজি হ'ল। পাছদিনা পুৱা ৯ বজাত পুনৰ 'য'শীমঠ' অভিমুখে যাত্ৰা আৰম্ভ।

এফালে ওখ ওখ পাহাৰ আন ফালে দুৰ্গম দ খাৰৈ পাহাৰ কটা ৰাস্তাৰে গাড়ী আগবাঢ়ি গৈ আছে। কি হ'ব ক'ত যাম সকলো তেওঁৰ উপৰত এৰি দিছোঁ। প্ৰকৃতিৰ ইমান মনোমোহা দৃশ্যয়ে যেন মোৰ মন শান্ত কৰিব পৰা নাই গধূৰ মন নানা দুৰ্ভাৱনা। মনত নানা ধৰণৰ প্ৰশ্ন কাকো ক'ব পৰা নাই। মাজে মাজে ল'ৰাৰ মুখলৈ চাওঁ শান্ত মনৰ কোনো ভয় ভাৱ মুখমণ্ডলত নাই। সৰুৰে পৰাই ইমান সাহসী আছিলে যে বেলেগে কৰিব নোৱাৰা কামটো সি কৰিবলৈ আগবাঢ়ে। তাৰ বাবে যেন মানুহে নোৱাৰা কাম একো নাই। নহ'ব কেলৈ ময়োতো আগতে অলপ নাছিোঁ। এতিয়া বয়সত হে ভয়াতুৰ হৈছোঁ। নানা চিন্তা ভৱনাৰ মাজে গৈ হঠাতে গাড়ী ৰৈ গ'ল। আগত পুলিচে গাড়ী যাবলৈ দিয়া নাই। ড্ৰাইভাৰে হিন্দিতে জোনক ক'লে মাতাজীক লৈ পিছলৈ দৌৰ মাৰক। সেই মতে সি মোক গাড়ীৰ পৰা টানি পিছলৈ প্ৰায় ডাঙি লৈ গ'ল। মই একো তৰকিবই নোৱাৰিলোঁ ভয়ত কিছু দূৰ গৈ উশাহ লৈহে সুধিছোঁ কি হ'ল? মা পাহাৰ খহি আছে দেখা নাই। উহ প্ৰভু কি যে বিপদখনে পালে। ঘৰত থকা (তাৰ পত্নী) বোৱাৰী নাতি দুটালৈও বৰকৈ মনত পৰিছিল। কি হ'ব। মই তাক ভয় কৰি দেখুওৱা নাছিলোঁ যদিও সি মোৰ মনৰ কথা নুবুজাকৈ থকা নাই। মন পাতলাবলৈ হয়তো কৈছে “মা চোৱাচোন সৌবিলাক আপেলৰ গছ। নৰাবগৰী কিমান যে ভাল লাগিছে! ময়ো জোৰ কৰি হাঁহি এটা মাৰি কৈছিলোঁ হয় দেই, কিছুসময় পাছতে ড্ৰাইভাৰেও যেনে তেনে গাড়ীখন বেক কৰি ওলালত হে মনলৈ সকাহ আহিছে।

পুনৰ মানুহক সুধি সুধি নতুন ৰাস্তাৰে গতি কৰিছে, সি কয় “মা আৰু বেছি দূৰ নাই পালোঁহিয়েই। তথাপি ঘৰ নোপোৱালৈকে দেখোন বুকুখন গধুৰ গধুৰ লাগি আছে। কথা পাতি পাতি আহিছোঁ যদিও কি ওলাইছে মুখেৰে ক'ব পৰা নাই। মনে মনে ভাৱ হৈছিল যে আগতে ল'ৰা ক'ত থাকে নেদেখি ভালেই হৈছিলে নিজে দেখাৰ পাছত ঘৰত গৈ শান্তি পামনে। প্ৰতি ২ বছৰৰ মূৰে মূৰে সিহঁতৰ বদলি হয় আৰু ১ বছৰ বাকী আছেই। ইয়াৰ পাছত বা কেনেকুৱা ঠাইলৈ বদলি হয় ক'ব পৰা নাযায়। নানান ভাবনাৰে উটি-ভাহি আহি এটা সময়ত গাড়ীৰখালে মা নামা পালোহি ধৰি দিমনে সৌ চিৰিটো উঠিব লাগিব। পাৰিবা নে? লাহে লাহে ধৰি ধৰি গৈ দেখিলো নাতী দুটা, বোৱাৰী বহুত উৎকণ্ঠাৰে ৰৈ আছে। জিয়তো যেন এতিয়াহে ঠাণ্ডা হৈছে। এই যাত্ৰা আৰু জীৱনত মৰাৰ দিনলৈকে পাহৰিব নোৱাৰি।

গা-পা ধুই খোৱা-বোৱা শেষ কৰি যেন বহুত দিনৰ মূৰতে হে অকণমান শান্তি পাইছো। মানুহ বিলাকে ইমান দুৰ্গম পঠৰ মাজেৰে তীৰ্থ কৰিবলৈ আহেনে? যেই কি নহওক আকৌ ঘৰলৈ কেনেকৈ

যাম মনে মনে চিন্তা নহাও নহয়।

'যোশীমঠ'ৰ জোনৰ কোৱাৰ্টাৰত এদিন দুদিন কৰি ২ মাহ পাৰ হ'ল। চাৰিওফালে ওখ ওখ পাহাৰ মাজে মাজে কোৱাটাৰ বিলাক। আগফালৰ চোতালত থকা দোলনাখনতে বহি বহি প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য্য উপভোগ কৰি কৰি কেনেকেনো দুমাহ পাৰ হ'ল গমকে নাপালোঁ। বৰষুণৰ চিজনও পাৰ হ'ল ফুৰাৰ। বতৰ মাজে মাজে ২,১ দিন ছুটি লৈ ওচৰে পাজৰে ফুৰাবলৈ আৰম্ভ কৰিছে। প্ৰথমে নিলে "বিষ্ণু প্ৰয়াগ"লৈ সিহঁতি থকা যেগাৰ পৰা আধা ঘণ্টাৰ সময় গাড়ীৰে। ফুৰিবলে পালে আৰু মোক একো নালাগে তাতে ইমান মনোমোহা ঠাই, মন ক'ত উৰি ফুৰিছে ক'ব নোৱৰা হৈ পৰিছো। লাহে লাহে বহুতো জেগা ফুৰালে। একেবাৰে ওচৰৰে অলি নামৰ পাহাৰ এটালৈ নিলে। 'গন্দলা'ৰৈ যাব লাগে, পাহাৰৰ ওপৰেদি। তলত আপেলৰ গছবিলাকত ৰঙা ৰঙা কৰি লমা লমে আপেল লাগি থকা দেখিলে বৰ ভাল লাগে। অলিত বৰফ চাবলৈ বাহিৰৰ পৰা মানুহ যায়। স্কেটিং আদিৰ ট্ৰেইনিংও দিয়ে। মুঠতে প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য্যৰে ভৰপূৰ, মন্ত্ৰমুগ্ধ অৱস্থা বৰ্ণনা কৰিব নোৱাৰি। কেনিবা যোৱাৰ আগতে সদাই ওৱেদাৰ ফ'কাচ চাই হে প্লেন কৰে। নহ'লে বিপদ।

এদিন বদ্ৰীনাথলৈ বুলি ওলালোঁ। যাবলৈ ১ ঘণ্টা ৰাস্তা গাড়ীৰে। সেই একে মন্ত্ৰ মুগ্ধ সৌন্দৰ্য্য। অলকা নন্দা পাহাৰীয়া খৰস্ৰোতা নদী প্ৰচণ্ড শব্দ আন ফালে পাহাৰ, মাজে মাজে গৈ আছোঁ। এডোখৰ যে ঠাই পালোঁ মানে পাহাৰৰ শিল চটাই গোটেই ৰস্তাটোৰ ওপৰত গুহাৰ নিচিনা হৈ ঢাকি আছে। তলেৰে গ'লে ভাব হয় শিলটো যদি খহি পৰে ...। ... খৰস্ৰোতা অলকানন্দা নদীৰ কিনাৰত বদ্ৰীনাথ। বদ্ৰী মানে বেৰ। প্ৰৱেশ দ্বাৰৰ পৰা বাওঁফালে (তপ্তকুণ্ড) মাটিৰ তলৰ পৰা ওলোৱা গৰম পানী। তাত স্নান কৰিবলৈ তীৰ্থযাত্ৰীসকল যায়। নৰ নাৰায়ণৰ পৰ্ব্বতৰ মাজত স্থিত। সমুদ্ৰ তলৰ পৰা ৩১৩৩ ফুট ওখত স্থিত। তাত পিতৃ-মাতৃৰ পিণ্ড দান দিলে মহা পূণ্য হয় বুলি মানুহৰ বিশ্বাস। নদীৰ পাৰতে এচটা প্ৰকাণ্ড শিলৰ ওপৰত (মিঠা চাউল) মানে মিঠা ভাত দিয়ে। তাৰ পিণ্ডকে মিঠা চাউল বুলি কয়। শিলটোৰ নাম উঠা কপাল। মন্দিৰৰ ভিতৰত শুনা মতে বৰ ভীৰ হয়, মোৰ ভাগ্য ভাল যে সেই দিনা বেছি ভীৰ নাছিলে। অসুবিধা নোহোৱাকৈ দৰ্শন হৈ গ'ল। বহুত শান্তি অনুভৱ। মানুহৰ মুখে মুখে শুনা মতে এদিন শিৱ পাৰ্বতী নদীত স্নানৰ বাবে যাওঁতে কৃষ্ণই শিশুৰূপত বাটতে পৰি আছিলে। বৰ্তমান থকা মন্দিৰটোতে এটা গুহাত শিৱৰ পাৰ্বতী আছিলে। তাৈলে আন কোনো দেৱতাই প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিছিলে। পাৰ্বতীয়ে অকণমান শিশুটি পাই গুহালৈ লৈ যাবলৈ বাধ্য হ'ল। গুহাৰ ভিতৰলৈ গৈ শিশুটোৱে নিজৰূপ ধাৰণ কৰিলে। তেতিয়াৰ পৰা তাত বিষ্ণুক ৰাখিব লগা হ'ল। মন্দিৰৰ ভিৰৰত প্ৰকাণ্ডবিষ্ণুৰ প্ৰতিমূৰ্তি আছে। লক্ষ্মীনাৰায়ণও আছে।

মন্দিৰৰ পৰা ওলাই ওপৰলৈ গ'লো য'ত ভাৰতৰ সীমান্তবৰ্তী শেষ গাওঁ 'মান্না' আছে। যাওঁতে যাওঁতে দেখিলোঁ এটা মস্ত শিলৰ তলেৰে সৰস্বতী নদী ওলাই আহিছে। শিলটোৰ তলখন কোনেও নেদেখে। কথিত আছে যে সেই জেগাতে বহি গণেশে শাস্ত্ৰ লিখি থাকোঁতে সৰস্বতীয়ে বহুত শব্দ কৰিছিল। গণেশে সেই শিলটো সৰস্বতীৰ ওপৰত পেলাই বাধা দিছিল। (শুনা কথা)

যি কি নহওক দৃশ্যসমূহ কেমেৰাত বন্দি কৰি সীমান্তবৰ্তী দোকানতে শীতল পানী পৰিবেশন কৰি ভাগৰি জুগৰি গাড়ীত বহিলোঁহি। সেই দিনাৰ ভ্ৰমণ সিমানতে শেষ।

বদ্ৰীনাথৰ পাছত বোৱাৰী সহ গোটেই পৰিয়াল ভেলি অব ফ্লাইৱাৰ চাবলৈ মন মেলিলো। তালৈ কিন্তু মোক লৈ যাব খোজা নাছিলে। তালৈ যাবৰ বাবে ঘোৰা পাল্কি গাড়ী আদি একো নচলে তথাপি কিছু দূৰ গাড়ীৰে যোৱাৰ পাছত আকৌ হেলিকপ্তাৰে যাব লাগে। বহুত মানুহ খোজেৰেও যায়। হেলিকপ্তাৰৰ পৰা নামি ঘাংগাৰীয়া নামৰ জেগাত এটা অতিথিশালাত থকা হ'ল। তাৰ পৰা ভেলি অব ফ্লাৱাৰলৈ যায় আৰু শিখসকলৰ তীৰ্ত স্থান গুৰু শিখৰলৈও যায়। তাৰ পৰা আগলৈ মোক নিব খোজা নাই। বহু ওপৰত হোৱা বাবে অক্সিজেন কম। তুমি খোজ কাঢ়িব নোৱাৰিবা আদি আদি ... তথাপি মোক মনাব নোৱাৰি লগত নিলে। দুজনী ইংৰাজ ছোৱালীয়ে হেনো সেই ফুলৰ ভেলিটো প্ৰথম আৱিষ্কাৰ কৰিছিলে। ছোৱালী দুজনী হেনো তাৰ পৰা ঘূৰিব নোৱাৰিলে। আজিও ছোৱালী দুজনীৰ আত্মাই তাত ঘূৰি ফুৰে বুলি বিশ্বাস। অতিথি শালাৰ পৰা পুৱা ৬ বজাতে খোজেৰে ওলাই আবেলি ১২ বজাত পাহাৰৰ ওপৰ পালেগৈ। মনৰ উল্লাসত কেনেকৈ যে পাহাৰখন বগালোঁ নিজৰে বিশ্বাস নহয়। যেন বনৰীয়া ফুলৰ পাহাৰ এখন! নানা ৰঙৰ কাৰপেত হে মেলি থোৱা আছে। স্বৰ্গ যেন অনুভৱ, বহুত সময় কটালো। ঘূৰিবৰ মন নগ'লেও আন্ধাৰ হোৱাৰ আগতে ঘূৰিবই লাগিব। নহ'লে বিপদ। জোন আচৰিত হৈ পৰিছিলে মই যে সেই পাহাৰখন বগাব পাৰিম ...

লাহে লাহে ঘৰ মুৱা হোৱাৰ সময় আহি আছে। আচল কেদাৰ নাথ, গংগোত্ৰী বাকী আছেই। আৰু মাত্ৰ ১০,১২ দিন মানহে আছেগৈ। এইবাৰ পৰিকল্পনা কৰিলে যে একেবাৰে য'শীমঠৰ পৰা ঘৰলৈ ঘূৰোঁতে কেদাৰ নাথ, গংগোত্ৰী আদি দেখুৱাম। সেই মতেই কাম ৪ দিন ছুটি ল'লে। মই আগতেই কৈছিলোঁ দিনে-পোহৰে ওলাবি। ৰাতি মই পাহাৰি ৰাস্তাত গাড়ী চলোৱা ভাল নাপাওঁ। তথাপিও দিনৰ ২ বজাৰ আগতে ওলাব নোৱাৰিলে। অফিচৰ কাম কৰিহে ২ বজাত ওলাইছেহি ৩ বজাত জোনৰ কোৱাৰ্টাৰৰ পৰা ওলাইছিলোঁ। ৰুদ্ৰপ্ৰয়াগতে ৰাতি হ'ল। তাতে এটা অতিথি শালাতে ৰাতি কটালো।

আকৌ পুৱা ৮ বজালে কেদাৰ নাথলৈ বুলি যাত্ৰা আৰম্ভ। মাজে মাজে জেগা চাই অলপ পেটত আহাৰ পেলাবলৈ ৰোৱা হয়।

এনেকৈ গৈ গৈ বেলি ডুবিল, মোৰ উচপিচ আৰম্ভ "আৰু কিমান দূৰ আছেনো সোণ?" মোৰ প্ৰশ্ন আৰম্ভ হ'ল। উত্তৰ, তুমি গোগোলত চাৰ্চ কৰাচোন আৰু কিমান কৈ দিব। নিজান নিস্তব্ধ হাবিৰ মাজে মাজে পাহাৰিয়া ৰাস্তা। সেই দ গৰাৰ পৰা যদি গাড়ী বাগৰিবলৈ হয় হাড় এডালও মানুহে উদ্ধাৰ কৰিব নোৱাৰিব। তাত পৰা গাড়ী পৰিয়েই থাকে আৰু ওপৰলৈ অনা নহয়। নানা দুৰ্ভাৱনা, কেলেনো আহিছিলোঁ এনে ভাব হৈছিল। আকৌ কওঁ "সোণ আগত যে সৌ গাড়ীখন দেখিছ তাৰে পিচা কৰ অন্তত ইজন সিজনৰ সহায় হ'ব।" ৰাস্তা হে যেনেকুৱা মাজে মাজে বোকা, পিচল, ৰাতি যদি ক'ৰবাত সোমাই ধৰে হাবিৰ মাজতে বাঘ, ভালুকে খাই শেষ কৰি পেলাব। কোনেও গমকে নাপাব। পুনৰ অনুৰোধ কৰোঁ "এই বাৰ যদি ক'ৰবাত হোটেল পাৱ তাতে থাকিম দে। যেনেকুৱাই নহওক যেনে তেনে ৰাতিটো কটাম"। "মা পালোহিয়েই সৌ...ৱা সেই যে লাইটবোৰ দেখিছা"। পাহাৰ বিলাকৰ লাইট বহুত দূৰৰ পৰা দেখে সোণ আৰু বহুত দূৰ আছে। সি ড্ৰাইভাৰ লৈও ফুৰি বেয়া পায় ড্ৰাইভাৰ ল'বলৈ ক'লে কয় "তোমাৰ মোৰ ওপৰত বিশ্বাস নাই, ড্ৰাইভাৰে মোতকৈ ভাল চলাই নেকি চাবা চোন? মানে কথাত তল পেলাব নোৱাৰে।

যেই কি নহওঁক এটা সময়ত নিৰ্ধাৰিত পচন্দৰ অতিথিশালা পালোগৈ। দেখি মূৰ ঘূৰাই। ১২০ টা চিৰি বগাব লাগে তেহে ৰুম পামগৈ। সি মোৰ ফালে চাই ক'লে ভয় নাখাবা তোমাক দাঙি লৈ যাম। মুহূৰ্ততে ওপৰৰ পৰা ২ জন জোৱান নামি আহি মোক উঠাত সহায় কৰি লৈ গ'ল। পিছদিনা পুৱা তৰপৰাই হেলিকপ্তাৰেৰে কেদাৰ নাথ পালোঁগৈ। ঘোৰা পাল্কিৰেও যোৱাৰ সুবিধা আছে। বহুত বুঢ়ী বুঢ়ী মানুহও দেখিলোঁ পুতেকৰ পিঠিত উঠিয়েই গৈছে। মানুহৰ ভক্তিৰ কথা ভাবি আচৰিত লাগে। নহ'ব কিয় সঁচাকৈয়ে যেন সেই বিলাকত ভগৱান আছে খাটাং। প্ৰকৃতিৰ বুকুত লুকাই থকা ইমান মনোৰম দৃশ্যও যে কেতিয়াবা চাবলৈ পাম কল্পনাও কৰা নাছিলোঁ। মোৰ জেগাত যদি এজন ভাল সাহিত্যিকে এই বিলাক দেখিলেহেঁতেন কিমান যে সুন্দৰ বৰ্ণনা কৰিলেহেঁতেন! বহুত বছৰৰ পৰা পুহি ৰখা আশা এটা পুৰা হ'ল। হেঁপাহ পলাই তেওঁৰ দৰ্শন কৰিলোঁ। ওলাই আহি মন্দিৰটোৰ পদক্ষিণ কৰোতে পাছফালে প্ৰকাণ্ড শিল দেখিলোঁ। ২০১৩ চনত বানে যেতিয়া সৰ্বস্বান্ত কৰি সকলো উটাই নিছিলে সেই সময়তে বহুত ওপৰৰ পৰা শিল বাগৰি বাগৰি আহি মন্দিৰৰ পৰা ওলপ দূৰত ৰৈ গৈছিল। তাৰ বাবেই প্ৰবল সোঁতেও মন্দিৰৰ অকণো ক্ষতি কৰিব নোৱাৰিলে। সকলো ভগৱানৰেই লীলা।

মন্দিৰৰ পৰা ওলাই চাহ পুৰি আদি খায় হেলিকপ্তাৰেৰে পুনৰ আগৰ জেগা ওলালোঁহি।

আমি সেই দিনাই গংগোত্ৰীলৈ ৰাওনা হ'লো। যাওতে যাওতে আকৌ ৰাতি হয়েই। ৰাতি হ'লেই মোৰ চিন্তা বাঢ়ে। উপায় নাই। আৰু নাযাওঁ বুলিলেও ল'ৰাই নামানে আকোৰগোজ। মাকক তীৰ্থ কৰাবই। এসময়ত গংগোত্ৰীত উপস্থিত হ'লোঁগৈ প্ৰায় ৬ মান বাজিলে। আৰতিৰ বাবে সাজু। ঠিক সময়তে পালোঁহি। ওপৰৰ পৰা গংগা নদী ইমান জোৰে প্ৰচণ্ড শব্দ কৰি বাগৰি আহে মানে পৃথিৱী কঁপি থাকে। যেনিয়ে যাও ভূমি কম্পৰ দৰে লাহে লাহে কম্পনিৰ অনুভৱ। এখন হোটেলৰ ল'ৰাক সুধি পেলালোঁ, মোৰ ধৰতি কঁপি থকা অনুভৱ হৈছে। আপুনিও অনুভৱ কৰে নেকি? তেতিয়া ল'ৰা জনে বুজাই ক'লে ইয়াত সদায় এনেকুৱা। ইমান যোৰত গংগোত্ৰীৰ পৰা গংগা নামে যে পৃথিৱী কঁপি যাই। সেই ৰাতি হোটেল এখনত থাকি পিছদিনা ঘৰলৈ ঘূৰিবলৈ দিল্লী বিমান বন্দৰ পাবহি লাগে। সেই মতে ঘৰমুৱা হৈ মনটো সেমেকা সেমেকা লাগিছিল। আৰু কেইঘণ্টা মানৰ পাছতে মোৰ সোণক এৰি থৈ ঘৰলৈ যাবগৈ লাগিব। ভাবি বৰ দুখ লাগিছে। 'য'শীমঠ'ত বোৱাৰীৰ লগত এৰি অহা নাতী দুটালৈ বৰ মনত পৰিছে সঁচাই বিদায় শব্দটো যেন বৰ কষ্টকৰ। হে ভগৱান সংসাৰৰ সকলো মাকে যেন এনেকৈ মৰম কৰা সন্তান লাভ কৰক। এটা মিউজিক লগাই দিলো কভি অল বিদা না কেহনা ....।

আমি ২ বছৰেও কথা খিনি মনতে পুহি ৰাখিছিলোঁ। লিখোঁ লিখোঁ বুলিও লিখিব পৰা নাছিলোঁ। পিছে যোৱা অক্টোবৰ মাহত পৰি আঠুত দুখ পাইছিলোঁ। (ল'ৰা য'শীমঠৰ পৰা দিমাপুৰলৈ বদলি হ'ল) সি গম পাই মোক দিমাপুৰ লৈ আহিলে। ভৰি প্লাষ্টাৰ কৰি পৰি থকা অৱস্থাত কথাখিনি লিখি পেলালোঁ। অসুখীয়া গাৰেই অনুভৱ কৰিলোঁ এক অনন্য অনুভূতি! এই অনুভূতি, দুৰ্গম পাহাৰীয়া বাটৰ অনুভূতি! এই অনুভূতি পাহাৰীয়া নৈৰ শব্দ প্ৰকম্পনৰ অনুভূতি! এই অনুভূতি জীৱন-মৃত্যুৰ এক সোণসেৰীয়া ক্ষণৰ অনুভূতি! এই অনুভূতিৰে লিখি গ'লোঁ দুৰ্গম যাত্ৰাৰ এই অমূল্য অনুভৱখিনি।

জেতুকা

-*চিত্ৰলেখা দেৱী*

জেতুকা আমাৰ সকালোৰ পৰিচিত এনে এক অংগৰাগ যাৰ অবিহনে আমাৰ বহুতো সামাজিক অনুষ্ঠান অসম্পূৰ্ণ হৈ ৰয়। প্ৰকৃতিৰ বুকুত উপলব্ধ নানা প্ৰাকৃতিক দ্ৰব্যৰে নিজকে সজাই-পৰাই তোলাৰ মানসিক প্ৰৱণতা মানুহৰ অতি প্ৰাচীন কালৰপৰাই আছিল। এই মানসিক প্ৰৱণতাৰ পৰিণতিতেই চাগে আজিৰপৰা প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ বছৰ আগতেই জেতুকাৰ ব্যৱহাৰ আৰম্ভ হৈছিল। প্ৰসাধন সামগ্ৰী হিচাপে জেতুকা হাত, ভৰি, নখ, চুলি, দাড়ি, ৰং কৰিবলৈ অতি প্ৰাচীন কালৰপৰাই ব্যৱহাৰ হৈ আহিছে। কোৱা হয় আমাৰ ভাৰতবৰ্ষলৈ পোন্ধৰশ শতিকাৰ শেষৰফালে মোগলসকলে পোনপ্ৰথমবাৰৰ বাবে জেতুকা লৈ আহিছিল। সেই সময়ৰপৰা বৰ্তমানলৈ ভাৰতবৰ্ষত বিশেষকৈ মহিলা সকলে, জেতুকা, প্ৰসাধনৰ সামগ্ৰী হিচাপে ব্যাপকভাৱে ব্যবহাৰ কৰি আহিছে। ভাৰতীয় পৰম্পৰা অনুসৰি বিবাহৰ দৰে মাঙ্গলিক অনুষ্ঠানত জেতুকাৰ ৰং অতি শুভজ্ঞান কৰা হয়। সেইবাবেই উত্তৰ ভাৰতত বিয়াৰ দুদিন আগতে কইনাৰ দুহাত দুভৰিত জেতুকা বোলাই উদযাপন কৰা "মেহেন্দী কি ৰচম" বোলা পৰ্বতো খুবেই ধুমধামেৰে পালন কৰা হয়। লোকবিশ্বাস মতে ই নৱদম্পতী আৰু তেওঁলোকৰ দুয়োটা পৰিয়ালৰ মাজত গঢ় লৈ উঠা স্নেহ আৰু মৰমৰ বন্ধনক অধিক দৃঢ় কৰে। কইনাৰ হাতৰ জেতুকাৰ ৰং যিমানে গাঢ় হয় নৱদম্পত্তী যুগ্ম জীৱনো সিমানেই বেছি সুখৰ হয় বুলি বিশ্বাস কৰা হয়। গতিকে এইটো ক'ব পাৰি যে প্ৰসাধনৰ সামগ্ৰী হিচাপে জেতুকা যেনেকৈ নাৰী শৃংগাৰৰ অভিন্ন অংগ থিক তেনেকৈ আমাৰ সমাজৰ প্ৰচলিত বহুতো পৰম্পৰাগত ৰীতি-নীতিৰো ই এক এৰাব নোৱৰা উপকৰণ। জেতুকা লগোৱা এই পৰম্পৰা ভাৰতবৰ্ষৰ প্ৰায় সকলো প্ৰান্তৰ লগতে পাকিস্তান, বাংলাদেশ, নেপালৰৰ দৰে চুবুৰীয়া দেশসমূহতো আছে। মুছলমানসকলৰ মাজতো জেতুকাৰ খুবেই জনপ্ৰিয়তা দেখা যায়। ইছলামিক সাহিত্যত উল্লেখ আছে পয়গম্বৰ মহম্মদে তেওঁৰ দীঘল দাড়ি ৰং কৰিবলৈ জেতুৱা ব্যৱহাৰ কৰিছিল। অৱশ্যে জেতুকা কেৱক এক অংগৰাগেই নহয় ই এক বনৌষধিও। জেতুকাত থকা বিভিন্ন পোষক দ্ৰব্যই এন্টিইনফ্লেমেটৰি, এন্টিবেক্টেৰিয়েল আৰু এন্টিভাইৰেলৰ কাম কৰে। চুলিত জেতুকা সানিলে চুলি ৰঙীন হৈ নতুন ৰূপত চিকমিকাই উঠে আৰু চুলিৰ গুৰিয়ে পুষ্টি লাভ কৰে। ই চালৰ বিভিন্ন ৰোগ নিৰাময় কৰাৰ লগতে নখত হোৱা নখচুকীয়া ৰোগো নিৰাময় কৰে। কোনো কোনোৱে বিশ্বস কৰে যে জেতুকাৰ শুকান পাত ঘৰৰ মুধচ অথবা দুৱাৰ ওপৰত থৈ দিলে ঘৰখনত অপায় অমঙ্গল নহয়।

আমাৰ অসমীয়া সমাজতো জেতুকাৰ এক সুকীয়া স্থান আছে। অসমীয়া লোক সমাজৰ ই এক অবিচ্ছেদ্য অংগ। বিশেষকৈ ৰঙালী বিহুৰে জেতুকাৰ এৰাব নোৱৰা সম্পৰ্ক। লোকবিশ্বাস মতে ব'হাগ মাহত জেতুকা লগালে গোটেইতো বছৰ বিভিন্ন চালৰ ৰোগৰপৰা ৰক্ষা পাব পাৰি। অসমীয়াৰ প্ৰাণৰো প্ৰাণৰ হেঁপাহৰ ৰঙালী বিহুতিৰ আগমনৰ লগে লগে প্ৰকৃতিয়ে ন-সাজেৰে সাজে, কুলি-কেতেকিৰ মিঠা মাতে চৌদিশ মুখৰিত কৰি তোলে, ঢুলীয়া ককাইটিৰ ঢোলৰ চাপৰত নাচনীৰ মন প্ৰাণচঞ্চলা হৈ পৰে। দুহাত জেতুকাৰে বোলাই লৈ নাচনী ঢুলীয়াকাইটিৰ ঢোলৰ চেৰে চেৰে এপাক বিহু মাৰিবলৈ ওলাই আহে আৰু এইদৰে বিহুগীত জোৰে-

ঢোলৰ মাত শুনিলো, পেঁপাৰ মাত শুনিলো...
অ... ঘৰতে নবহে মন,
দুহাতে জেতুকা বোলাই লৈ আহিলো...
অ... এৰি থৈ ঘৰৰে বন।

গাত মুগা ৰিহা সাজ, হাতত গামখাৰু, ডিঙিত মণি জোনবিৰি, খোপাত কপৌফুল আৰু জেতুকাবুলীয়া দুহাতেৰে নাচনী সোণতে শুৱগা হয়। জেতুকাৰ ৰঙে নাচনীক আৰু বেছি উজলাই তোলে। জেতুকাক লৈ নাচনীয়ে গোৱা আৰু এফাঁকি বিহুগীত ইয়াত উল্লেখ কৰিব পাৰি ... অ... জেতুকাবুলিয়া হাতে ঐ ককাইটি জেতুকাবুলিয়া হাত ...বিহুৰ পাই বাতৰি... ৰ'বকে নোৱাৰি... এৰি আহোঁ ভোকৰে ভাত।

ব'হাগ বিহু আহিলেই মোৰ শৈশৱৰ কিছুমান কথা বৰকৈ মনত পৰে। গৰু বিহুৰ দিনা ঘৰৰ পোহনীয়া গৰুকেইটাক গা-ধুৱাই দিওঁতে দেউতাক সহায় কৰা, লাউ-বেঙেনা কাটি গৰুকেইটাক খাবলৈ দিয়া, বিহুৰ দিনা পুৱাই মাহ হালধীৰে গা-ধুই গোঁসাই ঘৰত সেৱা কৰা, মা-দেউতাকে ধৰি ঘৰৰ জেষ্ঠ জনক সেৱা কৰি বিহুৱান দিয়া ইত্যাদি কথাবোৰ। তাৰ ভিতৰত মোৰ বিশেষকৈ মনত পৰে আমি কেইটামান কণ-কণ ল'ৰা-ছোৱালী লগ হৈ ঘৰে ঘৰে গৈ বিহু মৰা কথাটো। সেয়া অৱশ্যে ঘৰে ঘৰে হুঁচৰী গাই গৃহস্থক

আশীৰ্বাদ দিয়া ধৰণৰ নাছিল। সেয়া আছিল আমাৰ মনৰ আনন্দত সমনীয়াবোৰ লগ হৈ মৰা সৰুকালৰ বিহুহে। আমি থকা চুবুৰীটোত একমাত্ৰ এঘৰতে এজোপা জেতুকা গছ আছিল। বিহু আগদিনা আমি ছোৱালীবোৰ লগ হৈ তেওঁলোকৰপৰা জেতুকাৰ পাত চিঙি আনিছিলো আৰু মায়ে পতাত মিহিকৈ বতি দিয়াৰ পাছত আমি সকলোৰে একেলগে বহি হাতত লগাইছিলো। কিমান যে ফূৰ্তি লাগিছিল। জেতুকাৰ ৰং অধিক গাঢ় আৰু উজ্জ্বল কৰিবলৈ জেতুকাৰ পাতৰ লগত ডালিমৰ পাত, পানৰ পিপলী, নেমুটেঙাৰ ৰস ক'ত যে কি মিহলি কৰিছিলো। মুঠৰ ওপৰত কাৰ ৰং বেছি গাঢ় হ'ব সেয়া লৈ আমাৰ মাজত প্ৰতিযোগিতা চলিছিল। তাৰ মাজে মাজে বিহুগীতৰ আখৰাও চলিছিল। কি যে মধুৰ আছিল সেই দিনবোৰ। পিছে আজিকালি এনেদৰে সকলোৰে লগ হৈ আনন্দ কৰা দিনবোৰ যেন ক'ৰবাত হেৰাই গৈছে। জেতুকাৰ সেই প্ৰাকৃতিক ৰঙো যেন এতিয়া নিস্প্ৰভ হৈ পৰিছে। জেতুকাৰ পাত গছৰপৰা চিঙি আনি পতাতত বতি হাতত লগাই বিহুগীত জুৰি আনন্দ কৰিবলৈ আজিকালি কাৰো আহৰিয়ে নাই। সময়ৰ অভাবত আজিকালি প্ৰায় সকলোৰে বজাৰত সহজতে উপলব্ধ ৰেডিমেড জেতুকাৰ পেকেটহে ব্যৱহাৰ কৰে। ইয়ে আমাৰ সময়ো বচাইছে লগতে কষ্টও কমাইছে। কিন্তু অতীতৰ সেই মাদকতা ভৰা দিনবোৰ যেন আমাৰপৰা আজুৰি নিছে তেনে অনুভৱ হয়। অৱশ্যে আধুনিকতাৰ পৰশ পাই সম্প্ৰতি জেতুকা, সৌন্দৰ্য চৰ্চাৰ এক অন্যতম উপকৰণ হিচাপে পৰিগণিত হৈছে। ধৰ্মীয় অথবা মাঙ্গলিক প্ৰয়োগৰ ক্ষেত্ৰতো ইয়াৰ জনপ্ৰিয়তা বৃদ্ধি পাইছে, যেতিয়াৰেপৰা ই ফেশ্বনৰ জগতখনত প্ৰৱেশ কৰিছে। আধুনিকতাৰ প্ৰভাৱত জেতুকাৰ ন ন আকৰ্ষণীয় শৈলী উদ্ভাৱন হৈছে, আৰু নৱ প্ৰজন্মৰ যুৱতীসকলে সেইবোৰ আঁকোৱালী লৈছে। সেয়া যিয়েই নহওক কিয়, আধুনিকতাৰ প্ৰভাৱত জেতুকাৰ প্ৰয়োগ যান্ত্ৰিক হৈ পৰকেই বা নপৰক, বৰ্তমান দিনত জেতুকা হাতত বোলালে অতীতৰ সেই মাদকতা থাককেই বা নাথাকক জেতুকা সদায় জেতুকাই। ইয়াৰ ৰঙে সকলোৰে জীৱন ৰঙীন কৰি তোলে। সেইবাবেই ক'ব পাৰি প্ৰকৃতিৰ এই অনন্য উপহাৰ জেতুকা, অতীতৰপৰা বৰ্তমানলৈ আমাৰ সমাজত চলি অহা এক পৰম্পৰা আৰু আমাৰ সকলোৰে সমাদৃত এক অংগৰাগ।

শৰৎ

-প্ৰশান্ত কুমাৰ ভট্টাচাৰ্য্য
আডিয়াৰ,চেন্নাই

শৰৎ তুমি আহিবা
দূবৰিৰ দলিচাত
সৰা শেৱালি হৈ....
তুমি আহিবা
এটি মিঠা বাঁহীৰ সুৰ হৈ....
তুমি আহিবা
এমোকোৰা উতলা হাঁহি লৈ...
তুমি আহিবা
শুকুলা মেঘৰ আঁৰৰ
এজাক পৰী হৈ...
তুমি আহিবা
সুৱদি সুৰীয়া এটি নিজৰা হৈ।।
শৰৎ তুমি আহিবা
কোনোবা দৰদীৰ
এটি মিঠা গীত হৈ.....

তুমি আহিবা
এমুঠি আবিৰ হৈ
মাটিৰ মানুহৰ
জীৱন ৰঙীণ কৰিবলৈ....
তুমি আহিবা
আহিনৰ পথাৰডৰাক
নিয়ৰৰ মুকুতা পিন্ধাবলৈ...
তুমি আহিবা
তৰাৰে ধেমালি কৰা
এখনি আকাশ হৈ...
তুমি আহিবা
ৰূপহী শাৰদী হৈ...
তুমি আহিবা
শীতৰ আগলি বতৰা লৈ।।

মানৱ জীৱনঃ মোৰ চিন্তা ধাৰা

- দিব্যজ্যোতি বৰদলৈ

যিকোনো ব্যক্তিৰ ওচৰত অনিচ্ছাকৃত ভুলৰ বাবে ক্ষমা বিচৰাতো যুগুত। বেয়া সংগ ত্যাগ কৰিব লাগে। বেয়া সংগৰ লগত নিজে ভাল হৈ থাকিলেও বদনাম হয়। মুঠতে সকলো কথা পাহৰি বৰ্তমানৰ কথা অনবৰতে ভাবি থাকিব লাগে। নিজৰ বা কাৰোবাৰ অতীত বা ভৱিষ্যতৰ বিষয়ে ভাবি থাকিলে কোনো সমস্যাৰ সমাধান নহয়। আটাইতকৈ ডাঙৰ কথা এইয়ে যে পৃথিৱীখন বৰ্তমানৰ সমস্যাক লৈহে জীৱিত। 'বৰ্তমান'টো সদায় ভাল কৰিবলৈ পাৰ্য্যমানে চেষ্টা কৰি যাব লাগে। 'বৰ্তমান'টো যেতিয়া 'অতীত' হ'ব তেতিয়া অতীতটো মধুৰ হ'ব। 'অতীত' আৰু 'বৰ্তমান' দুয়োটা ভাল হৈ থাকিলে 'ভবিষ্যত'টো আপুনা-আপুনি ভাল হৈ গৈ থাকিব। বেছিকৈ 'ভবিষ্যত'ৰ কথা ভাবিব নালাগে। কাইলৈ বা আগন্তুক দিনকেইটাত অথবা খুব বেছি ছমাহলৈ মুখ্য কাম কি হাতত ল'ম বা কৰিম তাকেহে অলপমান ভাবিব লাগে। নোৱাৰিলে নাই তাৰ বাবে কোনো আক্ষেপ কৰিব নালাগে। 'মৃত্যু'ৰ কথা কেতিয়াও ভাবিব নালাগে। নিজৰ স্বাস্থ্যৰ প্ৰতি সদায় ধ্যান দিব লাগে। ৰাতিপুৱা বেলি ওলোৱাৰ আগেয়েই বিছনা ত্যাগ কৰিব লাগে। লগে লগে দেৰ-দুই গিলাচ কুহুমীয়া গৰম পানী খাব লাগে আৰু পাৰিলে মুকলি বতাহত ভাগৰ নলগাকৈ অকণমান ফুৰি আহিব লাগে। নোৱাৰিলে আগফালৰ বাৰান্দাতে অথবা ফুলনিখনতে অলপ সময় বহিলে শৰীৰটো ভাল লাগি যায়। ৰাতিপুৱাৰ ব্ৰেকফাষ্ট ন-বজাৰ ভিতৰত কৰিব লাগে। যি খাদ্য খালে শৰীৰৰ ক্ষতিসাধন হয় সেই খাদ্য সম্পূৰ্ণৰূপে বৰ্জন কৰিব লাগে। ৰাতি আঠবজাৰ পিছত আমিষ ভোজন (non-veg) বৰ্জন কৰিব লাগে। ৰাতি দহ বজাৰ পূৰ্বে শুব লাগে। সদায় কেইটামান যোগব্যায়াম (যেনে মুক্তপদ্মাসন, উত্থিত পদ্মাসন, অৰ্দ্ধকূৰ্মাসন, ধনুৰাসন, ময়ূৰাসন, হলাসন, সৰ্বাংগাসন, মৎসাসন ইত্যাদি) কৰি শৰীৰটো সুস্থ কৰি ৰাখিব পাৰি। ভগৱানক শতবছৰ আয়ুস বিছাৰিব লাগে। 'মৃত্যু' এদিন আহিবই- ই চিৰন্তন সত্য। তথাপিও এই ধুনীয়া পৃথিৱীখনত প্ৰত্যেকেই নিজৰ স্বাস্থ্যৰ প্ৰতি ধ্যান দি ভালকৈ সৎপথত থাকি সততাৰে জীৱন কটাই সাৱধানে চলি কিছুমান সম্ভাৱনীয় বা আগজাননী পোৱা বিপদৰপৰা আগতীয়াকৈ হাতসাৰি/আঁতৰি থাকি ভগৱানক ধ্যান কৰি গৈ থাকিলে নিশ্চয় কিছু আয়ুস বাঢ়ে। এইয়াই হৈছে মানব জীৱন। মোৰ চিন্তাধাৰা ঠিক এনেকুৱাই। কাৰোবাৰ দুখত খুউব বেছি দুখীও হ'ব নালাগে। যিকোনো অলাগতিয়াল তৰ্ক-বিতৰ্ক-কাজিয়া ইত্যাদি বিপদৰ মাজত সোমোৱাতকৈ 'মৌনতা' অবলম্বন কৰি সকলোৰে 'মংগল' হওক বুলি মনে মনে ভগৱানক প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগে। অৰ্থাৎ এনেকুৱা পৰিস্থিতিত প্ৰথমে ভগৱানক নিজৰ আৰু নিজৰ পৰিয়ালৰ যাতে একো ক্ষতি নহয় তাকে প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগে আৰু লগতে আনৰ প্ৰতিও ভাল ভাব আৰু সন্মান প্ৰদৰ্শন কৰিব লাগে আৰু ভগৱানে যাতে তেওঁলোকৰো মংগল কৰে তাকেহে অনবৰতে ভাবি থাকিব লাগে। আমি সকলোৱে নিশ্চয়কৈ জানো যে আমি নিজে গমপোৱাকৈ জীৱনটো পৃথিৱীলৈ এবাৰহে আহে। ইংৰাজীত লিখা এই কথাষাৰ সদায় মানি চলিব লাগে- "Life is a gift from God, so live it, enjoy it, celebrate it and fulfill it in a proper way." মুঠতে "মৰিতে চাহিনা আমি সুন্দৰ ভূবনে" কবিগুৰু ৰবীন্দ্ৰনাথৰ এই কথাষাৰ সৰোগত কৰি 'সুন্দৰ' জীৱন যাপন কৰিব লাগে। আচলতে এই কথাবোৰ আমি সকলোৱে জানো কিন্তু মানিহে নচলো। গতিকে বন্ধুসকললৈ মাত্ৰ এটি সকিয়নীহে আগবঢ়ালো।

এটা ইডিয়ত আৰু ইঞ্জিনীয়েৰিং কলেজৰ চাৰিটা বছৰ...

- যদু শৰ্মা

"অই কি নাম তোৰ?"...হঠাৎ কাৰোবাৰ চিঞৰ শুনি চকু দুটা মেলি চালো। হোষ্টেলৰ দুজন দাদা, মোৰ ফালে চাই খঙত চিঞৰি ক'ব ধৰিছে- "শুব আহিছ', এইটো শুৱাৰ সময়?"...একো ধৰিব নোৱাৰিলো, সেমেনা-সেমেনিকৈ হাতৰ ঘড়ীটোলৈ চালো, ৰাতি ১১.৩০ বাজিছে, শুৱাৰ সময় নিশ্চয় হৈছে। কিন্তু প্ৰতিবাদ নকৰি চুপচাপ থিয় হৈ থাকিলো।

ফ্লেচ বেকত:

আজি মোৰ হোষ্টেলৰ প্ৰথম দিন। ককাইদেউৱে ৰাতিপুৱাই চুপাৰ চাৰক লগ ধৰি হোষ্টেল এডমিচনৰ নিয়মখিনি সামৰি, মোক হোষ্টেলত থৈ গুচি যায়। যোৱাৰ সময়ত হোষ্টেলৰ দাদা এজনক কৈ যোৱা শুনা পাওঁ..."বৰ শান্ত ল'ৰা, হোষ্টেলৰ বিষয়ে একো নাজানে, তোমালোকে অলপ চাবা কিন্তু দেই"... দাদাজনেও কোৱা শুনিলো..."এ ককাইদেউ কিয়নো চিন্তা কৰিছে, এতিয়া আৰু সি অকল আপোনাৰে ভাইটি নহয়, আমাৰো ভাইটি, চিন্তা নকৰিব" ...দাদাজনৰ কথাষাৰে মোক ভিতৰৰপৰা বহুত সাহস আৰু শক্তিদিলে।

"অই মক্কেল কি ভেবা লাগি চাই আছ'? উঠ এতিয়া তোৰ অলপ খবৰ লওঁ"... ফ্লেচবেকৰপৰা ঘূৰি আহিলো আৰু ভাল লগা মুহূৰ্তবোৰ সিমানতে সামৰিলো।

দাদা দুজনে মোক মোৰ ৰুমৰপৰা অন্য কোনোবা এটা ৰুমলৈ লৈ গ'ল। ৰুমটো অলপ এন্ধাৰ, ভিতৰত দুজন বেলেগ দাদা বহি আছে। চিগাৰেটৰ উগ্ৰ গোন্ধ এটা ভেকেতকৈ নাকত লাগিল। "কি নাম তোৰ?"...ভিতৰত বহি থকা দাদা এজনে সুধিলে। "লক্ষ্য... লক্ষ্যজিৎ শৰ্মা"...ভয় ভয়কৈ ক'লো নামটো, কওঁতে মোৰ নিজৰ কাণ দুখনে নুশুনিলে যেন লাগিল। "লক্ষ্য যদি দিগন্ত শিল্পী হে' তোমাৰ"...দাদা জনে গলগলিয়া কন্ঠস্বৰেৰে ভুপেন হাজৰিকাৰ গানৰ ফাঁকি এটা গাব ধৰিলে। "প্ৰভাতদা আপোনাৰ মুৰ্গা আনি দিলো, এতিয়া আপুনি খবৰ লওক, আমাৰ ৰাতিপুৱা ক্লাছ আছে আমি যাওঁ"...কথাখিনি কৈ মোক লৈ অহা দাদা দুজন ৰুমটোৰপৰা ওলাই গ'ল। ওলাই যাওঁতে ৰুমৰ টিউবলাইটটো জ্বলাই থৈ গ'ল। কিন্তু এয়া কি, সন্মুখত থকা দাদাজন চোন ৰাতিপুৱা লগ পোৱাজনেই হয়। "অ দাদা আপুনিহে দেখোন, মই আকৌ এন্ধাৰত ধৰিবই পৰা নাছিলো"...মই যথেষ্ট ৰিলাক্সভাৱে কথাখিনি ক'লো। "চিনি কি কৰিবি বে, তই যদি চিনিব পৰা নাছিলি, এতিয়া চিনি থ', তোৰ ককাইদেৰেৰে তোক কুৰ্বানী দি থৈ গ'ল, এতিয়া তই কুৰ্বান হ'বলৈ প্ৰস্তুত হ"...কথাখিনি শুনি কাণদুখন যেন ইস্ত্ৰিৰ নিচিনা গৰম হ'ব ধৰিলে, অনুভৱ হ'ল। মনে মনে ভাবিলো, ককাইদেউৱে তাৰমানে ভুল মানুহজনক মোৰ খবৰ ৰাখিবলৈ কৈ থৈ গ'ল। দাদাজনক চিনেমাৰ মেইন খলনায়ক যেন লাগিল, আৰু ওচৰত থকাজনক চেলা। মোৰ কান্ধত প্ৰকাণ্ড হাত এখন থৈ দাদজনে আদেশ দিলে..."গা এতিয়া গান গা! মোৰ টোপনি নহালৈকে গান গাই থাক, মনত ৰাখিবি গান শেষ, মানে তই শেষ"...ভিতৰত থকা আনজন দাদাক মুখেৰে হাৰমনিয়াম বজাব ক'লে, তেতিয়াহে বুজিলো, সেইজন দাদা নহয়, মোৰ দৰে ফাৰ্ষ্ট য়েৰৰহে।

ৰাতিপুৱা ডাইনিং হলত, ব্ৰেকফাষ্ট কৰি আছো। ফাৰ্ষ্ট য়েৰৰ ছাত্ৰবোৰক দেখিয়ে চিনিব পাৰি, চব ফৰমেল ড্ৰেচত, মুখবোৰত কাৰো হাঁহি নাই, কোনেও কাৰো ফালে চোৱা নাই, কিজানিবা কোনোবা দাদাৰ চকুত পৰি যায় আৰু মুৰ্গা বনিব লগা হৈ যায়। ময়ো কাৰো ফালে নোচোৱাকৈ ব্ৰেকফাষ্ট শেষ কৰাত লাগিলো, কিন্তু হঠাৎ ৰাতিপুৱা ঘটি যোৱা ঘটনা এটা মনত পৰাত মুখত হাঁহি বিৰিঙি উঠিল।

মই ব্ৰাচ কৰি আছিলো বাথৰুমৰ ওচৰত। তেনেতে দাদা এজন গান গাই বাথৰুমটোলৈ সোমাই আহিল। মোৰ ফালে বেঁকাকৈ চাই, কোনো গুৰুত্ব নিদিয়াকৈ টয়লেটবোৰৰ দৰ্জা বিলাক টানি টানি চাব ধৰিলে।..."অই তই ইয়াত কাৰোবাক সোমোৱা দেখিছ' নেকি?"...দাদা জনে নিৰ্দিষ্ট এটা টয়লেটৰ দৰ্জাখন টানি নোচোৱাকৈ মোৰ ফালে চাই সুধিলে। মই অলপ থতমত্ খালো আৰু কি কওঁ কি নকওঁ বুলি ক'লো... "কোনো নাই সোমোৱা দাদা"... দাদা জনে টয়লেটৰ দৰ্জাখন টানি দিয়াৰ লগে লগে সেইখন খোল খাই গ'ল। "গুড...গুডমৰ্ণিং দাদা"...টয়লেটৰ ভিতৰত বহি প্ৰাতঃক্ৰিয়া কৰি থকাৰপৰা ভয়ভয়কৈ ল'ৰা এজনে সম্ভাষণ কৰিলে। "অই গুডমৰ্ণিং ক'ব জেগা নাপালি, বন্ধ কৰ দৰ্জা জল্‌দি"... দাদাজনে দৰ্জাখন জোৰে বন্ধ কৰি দি খঙত অগ্নিশৰ্মা হৈ মোৰ ফালে খেদি আহিলে। "অই তোক যে সুধিছিলো ইয়াত কোনোবা সোমাইছে নেকি, তই যদি নাজানো কিয় কৈছিলি কোনো নাই সোমোৱা বুলি,

বেছি চালাক নেকি বে, ৰ তোৰ খবৰ ল'ব লাগিব"... দমটো দি দাদাজনে তৎক্ষণাত বাথৰুমটোৰপৰা ওলাই গ'ল। ইমান সময়ে মোৰ আগত ধুমুহাৰ নিচিনাকৈ ঘটি যোৱা ঘটনাবোৰ বুজিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোহে, তেনেতে ভিতৰৰ ল'ৰাজন টয়লেটৰপৰা ওলাই আহি মোক উদ্দেশ্যি ক'লে..."চিটিকিনিটো বেয়া হৈছে, লগাব চেষ্টা কৰিছিলো, নালাগিল"।

ব্ৰেকফাষ্ট সামৰি ক্লাচলৈ বুলি ওলাই আহিলো। আহোতে দুই এজন ফাৰ্ষ্ট য়েৰৰক মস্তি কৰি অহাও দেখা পালো। মনত ভাব হ'ল, এইকেজন নিশ্চয় হোষ্টেলত আৰামতে আছে। সুধিম বুলি ভাবিছিলো, কিন্তু কিবা এটা মনত পৰাত একো নুসুধিলো।

ইঞ্জিনীয়াৰিং কলেজৰ প্ৰথম ক্লাচ, মনতে কিবা নিজকে গৌৰৱবোধ কৰিলো। আন লগৰবোৰৰ ফালে চাই একেই ভাব আছে নে নাই ধৰিব নোৱাৰিলো। চাৰে ক্লাচত সোমাইৰে গুডমৰ্ণিং আৰু ৰেলকামেৰে সকলোকে সম্ভাষণ জনালে। আমাৰ সকলোৰে ইন্ট্ৰ'ডাকচন লৈ তেওঁ ক্লাচ আৰম্ভ কৰি দিলে। কিন্তু এয়া কি, একোৱেই বুজিব পৰা নাই দেখোন। ইমান ইংৰাজীতে কৈ গৈছে, ক'তো অলপমানো ট্ৰানচিলেছন নাই যে। ক্লাচৰ শেষত ওচৰত বহা প্ৰীতম বোলা এজনক সুধিলো..."কি পঢ়ালে অ' বুজি নাপালোচোন একো", সি মিচিকিয়াই কাণৰ ওচৰত আহি ফুচফুচাই কলে..."মোৰো একেই অৱস্থা"। ক্লাচৰপৰা উভতি হোষ্টেলৰ গেট পাইছিলোহে, তেনেতে দাদা এজনে সকলোকে ৰ'বলৈ দিলে আৰু ক'লে..."তহঁত চব আজি ৰাতি ৮ বজাত ৰুম নং ৫২ লৈ আহিবি, চেকেণ্ড য়েৰৰ লগত ইন্ট্ৰ'ডাকচন আছে"...তাৰ মানে আজিও কুৰ্বান হ'ব লাগিব।

ৰুম নং ৫২ত যথা সময়ত গোটেইবোৰ আহি উপস্থিত হ'লো। যিমান পাৰো চুক এটা বিচাৰি মজিয়াত বহি দাদাসকল অহাৰ অপেক্ষাত ৰৈ থাকিলো। কিছু সময়ৰ পিছত দাদাসকল এজন এজনকৈ ৰুমটোলৈ সোমাই আহিলে। "এহ মজা... চব আহিছ' নহয়?" এজনে আমাক উদ্দেশ্যি ক'লে। আমি সকলোৰে আহিছো বুলি মুৰটো জোকাৰিলো। আজি ক্লাচ কৰি থাকোতে কোনোবাই কোৱা শুনিছিলো, চেকেণ্ড ইয়েৰৰ ইন্ট্ৰ'ডাকচনটো বোলে বেছিকে তিতা হয়। ভয়ত বুকুখন ধান বনাৰ নিচিনাকৈ ধপধপাব ধৰিলে।

ইতিমধ্যে আমাৰ ইন্ট্ৰ'ডাকচন পৰ্ব আৰম্ভ হ'ল আৰু বিভিন্ন ধৰণৰ task ৰ চেলেঞ্জবোৰ চলি থাকিল। ইমান পৰে হৈ যোৱা task বোৰত বিজয়ী হোৱা কেইজন, দাদাসকলৰ প্ৰিয় হোৱা যেন লাগিল আৰু কামুৰটোও কমকে পৰা যেন অনুভৱ হ'ল। ভাবিলো, এইবাৰ এই সুযোগটো মই এৰিব নোৱাৰো। পৰৱৰ্তী task টো আছিলে দাদাসকলক বেয়া বেয়াকৈ গালি লিখা আৰু যাৰ গালি সকলোতকৈ বেছি বেয়া হ'ব তেওঁৱে হ'ব বিজয়ী। জীৱনত যে এনেকুৱা প্ৰতিযোগিতাত ভাগ লৈ বিজয়ী হ'ব খুজিম কেতিয়াও ভবা নাছিলো। কিন্তু সেয়া হ'ল আজিৰ পৰিস্থিতি আৰু প্ৰয়োজন। স্কুল আৰু হায়াৰ চেকেণ্ডাৰীত লগৰবোৰৰ মুখত শুনা বেয়া গালিবোৰ মনত পেলাবলৈ চেষ্টা কৰিলো আৰু সেইমতে কাগজত লিখি গ'লো। এটা সময়ত সকলোৱে লিখা সামৰি, নিজৰ নিজৰ কাগজবোৰ জমা দিলোঁ।

ইতিমধ্যে দাদাবোৰে এখন এখন কৈ কাগজবোৰ পঢ়িব ধৰিলে। কিছু সময় পিছত এজন দাদাই জোৰে জোৰে হাঁহিব ধৰিলে আৰু চিএঁৰি চিএঁৰি ক'ব ধৰিলে..."লক্ষ্যজিৎ শৰ্মা"... মোৰ নামটো শুনি মনটো ভাল লাগি গ'ল, তাৰ মানে মইয়ে জিকিলো। "অই মক্কেল, কি লিখিছ' এইবোৰ, তই ইমান বেয়াকৈ গালি দিবি আমাক, তোৰ সাহস কেনেকৈ হ'ল এইবোৰ লিখিবলৈ"...সকলোৱে মোৰ ফালে ঘূৰি চাব ধৰিলে। কাণ দুখন গৰম হোৱা যেন অনুভৱ হ'ল। চে: বেছি বেয়াকৈ লিখিলো নেকি বাৰু... মনে মনে ভাবিব ধৰিলো।

বিজয়ী হ'লো কিন্তু পুৰস্কাৰ হিচাপে গোটেই ৰাতিটো কাগজখন বিভিন্নজন দাদাক তেওঁলোকৰ ৰুমলৈ গৈ পঢ়ি শুনাবলগীয়া হ'ল আৰু ফলস্বৰূপে বহুতৰপৰা আৰু কেইটামান অতিৰিক্ত task ও পালো, মই অকলে।

চিনাকি হোৱা পৰ্ববোৰ এনেকৈ ১৫ দিনলৈ চলি থাকিল আৰু হোষ্টেলৰ তিতা-মিঠা অনুভূতিবোৰ লাহে লাহে ভাল লাগি আহিল।

বা .

-প্ৰয়াগ শইকীয়া :

আমাৰ শৈশৱত
এক ব'হাগ নোহোৰালৈকে
বা লোৱাটো অনিয়ম আছিল

নিয়ম ভাঙিলেই
দেউতাই অৱৰোধ কৰিছিল
ঘূৰি থকা পাংখাৰ গতি
অথবা খামুচি ধৰিছিল
বিচনী ধৰাৰ হাত

এক ব'হাগত
গোঁসায়ে বা লয়
বা দিয়াজন ভকত বিনে আন কোনো নহয়

বা দিয়া চাবলৈ আমি থানলৈ যাওঁ
নিৰাকাৰ গোঁসাই আকৌ
গুৰুজনাৰ থানত হে থাকে

ব'হাগ আৰু বিচনীৰ পৰম্পৰাৰ
আঁতধৰা দেউতাই এদিন এটা পকী ঘৰলৈ লৈ গৈছিল
ৰূপালী পৰ্দাত দেখিছিলো
এজনী ধুনীয়া আশ্ৰমকন্যাই
এজন সুদৰ্শন ডেকাক কৈছে
তোমাক পদুম পাতেৰে বিচি দিম নেকি
কাযতে থকা আয়ে কৈছিলে
আমাৰ পৰিত্ৰটো কম ধুনীয়া নহয়দেই
সাইলাখ যেন দুষ্মন্তইহে

দেউতা নিৰাকাৰ হ'ল
আই নিৰাকাৰ হ'ল
ধুনীয়া সেই অভিনেতাজন নিৰাকাৰ হ'ল

আজি কালি কিয় জানো
ব'হাগ আহিলেই
নিৰাকাৰ গোঁসাইক মোৰ পদুম পাতেৰে বিচি দিবলৈ মন যায়

আঁচোৰ

- ৰঞ্জু হাজৰিকা

চকীখনত দেহাটো এৰি দি অনিন্দিতাই কিছুসময় নিশ্চুপ হৈ চাই ৰ'ল অমৃতৰ মুখলৈ। তাৰ পিছত অনুচ্চ কণ্ঠৰে ক'লে, -'তোমাক যে মই কিমানবাৰ কৈছো, তথাপিও কিয় যে নুবুজা।'

অমৃতে অসহায়ৰ দৃষ্টিৰে অনিন্দিতালৈ চালে। ইমান দিনেও সি এই নাৰীক যেন সমূলী বুজিব নোৱাৰিলে। অনিন্দিতা যেন সেই হীৰাখণ্ডৰ দৰে, যাৰ অনেক মুখ আৰু একো একোখন মুখত এক এক ধৰণৰ পোহৰৰ দ্যুতি। এটাৰ লগত আনটোৰ মিল নাই। এতিয়াই এনে লাগে অনিন্দিতা যেন নিচেই কাষৰ, বুকুৰ আপোন। আকৌ পিছ মুহূৰ্ততে এনে লাগে যেন অনিন্দিতা সম্পূৰ্ণ অচিনাকি।

- মই কি চেষ্টা কৰা নাই বুলি ভাবিছা নেকি ? তুমিয়েই কোৱাচোন।

- গাঢ় স্বৰেৰে প্ৰশ্ন কৰিলে অমৃতে।

- কিন্তু মই কি কৰিম ?- অনিন্দিতাই ক'লে, - মই মাৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা বদ্ধ আৰু মই মোৰ নিজৰ ওচৰতো। আৰু কথাটো তুমি আৰম্ভণিৰপৰাই জানা।

ঠিকেই অনিন্দিতাই এই ক্ষেত্ৰত কোনো কথা লুকুওৱা নাই। কোনো নাৰীয়ে যে এনে আশা লৈ কাল অতিবাহিত কৰিব পাৰে সেই কথা বিশ্বাস কৰিবলৈ টান লাগে। অনিন্দিতা একমাত্ৰ অভিলাষ, তাই যাক বিয়া কৰাব তেওঁ যেনেদৰে হওক সন্মানিত আৰু প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব লাগিব। যাৰ নাম শুনিলে দহজনে চিনিব পাৰে। যাক লৈ অনিন্দিতাই গৰ্ব কৰিব পাৰে। আনৰ বাবে ঈৰ্ষাৰ কাৰণ হওক বা নহওক, কিন্তু নিজে মূৰ তুলি যাতে ঘূৰিব পাৰে। অমৃতক তাই ভাল পায়। এই ভালপোৱাত কোনো ভাঁজ নাই, ছিদ্ৰহীন। পাৰিবাৰিক বাধা বিপত্তিকো অনিন্দিতাই গুৰুত্ব নিদিয়ে। কিন্তু তাইৰ একমাত্ৰ বাসনা অমৃত যেন তাইৰ গৰ্বৰ কাৰণ হয়। তাকে নোহোৱা-পৰ্যন্ত তাই বিবাহিতা হ'বলৈ ইচ্ছুক নহয়। মাকে তাইৰ বিয়াৰ কাৰণে কিমান যে ল'ৰা দেখুৱালে, কিন্তু তাই গুৰুত্বই নিদিলে সেইবোৰৰ প্ৰতি। এইজনক ভাল পাই আন কাৰোবাক বিয়া কৰোৱাতো তাইৰ পক্ষে অসম্ভৱ। কিন্তু তাই অপেক্ষা কৰিব তেতিয়ালৈকে যেতিয়ালৈকে তাই অমৃতক লৈ গৰ্ব কৰিব নোৱাৰে। মাকে অৱশ্যে এই কথা মানি লৈছে।

কিন্তু এনেধৰণৰ উদ্ভট প্ৰতিজ্ঞাৰ একো মথামুণ্ড বুজিব পৰা নাই অমৃতে। প্ৰকৃত ভালপোৱাত তেনে কিবা চৰ্ত থাকিব পাৰেনে? কি দৰে বিখ্যাত হ'ব পাৰি বাৰু নাইবা আন দহজনৰ তুলনাত জেষ্ঠ এজন হ'ব পাৰি- এই ৰহস্যৰ চাবিকাঠি কি? এয়াতো সি নাজানে। সি এজন যুৱক, সুদৰ্শন আৰু সু-স্বাস্থ্যৰ অধিকাৰী। সি এটা ভাল চাকৰিয়েই কৰে। কিন্তু এনে ধৰণৰ পাত্ৰ সাধাৰণ যুৱতীৰ কাম্য হ'লো অনিন্দিতাৰ দৃষ্টিত সেইবোৰৰ কোনো বিশেষত্ব নাই। এজন সাধাৰণ তামোল বেপাৰীয়েও কেইবা হাজাৰ টকা উপাৰ্জন কৰিব পাৰে। আৰু সেই উপাৰ্জনৰ বাবে তাক দীঘলীয়া ডিগ্ৰীৰ প্ৰয়োজন নাই, মেধাৱী হোৱাৰো আৱশ্যক নাই। অমৃতৰ চকুত তাৰ দৰে অফিচাৰ আৰু এজন তামোল বেপাৰীৰ মাজত কোনো পাৰ্থক্য নাই- দুয়োজনেই সকলোৰে অজ্ঞাতে বাচি থাকে আৰু অজ্ঞাতেই এদিন মৃত্যুবৰণ কৰে। কিন্তু যাৰ প্ৰতিভা আছে আৰু সেই প্ৰতিভাৰ সুস্থ চৰ্চা আৰু প্ৰয়োগত যি নিজক চহকী কৰে তেওঁৰ প্ৰতি জনসাধাৰণৰ শ্ৰদ্ধা জাগে। আৰ্থিক ক্ষেত্ৰত গমগমীয়া নহ'লেও সন্মানৰ কোনো ক্ষতি নহয়, অন্ততঃ মানুহ হিচাপে বাচি থাকিবলৈ আৰু অনিন্দিতাৰ বিশ্বাস অমৃত সেই প্ৰতিভা আছে। আৰু এই কথাটোৱেই বিব্ৰত কৰে অমৃতক।

পয়সত্তৰ ভাগ অসমীয়া যুৱকৰ বাল্যকাল যেনেদৰে কবিতাৰ মাজেৰে পাৰ হয়, অমৃতৰ বেলিকাও সেয়ে ঘটিছিল। কিন্তু সময়ৰ সোঁতত অমৃতৰ সেই অভ্যাস উঠি নগ'ল। বৰং কবিতাৰ সলনি গল্প লিখাৰ নিচাই তাক আগুৰি ধৰিলে। সেই স্কুলৰ আলোচনীতে সি প্ৰথম গল্প লিখিছিল- এতিয়া লিখিব নোৱাৰিলে তাৰ এনে ভাৱ হয় দিনটো এনেয়ে গ'ল। তেতিয়াৰ গল্প আৰু আজিৰ গল্পৰ বিষয়ত সি যথেষ্ট অধ্যয়ন কৰিছে। সৰু-সুৰা বিভিন্ন আলোচনীত তাৰ গল্প ছপা হয়। সেইবোৰ সি নিয়মিত লেখক। সেইবোৰ গল্পক লৈ নানা আলোচনা-সমালোচনাও হয়। আৰু জীৱনৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ লাভ আনিন্দিতা তেনে এটি গল্প পঢ়িয়েই আকৰ্ষিত হৈছিল অমৃতৰ প্ৰতি। অনিন্দিতাৰ ধাৰণা অসমীয়া সাহিত্যৰ তথাকথিত ৰথী-মহাৰথীতকৈ অমৃত প্ৰতিভাৱান, যোগ্য। কেৱল অমৃত যদি আৰু অলপ সচেতন হয় তেন্তে সাহিত্যিক হিচাপে বিখ্যাত হোৱাৰ ক্ষেত্ৰত কোনেও বাধা দি ৰাখিব নোৱাৰিব।

প্ৰকৃতাৰ্থত অমৃতৰো অভিলাষ বা লক্ষ্য সেইটোৱেই। কিন্তু সমস্যা হ'ল, তাৰ গল্পসমূহ এতিয়ালৈকে কোনো প্ৰতিষ্ঠিত কাকত বা আলোচনীত ছপা হৈ ওলোৱা নাই। প্ৰথমতে সি সেইবোৰ কাকতলৈ তাৰ গল্পসমূহ তাকত পঠাইছিল। মাহৰ পিছত মাহ সেইবোৰৰ কোনো খবৰ পোৱা নগৈছিল, তাৰ পিছত এদিন কাকতৰ অফিচতে হেৰাই গৈছিল। নিজে গৈওঁ সি সম্পাদকৰ হাতত তাৰ গল্প দি আহিছিল, কিন্তু অৱস্থাৰ কোনো পৰিৱৰ্তন ঘটা নাছিল। শেষ পৰ্যন্ত হতাশাই তাক ধীৰে ধীৰে গ্ৰাস কৰিছিল। অসমৰ কাকত আলোচনী জগতৰ যিকেইখন প্ৰতিষ্ঠিত সেইসেইখন কাকত আলোচনী ভব্য-

গব্য এক শ্ৰেণীৰ লেখক সাহিত্যিকৰ সমাপ্তি এনে এক ধাৰণা তাৰ মনত বিয়পি পৰিছিল। এইবোৰ অভিজ্ঞতা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সময়ৰ। এতিয়া সি আঘাত পালেই তাৰ অন্তৰত অভিমানৰ জন্ম হয়। সেই অভিমানে তাক আৰু অনেকৰ দৰে এষ্টাব্লিছন্টে বিৰোধী কৰে। সেইসকলৰ মতে প্ৰতিষ্ঠিত ডাঙৰ কাকতসমূহ ব্যৱসায়ৰহে বস্তু, সাহিত্যৰ মনোহাৰী দোকান, তাত প্ৰাণৰ পৰশ নাই। এইবোৰ সময়মতে সি খুব ভাবিছে সাহিত্যিকলৈ। কিয় লিখিব, কি লিখিব আৰু কেনেকৈ লিখিব এই তিনিটা মূল প্ৰশ্নৰ উত্তৰ যাতে গল্পত থাকে সেই চেষ্টা কৰিছিল। এতিয়া আৰু অলপ পৰিপক্ক বয়সত সেই লেখাসমূহ কিবা অপৰিপক্ক ল'ৰামতীয়া যেন লাগিছে। সকলোবোৰেই আছে, কিন্তু লেখাহে নহয়।

কন্তু এইবোৰ কথা অনিন্দিতাক সি বুজাব নোৱাৰে। অনিন্দিতাৰ ধাৰণা অমৃতৰ প্ৰতিভা আছে। সেইবোৰ ক্ষুদ্ৰ কাকত-আলোচনী যাৰ প্ৰচাৰৰ সংখ্যা এশ দুশৰ ভিতৰত, সেইবোৰত কিবা লিখি পন্তঅম কৰাৰ কোনো অৰ্থ নাই। তাইৰ স্বামী এজন ডাঙৰ লিখক- এই গৰ্বকণেই যদি কৰিব নোৱাৰে তেনে বিয়া কৰোৱাৰ অৰ্থ ক'ত। ভালপোৱাৰ পিছত কোনো নাৰীয়ে যে এনে প্ৰতিজ্ঞা কৰিব পাৰে ভাবিবই নোৱাৰি। অথচ যিটো সত্য তাক অমৃতে মানিবই লাগিব।

যিবোৰ কাকত লোকে উপযাচি কিনে, প্ৰত্যেকৰ ঘৰে ঘৰে হকাৰে গৈ দি আহে সেইবোৰত সামান্য ঠাই দখল কৰি ল'ব পাৰিলে বিখ্যাত হোৱাৰ দুৱাৰখন মুকলি হৈ যায়। কিন্তু সেইবোৰ কাকত আলোচনীৰ সম্পাদকৰ অনমনীয়তা আৰু অৱহেলা এনে অপমানজনক যে অমৃতে বুজিবলৈকে টান পায় সি কি কৰিব। অনিন্দিতাৰ ইচ্ছা, তাইৰ দেউতাকে যি কেইখন কাকত আলোচনী ৰাখে, তাত ডাঙৰ ডাঙৰকৈ যেন অমৃতৰ নাম প্ৰকাশ হওক, বিশেষ সংখ্যা সমূহত তাৰ লেখা ছপা হওক, মানুহে গাড়ীয়ে-মটৰে বহি তাক লৈ আলোচনা কৰক। এয়া কেনেকৈ সম্ভৱ হ'ব পাৰে সি নাজানে। মাজতে এবাৰ ভাবিছিল এইবাৰ কাক-আলোচনীত নহ'ব পোনে পোনে পানবজাৰলৈ গৈ প্ৰকাশকসকলকো সি লগ ধৰিবলৈ নোযোৱা নহয়, গৈছিল, কিন্তু তেওঁলোকৰ গৰ্ব যে অভেদ্য। নতুন লেখকক যে গুৰুত্বই দিব নোখোজে। ডাঙৰ কাকত আদিত লিখি থকা লেখকসকলক লৈয়েই তেওঁলোকৰ দিন পাৰ হয়।

যাকে ভালপোৱা হয় তেওঁৰ বাবে জীৱনটো উৎসৰ্গ কৰা কোনো কথাই নহয়। সেয়ে অমৃত দৃঢ় সংকল্পবদ্ধ হ'ল। ইমানদিনে সি যিবোৰ লিখি আহিছে তাত অনেক পৰীক্ষা-নিৰীক্ষা আছিল। শেষত সি গল্পটো এখন জনপ্ৰিয় আলোচনীত দিছিল, তাৰ সম্পাদকজনে এবছৰ ধৰি তাক ঘূৰাই-ফুৰাই কৈছিল- 'আপোনাৰ গল্পটো একোৱেই হোৱা নাই।'

কথাষাৰ শুনি সি বিচলিত হৈ পৰিছিল। কোনোমতে নিজক চম্ভালি সুধিছিল, - ত্ৰুটিটোৰ বিষয়ে ক'লেহেঁতেন...।

- গোটেইটোৱেই, আইডেণ্টিফিকেচনেই হোৱা নাই।

পিছত অনিন্দিতাই কথাটো শুনি মূৰ দুপিয়াই কৈছিল,- ঠিকেই। কপিল কুমাৰ বা নিৰ্বাণ দত্তৰ গল্প পঢ়ি কেনেদৰে যে হৃদয় উপচি পৰে। এনে লাগে যেন সেয়া মইয়েই, মোৰ কথাকে লিখিছে লেখকে। তুমি তেনেধৰণৰ কিবা নিলিখা কিয়? নিজৰ জনা-শুনা বা দেখা ঘটনা এটাকে লৈ নিলিখা কিয়?

অৱশেষত নানা চিন্তা-ভাৱনাৰ মূৰত অমৃতে এটা বিষয় ঠিক কৰিলে। মানুহৰ আটাইতকৈ পুৰণি আৰু আকৰ্ষণৰ বস্তু হ'ল যৌনচেতনা। প্ৰতিজন মানুহ যে একালত তৰুণ আছিল, যৌন চেতনাৰ আৰম্ভণিত হাজাৰ কল্পনাই তেতিয়া তেওঁলোকৰ মূৰৰ মাজত উক দিছিল। সেই বিষয় লৈ এটা গল্প লিখিলে কেনে হয়। যেনে- এজন তৰুণক প্ৰলোভিত কৰিছে এগৰাকী বয়স্কা নাৰীয়ে। সেই তৰুণ ত্ৰ মশঃ নাৰীগৰাকীৰ জালত বন্দী হৈ শেষত নিঃশেষ হৈ গ'ল। অত্যন্ত আৱেগ দি লিখিলে অমৃতে গল্পটো। কিন্তু উপসংহাৰতে ৰৈ যাবলৈ বাধ্য হ'ল সি একোকে মিলাব পৰা নাই, শেষত সলনি কৰিব লগা হ'ল গল্পৰ আৰম্ভণি।

গাঁৱৰ এজন যুৱক গুৱাহাটীলৈ আহিছে পঢ়া-শুনা কৰিবলৈ। দৰিদ্ৰ পৰিয়ালৰ সন্তান। দূৰ-সম্পৰ্গীয় এজন খুৱায়েকৰ ঘৰতে থকাৰ ব্যৱস্থা কৰি ল'লে। বৃদ্ধ খুৰাক আৰু তেওঁৰ তৰুণী ভাৰ্যা খুৰাকৰ ব্যৱসায় আছে, অৱস্থাপন্ন ব্যক্তি। এই সুদৰ্শন যুৱকক খুৰীয়েকে প্ৰথমে ভাল দৃষ্টিৰে নাচালেও যুৱকৰ সৰলতাই তেওঁক মুগ্ধ কৰিলে। খুৰীয়েক যৌনজীৱনত হতাশাগ্ৰস্ত, কাৰণ তেওঁৰ স্বামী ক্ষমতাহীন। তেওঁ ধীৰে ধীৰে সেই যুৱকক গ্ৰাগ কৰিবলৈ ধৰিলে। যুৱকৰ ইয়াৰ পূৰ্বে প্ৰেম বা যৌনতা সম্পৰ্কে কোনো অভিজ্ঞতা নাছিল। ফলত সি সেই মোহজালৰপৰা আঁতৰি আহিবলৈ সক্ষম নহ'ল। যুৱকৰ পঢ়া-শুনা ইতি পৰিল। খুৰীয়েকক আদৰ-আবদাৰ আৰু সন্তুষ্ট কৰাই তাৰ একমাত্ৰ উদ্দেশ্য হৈ পৰিল। মাজে মাজে সি খুৰাকক দেখি আতংকিত হয়, কিন্তু বৃদ্ধ খুৰাকে তাক পুত্ৰৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰিছিল। এই ব্যৱহাৰে তাৰ বিবেকত ত্ৰ মশঃ এনেদৰে খোচা-বিন্ধা কৰিবলৈ ধৰিলে যে তাৰবাবে সেয়া অসহনীয় হৈ পৰিছিল। এনে এক অৱস্থাত এদিন দুপৰীয়া সি যেতিয়া প্ৰায় অন্ধকাৰ কোঠা এটিত খুৰীয়েকৰ সৈতে সহবাসত লিপ্ত আছিল, তেতিয়া লক্ষ্য কৰিলে কোঠাৰ সৰ্বদা বন্ধ থকা অব্যৱহৃত দুৱাখনত এটা বিন্ধা আছে। সেই বিন্ধাত এটা চকু স্থিৰ হোৱাৰ দেখা পাই ভীষণ ভয় খালে সি। কাৰণ সি কাষৰ কোঠাটো খুৰাকৰ আৰু সেই চকুৰ খুৰাকৰেই। ধৰা পৰাৰ ভয়ত সি যেতিয়া সেই ঘৰ এৰি পলুৱাৰ পৰিকল্পনা কৰিলে, সেইদিনাই আবেলি খুৰাকে তাক আৰু তেওঁৰ পত্নীক লৈ গ'ল হোটেল অশোকালৈ। প্ৰতিমুহূৰ্ততে ভৎসৰ্না বা তিৰস্কাৰৰ আশংকা কৰিলেও সি দেখিলে খুৰাকে তাৰ লগত অত্যন্ত ভাল ব্যৱহাৰেই কৰিছে। খোৱাৰ টেবুলত অত্যন্ত দামী মাংস পৰিবেশন কৰা হ'ল।

খুৰাকে দাঁত নাই কাৰণে মাংস নাখালে আৰু ভতিজাকক খোৱাত উৎসাহ দি ক'লে, - 'হাড়বোৰ চোবাই খোৱা। আনে হাড় ভঙাৰ শব্দ শুনিলে মোৰ খুউব ভাল লাগে।'

গল্পটো দীঘল কৰা নাছিল অমৃতে, কিন্তু লিখাৰ সময়ত প্ৰাণ ঢালি লিখিলে। এজন যুৱকৰ মানসিক প্ৰতিক্ৰি য়া সুন্দৰভাৱে ফুটাই তুলিলে। যৌনতাৰ বিষয়খিনি যিমানলৈকে পাৰি, বিস্তৃত কৰি লিখিলে। বৃদ্ধ খুৰাকৰ কথা-বতৰাত গল্পৰ শেষত এক শূন্যতা কিম্বা অক্ষমতাৰ বিষয়ে গভীৰভাৱে লিখিলে। অমৃত নিশ্চিত হ'ল যে এই গল্পই পাঠক-পাঠিকাক নিশ্চয় আকৃষ্ট কৰিব। তাকলৈ বা তাৰ গল্পৰ নাম লৈ নিশ্চয় আলোচনা হ'ব।

সম্পাদকৰ হাতত দিয়াৰ পূৰ্বে গল্পটো এবাৰ অনিন্দিতাক দেখুওৱাৰ কথা ভাবিলে অমৃতে। নাই, একেবাৰে পিছত চমক এটা দিব। অনিন্দিতাৰ ঘৰত যিখন বিখ্যাত সাপ্তাহিক কাকত ৰাখে সেইখন কাকতৰে সম্পাদকৰ ওচৰত গৈ উপস্থিত হ'ল অমৃত।

সম্পাদক ভীষণ ব্যস্ত। প্ৰথমতে কথা ক'বলৈকে অথচ এই সাধাৰণ গল্পটো লৈ সম্পাদকে যিদৰে নাক কোঁচাইছে...। কিন্তু সেই কথা উল্লেখ কৰা মানে অমৃতৰে বিপদ। লেখক হ'বলৈ গ'লে নিশ্চয় এইবোৰ অপমান সহ্য কৰিবই লাগিব।

সম্পাদকে চকু বন্ধ কৰি কিবা যেন চিন্তা কৰিলে। তাৰ পিছত গল্পটো অমৃতৰ সন্মুখত ৰাখি ক'লে, -এটা কাম কৰক।

- কি? আগ্ৰহেৰে সুধিলে অমৃতে।

- গল্পটোৰপৰা খুৰা-খুৰী শব্দবোৰ কাটি সেইবোৰৰ ঠাইত দাদা-নবৌ কৰি দিয়ক। নবৌয়েকৰ সৈতে দেওৰেকৰ এনে সম্পৰ্ক মানিব পাৰি। অনেক ভাল-ভাল সাহিত্যিকেও এনে সম্পৰ্কৰ কথা উপন্যাসত লিখিছে। এতেকে পাঠকেও মানিব।

অমৃত সামান্য হতভম্ব হ'ল। দাদা-নবৌ হ'লে সেই বৃদ্ধ চৰিত্ৰটো...। নাই, ভাবিবলৈ আৰু সময় নাই। অমৃতে গল্পটোত খুৰা-খুৰী শব্দবোৰ এফালৰপৰা কাটি গ'ল আৰু তাৰ ঠাইত খালী ঠাই পূৰোৱাদি বহুৱাই গ'ল দাদা-নবৌ শব্দ দুটা।

পুৱাৰ দৈনিকত বিজ্ঞাপন ওলাল পৰৱৰ্তী সাপ্তাহিকত অমৃতৰ গল্পৰ নাম আৰু অমৃতৰ নাম। বিজ্ঞাপন দেখিয়েই ঘৰৰ আটাইৰে মাজত হৈ চৈৰ সৃষ্টি হ'ল। ঘৰৰ আটাইয়ে আনন্দিত। অফিচতো অমৃতে সহকৰ্মীসকলক খুৱাব লগাত পৰিল। ইমানদিনে সৰু আলোচনী আদিত লিখি আহিছে অমৃতে, কিন্তু এনেধৰণৰ অভিজ্ঞতা তাৰ কেতিয়াও হোৱা নাই। নিজকে ডাঙৰ লেখক যেন লাগিল। অনিন্দিতাই ফোন কৰিলে। তাই ভীষণ সুখী এতিয়া। উচ্ছাসত কণ্ঠেৰে কিমান যে কি ক'লে অনিন্দিতাই। পৃথিৱীখন যে ইমান সোনকালে সলনি হৈ যাব পাৰে। অনিন্দিতাই আৰু ক'লে, 'জানা, কাকতত তোমাৰ নাম দেখি দেউতাই কৈছে, ল'ৰাটোৰ যে ইমান কোৱালিটি আছে দেখি বুজা নাছিলো।' শুনিয়ে মোৰ কিমান ভাল লাগিছে, কি ক'ম। এইবাৰ তোমাক কোনে ৰখাৰ। শুনা, কাইলৈ 'কফি হাউছ'লৈ আহিবা। তাতে লগ পাম তোমাক।

-কেই বজাত?- অমৃতে সুধিলে।

-আবেলি তিনি বজাত।

ৰাতিপুৱাৰ লগে লগে কাকতখন পায়েই অমৃত কঁপা কঁপা হাতেৰে নিজৰ গল্পটো উলিয়াই চালে। কি সুন্দৰৈক ছপা হৈছে। ই সপ্তাহটো অমৃতৰ গল্পি পৃষ্ঠাই বেছি। গল্পটোৰ আধা পৃষ্ঠা জুৰি আছে 'ইনাষ্ট্ৰেচন'। এজনী অৰ্ধনগ্ন মহিলাৰ বুকুত মূৰ থৈ শুই আছে এজন যুৱক। তাৰ কাষতে বৃহৎ আকাৰৰ মুখ, এজন বৃদ্ধৰ। তাৰ তলতে নিজৰ নামটো জলমলাই আছে। পৰম স্বস্তিৰে চালে অমৃতে।

পুৱা দহ বজাত অমৃতে এবাৰ কাকতখনৰ অফিচলৈ গ'ল। সম্পাদকৰ সন্মুখত আৰু তিনিজন লেখক বহি আছিল। প্ৰত্যেককে জানে অমৃত। সম্পাদকে অমৃতক দেখাৰ লগে লগে খুউব আন্তৰিকতাৰে মাত লগালে, -'আহক আহক, ইয়াত বহক।' সম্পাদকে অমৃতৰ লগত গল্প সম্পৰ্কে দুই-এটা কথা পতাৰ পিছত ক'লে, 'আপুনি আৰু লিখক। আটায়ে ভাল পাইছে গল্পটো। ইউ হেভ এ ব্ৰাইট ফিউচাৰ।'

আবেলি অমৃত 'কফি হাউচলৈ' আহিল। কফি হাউছৰ ভিতৰত বেছি ভাগেই কলেজৰ ল'ৰা-ছোৱালী। দুজনমানৰ হাতত সেই সাপ্তাহিকখন দেখি অমৃতৰ বুকুখন যেন ফুলি উঠিল সিহঁতেতো নাজানে যে সি সিহঁতৰ ওচৰতে বহি আছে। জনা হ'লে নিশ্চয় ইমান সময়ে তাৰ চাৰিওকাষত ভিল লাগিলহেঁতেন।

অনিন্দিতা কোনোদিনেই ঠিক সময়ত অহা নাই। কিন্তু আজিৰ দিনটোততো আহিব পাৰিলহেঁতেন। পাঁচ বাজি গ'ল, অনিন্দিতাৰ দেখা-দেখিয়েই নাই কি হ'ল অনিন্দিতাৰ? ইমান দেৰিতো হ'ব নালাগে। এবাৰ ফোন কৰি খবৰ লোৱাৰ কথা ভাবিলে অমৃতে। পিছ মুহূৰ্ততে ফোন কৰাৰ চিন্তা বাদ দি নিজেই গৈ খবৰ লোৱাটোকে থিৰাং কৰিলে। 'কফি হাউছ'ৰপৰা ওলাই অমৃতে এখন অট'ৰিক্সা ল'লে। অনিন্দিতাৰ দেউতাকে অমৃতক দেখাৰ লগে লগে উচ্ছ্বসিত কণ্ঠেৰে চিঞৰি উঠিল, - আহা আহা, অমৃত আহা, গল্পটো পঢ়িলো। বৰ ভাল হৈছে, তুমি পাৰিবা। সেই কাকতত- তোমাৰ গল্প ছপা হৈছে, সঁচাকৈয়ে তুমি 'জিনিয়াচ।'

অমৃতে লাজ লাজকৈ হাঁহিলে।

-যোৱা, যোৱা ভিতৰলৈকে যোৱা। অনিন্দিতা বোধহয় তাইৰ কোঠাতে আছে। মূৰৰ বিষত তাই থাকিব পৰা নাই।

-মূৰৰ বিষ?- অমৃ লগে লগে ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল।

অনিন্দিতাৰ কোঠাৰ দুৱাৰমুখত থিয় হৈ অমৃতে ভিতৰলৈ চালে। কোঠাৰ ভিতৰত অন্ধকাৰ।

- অনিন্দিতা। অলপ ইতস্ততঃ প্ৰকাশ কৰি মাতিলে অমৃতে। কোঠাটোৰ লাইটো জ্বলি উঠিল। উন্মুত্ত চুলি, চকুৰে-মুখে অস্বভাৱিক

চাপ,- অনিন্দিতাই ছুইচৰপৰা হাতখন আঁতৰাই আনি সুধিলে, - কি হ'ল?

অভিমানেৰে মন ভৰি পৰিল অমৃতৰ মুখ। তাৰ মানে ইচ্ছা কৰিয়েই অনিন্দিতা যোৱা নাই। কিন্তু হঠাৎ হ'ল কি অনিন্দিতাৰ?

-তুমি নগ'লা কিয়?- অমৃতে ক্ষোভ প্ৰকাশ কৰি সুধিলে।

-এনেয়ে।— উদাস কণ্ঠেৰে ক'লে অনিন্দিতাই।

-মানে? হঠাৎ হ'ল কি তোমাৰ?

-তুমি নুবুজিবা।

-তুমি মোক যি ৰূপত বিচাৰিছিলা, সেয়াইতো হৈ দেখুৱালো মই।

-মই কি ৰূপত বিচাৰিছিলো?

-মই ডাঙৰ লেখক হ'ম। ডাঙৰ কাকতত মোৰ লেখা ছপা হ'ব সকলোৱে জানিব।

-তাৰ বাবে তোমাক অভিনন্দন জনাইছো।

-বচ, ইমানেই? তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ কথা পাহৰি গ'লা?

-প্ৰতিজ্ঞা?

-অ' প্ৰতিজ্ঞা। মই ভাল লেখক হ'লেই তুমি মোক বিয়া কৰাবা।

-অ' সেই কথা? পাহৰি যোৱা সেই কথা।

-মানে?- হতভম্ব হ'ল অমৃত।

-সঁচা অমৃত, তুমি মোক মুক্তি দিয়া।

-মই একো বুজিব পৰা নাই অনিন্দিতা।

-মোক অকলে থাকিবলৈ দিয়া। মোৰ ভীষণ ঘৃণা উপজিছে।

-ঘৃণা?

-অ'। কলিয়াবৰৰপৰা তুমি ইয়ালৈ পঢ়িবলৈ আহিছিলা। তোমাৰ সম্পৰ্কীয় দাদাৰ ঘৰত আশ্ৰয় লৈছিলা। তোমাৰ নবৌক কোনোদিনেই মোৰ কিয় ভাল লগা নাছিল আজি বুজিলো।

অমৃত যেন আকাশৰপৰাহে খহি পৰিল। কোনোমতে প্ৰশ্ন কৰিলে, -এয়া তুমি কি কৈছা...?

-ইমানদিনে তোমাৰ লেখা পঢ়ি ভাল পাইছিলো, কিন্তু একো অনুভৱ কৰা নাছিলো। এই গল্পটো পঢ়ি মোৰ ভাব হৈছে, সেয়া হুবহু তিমি। নিজৰ ঘৃণিত জীৱনৰ কথা লিখিছা বাবেই ইমান সাৱলীৰ এইবোৰ কথা ইমান দিনে লুকুৱাই ৰাখিছিলা, ছিঃ।

-এইবোৰ মোৰ কথা? কোনে ক'লে তোমাক?

-নিজে জড়িত আছিলা বাবেই গল্পটো ইমান সুন্দৰকৈ লিখিব পাৰিছা। এয়া তোমাৰেই কথা। ছিঃ ঘৃণাত মোৰ সৰ্বশৰীৰ কিবা হৈ গৈছে। তুমি আঁতৰি যোৱা। এনেধৰণৰ এজন পুৰুষক মই স্বামী হিচাপে কেতিয়াও গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰো। বৰং দূৰৰপৰাই তোমাৰ এই নিজক কেন্দ্ৰ কৰি লিখা গল্পবোৰ পঢ়ি ক'ম, খুব ভাল লেকিছা। প্ৰশংসা কৰিম. তোমাৰ নাম হ'ব বাহিৰৰ দুৱাৰ যেতিয়া মুকলি হয়, ভিতৰৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰি দিয়া উচিত।

সম্পাদকৰ আদেশত খুৰীৰ ঠাইত নবৌ কৰিছিল অমৃতে। বিধাতাৰ এটি আঁচোৰত জীৱন সলনি হৈ যায় হঠাৎ। বিধাতাই এবাৰ যি সৃষ্টি কৰে আৰু তাক পৰিৱৰ্তন কৰা সম্ভৱ নহয়। এজন লেখক তেওঁৰ দৰেই সীমাবদ্ধ ক্ষমতাৰ অধিকাৰী নেকি? নাই, কেতিয়াও হ'ব নোৱাৰে। সি যদি প্ৰকৃত লেখক হয় কোনেও তাৰ বাবে দুৱাৰ বন্ধ কৰি ৰাখিব বিচৰা নাছিল। শেষত যেনিবা ক'লে, - গল্পটো থৈ যাওক, পিছত চাম.

-মই আকৌ কেতিয়া খবৰ ল'ম? —অমৃতে সুধিলে।

-ছমাহৰ পিছত খবৰ কৰিব।

-ছমাহ? —অমৃতৰ ডিঙি শুকাই গ'ল।

-ঠিক আছে বাৰু, তিনি মাহৰ পিছত এবাৰ খবৰ ল'ব।— সম্পাদকে ফাইল এটা খুলি লৈ অহেতুক ব্যস্ততা দেখুৱালে।

তিনিমাহ যে কেনেদৰে পাৰ হ'ল সেয়া কেৱল অমৃতেহে জানে। তিনিমাহ শেষ হোৱাৰ লগে লগেই অমৃত গৈ সম্পাদকৰ ওচৰত উপস্থিত হ'ল। প্ৰথমতে সম্পাদকে তাক চিনিয়েই পোৱা নাছিল। মনত পেলাই দিয়াৰ পিছত আৰু এসপ্তাহ বাঢ়িল। এসপ্তাহৰ মূৰত উপস্থিত হোৱাৰ লগে লগেই সম্পাদকে তাক দেখি খেংখেঙাই উঠিল।

-ছিঃ ছিঃ এইবোৰ কি লিখিছে? এইবোৰ পাৰিবাৰিক কাকত এখনত চপাব পাৰি নেকি? খুৰীয়েকৰ লগত ভতিজাকৰ সম্পৰ্ক মানুহে দলিয়াই পেলাই দিব। হেৰি, খুৰী মানে মাকৰ তুল্য নহয় জানো তেনে এটা সম্বন্ধৰ আপুনি দেখিছো বাৰটা বজাই দিলে। নাই নাই এইবোৰ কাণ্ড-কাৰখানা মোৰ কাকতত ছপাব নোৱাৰিম। ওভতাই লৈ যাওক এইবোৰ লেখা!

চকুৰে সৰিয়হ ফুল দেখিলে অমৃতে।

-গল্পটো তাৰ মানে....

-নাই নাই, মই সেইকথা ক'ব খোজা নাই। -অমৃতৰ কথা শেষ হ'বলৈ নিদি সম্পাদকে ক'লে, -ফিনিশ্বিং বঢ়িয়া হৈছে, কিন্তু চৰিত্ৰবোৰ সলাব লাগিব। সেইবোৰ খুৰী-চুৰী নচলিব। -এইবুলি ড্ৰয়াৰটো খুলি সম্পাদকে গল্পটো উলিয়ালে।

-মই খুউব আশা কৰিছিলো...। —অমৃতে হাত দুখন মোহাৰি মোহাৰি ক'লে।

অমৃতে বহুত কিবা-কবি ক'ব পাৰিলহেঁতেন। সেই কাকতত যৌন বিষয়ক এনে অনেক লেখা পূৰ্বে প্ৰকাশ হৈ ওলাইছে, সেই সম্পৰ্কত অনেক আলোচনা-সমালোচনা হৈ গৈছে।

দুৱাৰখন জপাই সি বাহিৰলৈ ওলাই আহিল। এবাৰো পিছলৈ উভতি নোচোৱাকৈ।

(লেখক অসমৰ স্বনামধন্য ৰহস্য সাহিত্যিক)

ভ্ৰমণ কাহিনী

- গাৰ্গী অত্ৰি

আমাৰ চাৰিদিনীয়া কেৰালা ভ্ৰমণৰ কাহিনীঃ

বহুদিনৰেপৰা আমাৰ কেৰালালৈ যোৱাৰ এক সপোন-আছিল, বিশেষকৈ কেৰালাৰ 'আল্লেপ্পি'ত (Alleppey) থকা হাউসবোটত এটা দিন পাৰ কৰাৰ এক অদম্য হেঁপাহ আছিল সেয়ে এইবাৰ জানুৱাৰী মাহত মই, মোৰ স্বামী, শাহুমা আৰু শহুৰ দেউতা সকলোৰে কেৰেলালৈ ফুৰিবলৈ যোৱাৰ পৰিকল্পনা কৰিলো। সাগৰ, ব্যাকওৱাটাৰ, নাৰিকল গছেৰে পৰিপূৰ্ণ এই সুন্দৰ কেৰালাখনত 'Gods own country' বুলি জনা যায়। গোটেই কেৰালাখন ফুৰিবলৈ ১০ῠ২ দিন সময়ৰ প্ৰয়োজন হয়, কিন্তু আমাৰ হাতত খুব কম সময় আছিল বাবে আমি এইবাৰ কেৰেলাৰ কেৱল দুখন ঠাইতহে ফুৰিবলৈ যাবলৈ পাৰিলো- ভাৰকালা আৰু আল্লেপ্পি।

জানুৱাৰী মাহৰ ২৩ তাৰিখৰ দিনা ৰাতিপুৱা ৯.০০ বজাত আমি চেন্নাইৰ বিমানবন্দৰৰপৰা আকাশীযানেৰে যাত্ৰা কৰি ১০.১৫ বজাত কেৰালাৰ তিৰুবন্তপুৰম বিমানবন্দৰ পাইছিলোগৈ। তিৰুৱন্তপুৰম পৰা ভাৰকাললৈ ডেৰ ঘণ্টাৰ ৰাস্তা। সেয়ে, আমি ভাৰকালালৈ খাবলৈ এখন গাড়ী ভাড়া কৰি ল'লো আৰু সেই গাড়ীৰে গৈ আমি দুদিনৰ বাবে ভাড়া কৰি থোৱা 'kshetra ayurveda and yoga Retreat' নামৰ ৰিজৰ্টখনত নামিলোগৈ। তাত গৈ পাই আমি লগত নিয়া কাপোৰৰ টোপোলালৈ থৈ দুপৰীয়াৰ আহাৰৰ সন্ধানত অলপ ওলাই গ'লো। ৰিজৰ্টখনৰপৰা ভাৰকালা ক্লীফ নিচেই ওচৰতে খোজেৰে গ'লে প্ৰায় ৩ মিনিটমান সময় লাগে। তালৈ গৈ থাকোতে আমি বহুতো কাপোৰ, খাৰু মণি আৰু নানাধৰৰণৰ সজোৱা বস্তুৰে ভৰপূৰ দোকানবোৰ দেখিবলৈ পালোঁ। অলপ দূৰ যোৱাৰ পিছতে কেইবাখনো ৰেষ্টুৰেণ্ট পালোঁ তাৰে এখনত সোমাই আমি দুপৰীয়াৰ আহাৰ খালো। সেইদিনা আমি অলপ-ভাগৰুৱা অনুভৱ কৰিছিলো, সেয়ে আমি আহাৰ খাই উঠি ৰিজৰ্টখনলৈকে গৈ অলপ-জিৰণি লৈছিলোগৈ। ৰিজৰ্টখন যে চালে চকুৰোৱা আছিল। চাৰিওফালে আৰৱা সেউজীয়া গছ-গছনি আৰু নানা ৰঙৰ মাছেৰে পূৰ্ম পুলটোৰ সৈতে ৰিজৰ্টখনৰ সৌন্দৰ্য মনোমোহা আছিল সেই সুন্দৰ ৰিজৰ্টখনতে অলপ-সময় জিৰণি লোৱাৰ পিছত আবেলিপৰত আমি চাহ খাই উঠি ওচৰতে থকা সাগৰৰ পাৰলৈ গৈ সূৰ্যাস্তৰৰ সুন্দৰ দৃশ্য উপভোগ কৰিলো। তাৰ পিছত আমি ভাৰকালা ক্লীফত থকা দোকানবোৰত গৈ নানা ধৰণৰ বস্তু চালো আৰু খাৰু-মণি, দুটামান মানিবেগ আৰু সৰু সৰু ব্ৰঞ্জৰ ভগৱানৰ মূৰ্ত্তি কিনিলো। তেনেকৈয়ে ফুৰি-ফুৰি ৭.০০ মান বজাত 'Elements Cafe'ত সোমাই অলপ সময় বহিলো। তাত আমি ঠাণ্ডা চৰবত আৰু ম'ম' খালো। ইমান সময় ফুৰাব পিছত খোৱা সেই ঠাণ্ডা চৰবতখিনিয়ে আমাৰ দেহ মন শাঁত পেলালে। ম'ম'খিনিও যে ইমান সোৱাদভৰা আছিল। আজিও যদি মনত পেলাও লোভত জিভাৰ পানী পৰি যায়। তেনেকৈয়ে তাত আমি কিছুসময় কটাই ৰাতিৰ আহাৰ খাই ৰিজৰ্টখনলৈ গৈ শুই পৰিলো।

২৪ তাৰিখৰদিনা ৰাতিপুৱা শুই উঠি গা-পা ধুই আমি ৰিজৰ্টখনতে ৰাতিপুৱাৰ আহাৰ খাই ল'লো। আমাৰ আহাৰত আছিল-ব্ৰেড, বাটাৰ, জাম এখন সৰু দ'চা আৰু চামবাৰ। তাৰ পিছত আমি 'জটায়ু আৰ্থ চেণ্টা'ৰলৈ যোৱাৰ পৰিকল্পনা কৰিলো। তাত যাবৰ বাবে ৰিজৰ্টখনৰ ফালৰপৰাই আমাক এখন গাড়ী ঠিক কৰি দিছিল আৰু সেই গাড়ীৰে ৪৫ কি.মি. দূৰ গৈ ১২.০০ বজাত আমি 'জটায়ু আৰ্থ চেণ্টাৰ' পাইছিলোগৈ। এইটোৱেই হ'ল পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ পক্ষীৰ ভাস্কৰ্য। তাত গৈ আহি ভিতৰলৈ সোমাবৰ বাবে টিকট ল'ব লগা হৈছিল। টিকটৰ দাম প্ৰত্যেকজন মানুহৰ বাবে ৫৩৬ টকা আৰু বৃদ্ধসকলৰ বাবে ১০ক্ষ কমত দিয়া হৈছিল। তাতে আমি টিকট লৈ সেই জটায়ু ভাস্কৰ্যটোৰ ওচৰলৈ গৈছিলো। সেই সুন্দৰ জটায়ু পক্ষীৰ ভাস্কৰ্যটো ওচৰৰপৰা দেখিবলৈ পাই আমাৰ মন উল্লাহেৰে ভৰি পৰিছিল, কি যে ধুনীয়াকৈ শিলত কাটি বনাই থোৱা হৈছে সেই ভাস্কৰ্যটো। ভাস্কৰ্যটোৰ বিশেষত্ব হ'ল- পক্ষীটোৰ ৰং সূৰ্যৰ পোহৰৰ লগত সলনি হৈ থাকে আৰু পক্ষীটোৰ এটা চকুয়েদি যদি চোৱা যায়, এটাফালে যদি সূৰ্য উদয় হয়, আনটোফালে সূৰ্যাস্তৰৰ দৃশ্য দেখিবলৈ পোৱা যায়। তাত আমি দুই ঘণ্টা সময় কটোৱাৰ পিছত ওচৰতে থকা 'Kapil Beach' লৈ গ'লো। সেই ঠাইখিনিৰ সৌন্দৰ্যও যে বৰ মনোমোহা। তাত ৰাস্তাটোৰ এফালে আৰবীয়ান সাগৰ আৰু আনটোফালে ব্যাকওৱাটাৰ আছে। তাত আমি অলপ-সময় বহি সেই সুন্দৰ প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য উপভোগ কৰিলো তাৰপিছত আমি ৰিজৰ্টখনলৈকে উভতি গ'লো আৰু ওচৰৰে এখন ৰেষ্টুৰেণ্টত দুপৰীয়া আহাৰ খাই ৰিজৰ্টখনতে অলপ জিৰণি ল'লোগৈ। সন্ধিয়া ৬.০০ বজাত শুই উঠি আমি ওচৰতে থকা ভাৰকালা ক্লীফতে গৈ অলপ সময় ফুৰিলো আৰু তাতে থকা ৰেষ্টুৰেণ্ট এখনতে ৰাতিৰ আহাৰ খাই ৰিজৰ্টখনলৈ ঘূৰি আহিলো। তেনেকৈয়ে বৰ সুন্দৰকৈ আমি ভাৰকালাত দুদিন কটালো।

২৫ জানুৱাৰীৰ দিনা ৰাতিপুৱা ৬.০০ বজাত আমি ভাৰকালাৰপৰা 'আল্লোপি'লৈ শতাব্দী ৰে'লেৰে যাত্ৰা কৰিলো আৰু ১ ঘণ্টা ৪৫ মিনিট যাত্ৰা কৰাৰ পিছত ৮.১৫ বজাত আমি আল্লেপ্পি পালোগৈ। তাৰপিছত আমি আল্লেপ্পি ৰে'লৰে ষ্টেচনৰ ওচৰৰপৰা এখন অট' ভাড়া লৈ ঘ'লো আৰু ১০.০০ বজাত 'Carpe Diem' নামৰ হ'মষ্টেখনত নামিলোগৈ। তাত সোমাই আমি জানিব পাৰিলো যে তাত ২.০০ বজাতহে চেক্-ইন হ'ব সেয়ে আমি তাতে বস্তু-বাহানি থৈ অলপ ওচৰে পাজৰে ফুৰিবৰ বাবে ওলাই গৈছিলো আৰু সেইখিনিতে থকা এখন হোটেলত সোমাই দুপৰীয়াৰ আহাৰ খাই ল'লো তাৰ পিছত আমি হ'মষ্টেখনলৈকে গৈ অলপ সময় জিৰণি ল'লো আৰু আবেলিপৰত শুই উঠি ওচৰতে থকা 'Alleppey beach' লৈ গ'লো। হ'মষ্টেখনৰপৰা 'Alleppey beach' প্ৰায় ৭০০ মিটাৰ দূৰত্বত আছিল তাত গৈ আমি অলপ সময় বালিচৰতে বহি সূৰ্যাস্তৰৰ সৌন্দৰ্য উপভোগ কৰিলো। অলপ বহাৰ পিছত আমি তাত থকা এখন চাহৰ দোকানত চাহ আৰু পকৰি খাই হ'মষ্টেখনলৈ উভতি গ'লো। আমি থকা হ'মষ্টেখনত ৰাতি খোৱা আহাৰৰ ব্যৱস্থা নাছিল, সেয়ে আমি সেইদিনা ৰাতিৰ আহাৰটো ওচৰৰে ৰেষ্টুৰেণ্ট এখনৰপৰা আনি খালো।

২৬ জানুৱাৰীৰ দিনা ৰাতিপুৱা শুই উঠি আমি হ'মষ্টেখনতে আহাৰ খালো। সেইদিনা আছিল আমাৰ ভ্ৰমণৰ শেষদিন। সেইদিনা আমি আল্লেপ্পিৰ ব্যাকওৱাটাৰৰ ইউসবোটত দিনটো পাৰ কৰাৰ উদ্দেশ্যেৰে ৯.০০ বজাত এখন গাড়ী ভাড়া কৰি লৈ ব্যাকওৱাটাৰৰ হাউবোট থকা ঠাইখিনিলৈ গ'লো। তাত আমি দুটা কোঠালিৰ সৈতে এখন হাউসবোট দিনটোৰ বাবে ভাড়ালৈ লৈছিলো। আমি চাৰিজনৰ বাবে ভাড়া ৮০০০ টকা লৈছিল তাত দুপৰীয়া আহাৰো অন্তৰ্ভুক্ত আছিল। হাউসবোটখনত আমাক ৭ ঘন্টা সময় ধৰি ব্যাকওবাটাৰৰ ওপৰেৰে ভ্ৰমণ কৰাইছিল। সেইসময়খিনি সঁচাই বৰ ভাল লগা আছিল গ্ৰামীণ কেৰালাখনৰ সুন্দৰ দৃশ্য উপভোগ কৰোৱা সেই সময়খিনিয়ে আমাক হাউসবোটত ভ্ৰমণ কৰাৰ এক অদ্বিতীয় অভিজ্ঞতা লাভ কৰাৰ সুযোগ দিলে।

তেনেকৈয়ে গোটেই দিনটো হাউসবোটত খুব আনন্দৰে পাৰ কৰাৰ পিছত আমি ৰাতি ৯.০০ বজাত ৰেলেৰে চেন্নাইৰ অভিমুখে যাত্ৰা কৰিলো আৰু ১৩ ঘণ্টাৰ পিছত ৰাতিপুৱা ১০.৩০ বজাত চেন্নাই পাইছিলোহি।

উপহাৰ...

অনুৰাগ সুমন...

উপহাৰবোৰ উভতাই নুখুজিবা
বিচাৰিছা যদি কলিজাটোকেই এফাল কাটি নিয়া,
আলমিৰাত বহি থকা নিৰ্জীৱ লাফিং বুদ্ধৰ ওঁঠত
আজিও মোৰ প্ৰিয় সময়বোৰ সজীৱ।

উপহাৰবোৰ উভতাই নুখুজিবা
পাৰা যদি স্মৃতিবোৰকেই মোহাৰি দিয়া,
উজাগৰী নিশাত বুকুত সাবটি শুবলৈ
তুমি দিয়া গাৰুৰ গিলিপটোৱেই লগৰী জানা।

উপহাৰবোৰ উভতাই নুখুজিবা
পাৰা যদি মোৰ মনৰপৰাই আঁতৰি যোৱা,
তোমাৰ ফটোবোৰেই যদি নাথাকে মোৰ কাষত
নিসংগতাৰ আবেলিবোৰত কাৰ সতে কথা পাতিম কোৱা ...

উপহাৰবোৰ উভতাই নুখুজিবা
অশ্ৰুৰ হ্ৰদত প্ৰতিটো নিশাই পখালো গা
উপহাৰবোৰ উভতাই খুজিলে
কেনেকৈ সাবটিম পুনৰ এবাৰ নিসংগতা,

(গল্প)

অপত্য স্নেহ

মনীষা ভট্টাচাৰ্য

আইজনী তোৰ আক' কি হ'ল? এইদৰে জুপুকা মাৰি অকলশৰে কি কৰি আছ। সকলোৱে কেনেকৈ তোৰ বিয়া বুলি ওলহ-মালহেৰে কাম কৰিছে দেখা নাইনে?

আইতাক বিমলাই নাতিনীয়েক মৌক হাতত ধৰি টানি নিওতেহে মৌৰ মনটো বাস্তৱ জগতলৈ ঘূৰি আহিল। মৌৱে আইতাকক সুধিলে 'আইতা তুমি মোক কিবা কৈছিলা!' আইতাকে নাতিনীয়েকৰ মনৰ কথা অতি সুন্দৰভাৱে বুজি পাইও নুবুজাৰ ভাও ধৰি ক'লে 'মোৰ হ'লে একেটা কথা দুবাৰ কোৱাৰ অভ্যাস নাই। তই শুনিলেও শুনিবি নুশুনিলেও নাই।' সৰুৰেপৰা মাকৰ মৰমৰপৰা বঞ্চিত হৈ আইতাকৰ মৰমেৰে লালিতা-পালিতা হোৱা মৌৱে বাৰু আইতাকক এৰি কেনেকৈ বিয়া হৈ অন্য এখন ঘৰলৈ গুচি যাব! যিমানে বিয়াৰ দিন ওচৰ চাপিছে সিমানেই মৌজনীৰ মনটোত দুখে আৱৰি ধৰিছে। তাইৰ এটাই চিন্তা ঘৰখনৰ বাপেক, একমাত্ৰ ভায়েক আৰু মৰমৰ আইতাকক এৰি কেনেকৈ অন্য এখন ঘৰত থাকিবগৈ। আইতাকে এদিন মানুহৰ আগত কোৱা এযাৰ কথাই তাইক যেন ওৰে জীৱন কন্দোৱাব।আইতাকে এদিন কোনোবা আলহী আহোঁতে কৈছিল 'এই মৌজনীয়ে যে মোৰ লগত অনবৰতে ইমান লাগি থাকে, মই দুখ পাওঁ বুলি তাই যে মোক একো কাম কৰিবলৈকে নিদিয়ে। তাইক বিয়া দিলে মোৰ এখন হাত চিগি যাব বুজিছা বিণু।

এটা হুমুনিয়াহ মাৰি আইতাক বিমলাই আকৌ ৰুণুমীক কৈছিল নাৰী জীৱনটো এনেকুৱাই নহয় জানো ৰুণুমী? আমিও জানো নিজৰ ঘৰখন এৰি ১১ নে ১২ বছৰ বয়সতেই বিয়া হৈ স্বামীৰ ঘৰখনলৈ অহা নাছিলো? তেতিয়া দুয়োগৰাকীয়ে আইতাক বিমলাৰ কথাত হয়ভৰ দি ক'বলৈ ধৰিলে সঁচা দেই আমি যে সংসাৰৰ একো আওভাও নোপোৱাকৈ স্বামীৰ ঘৰখন চম্ভালি ল'ব লগা হৈছিল। সেই সময় আৰু বৰ্তমান সময়ৰ মাজত কিমান যে পৰিৱৰ্তন দেখিবলৈ পাইছো।

বিণু বৰমাই তপৰাই ক'লে বুইছে বিমলা বাইদেউ এয়া সময়ৰ পৰিৱৰ্তন।

আইতাক বিমলাকে ধৰি সকলোৰে মনত বিয়া হৈ অহা সেই দিনটোলৈ মনত পৰি কিছু সময়ৰ বাবে গোটেইকেইগৰাকী শিল পৰা কপৌৰ দৰে ইগৰাকীয়ে সিগৰাকীলৈ সজল নয়নেৰে বহুত সময় চাই থাকিল। মনে মনে দূৰৈৰপৰা কথাৰ ভাগ লৈ থকা মৌজনীয়েও শোকত চকুপানী টুকি টুকি তাৰপৰা আঁতৰি টিউবেলৰ পাৰলৈ গৈ মুখ-হাত ধুই চকুপানী মচি-মচি আইতাক আৰু বৰমাক দুগৰাকীলৈ চাহ বনাবলৈ বুলি ৰান্ধনী ঘৰলৈ গ'ল।

মৌৱে পিঠা, নাৰিকলৰ লাডুৰে সৈতে কাহঁৰ বাটিত গুলপীয়া চাহকাপ তিনিওগৰাকীৰ সন্মুখত দিয়াৰ লগে লগেহে যেন তেওঁলোক তিনিও বাস্তৱৰ মুখামুখি হৈ পৰিল। তিনিওগৰাকীয়ে ইমান মৰমসনা দৃষ্টিৰে মৌলৈ বহুতসময় চাই থাকিল যে মৌৱে সৰুছোৱালীৰ দৰে দৌৰি দৌৰি তাৰপৰা আঁতৰি ৰূমৰ বিছনাত দীঘল দি পৰি অলপ সময় জিৰণী ল'লেগৈ।

মৌৰ মৰমিয়াল স্বভাৱৰ কথা পাতি পাতিয়েই বিণু বৰমা আৰু ৰুণুমী বৰমাই বিমলা আইতাৰ ঘৰৰপৰা বিদায় ল'লে।

আইতাক বিমলাইও ভাবিবলৈ ধৰিলে 'মোৰ নাতিনীজনীয়ে সঁচাই সকলোকে আপোন কৰি ল'ব পাৰে। সৰুতেই মাকক হেৰুৱাই তাই যি মাকৰ মৰমৰপৰা বঞ্চিত হৈছিল আৰু যেন তাই জীৱনত কাৰো মৰমৰপৰা বঞ্চিত হ'ব নালাগে তাকেই ভাবি ভাবি ভগৱানক প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ধৰিলে। সেই সময়তে আইতাকে দেখিলে মৌৱে পাছ ফালৰপৰা আহি তেওঁক গবা মাৰি ধৰি টপক্ টপক্ দুটা চুমা খাই কৈছে 'তুমি আৰু দেউতা লগ লাগি মোক বিয়া দিব খুজিছা। বিয়াৰ পাছত মই তোমাক ইমান ওচৰৰপৰা সদায় চুমা খাবলৈ ক'ত পাম অ' আইতা কোৱা মোক বেগেতে।'

আইতাকেনো কি ক'ব। মনত বহুত দুখ লাগিল যদিও মৌক নেদেখুৱাই তাইৰপৰা আঁতৰি আহি নিজৰ কামত মনোনিৱেশ কৰিলে। মৌৱেও নিজৰ কৰিবলগীয়া কামলৈ মনত পৰাত দৌৰি গৈ বাথৰূমত থকা কাপোৰকেইটা ধোৱাত ব্যস্ত হৈ পৰিল।

যথা সময়ত মৌৰ বিয়াৰ বাবে আলহীৰে ঘৰ উদুলি-মুদুলি হৈ পৰিল। মাহী-মহা, পেহী-পেহা, মামা-মামী সকলোৱে মৌৰ বিয়া বুলি বৰ উলাহেৰে গোট খাইছেহি।

সকলোৰে এটাই চিন্তা বিয়াখনত যাতে মৌৱে তাইৰ মাকৰ অভাৱ অকণো অনুভৱ কৰিব নোৱাৰে। গাঁৱৰ ডেকা-বুঢ়া, মিটিৰ-কুটুম্ব সকলোৱে যিমান পাৰে সিমান মৌৰ বিয়াৰ বাবে উঠি পৰি লাগিল।গাঁওৰ সকলোৰে মুখত এটাই কথা 'আমাৰ গাঁওৰপৰা বৰ মৰমীয়াল,সৎ সাহসী আৰু ৰাংঢালী ছোৱালী এজনীয়ে আমাক এৰি থৈ অন্য এখন ঘৰলৈ গুচি যাবগৈ।' বিয়াখন যিমানেই ওচৰ চাপিছে সিমানেই গাঁওৰ মানুহ বিলাকে নিজৰ কাম বাদ দি হলেও মৌৰ ঘৰলৈ আবেলি আহি হাতে কামে সহায়ৰ হাত আগবঢ়াইছেহি।

মৌৰ মনটো দুই নাৱত দুই ভৰি পৰাৰ দৰে হ'ল। এফালে আইতাকৰ মৰম আনফালে বিয়া হোৱা ঘৰখনত গৈ কেনেকৈ কি কৰিবগৈ। তথাপিও বাস্তৱৰ লগত নিজকে মিলাই চলিব পৰা মৌৱে বেছি চিন্তা নকৰি যি হয় হ'ব বুলি ভগৱানৰ ওপৰতে সকলো বিচাৰ সমৰ্পণ কৰিলে।

চাই থাকোতে '১৫ ব'হাগ' মৌৰ বাবে সেই বিশেষ দিনটো উপস্থিত হ'লহি। মৌৰ আইতাক আৰু দেউতাকৰ কথাত সন্মান জনায়েই দৰাৰ দেউতাকে বিয়াখন এদিনিয়াকৈ পতাতেই সন্মতি জনালে।

যথা সময়ত জোৰোণ দিবলৈ অহা মানুহেৰে কন্যাৰ ঘৰ ভৰি পৰিল। জোৰোণ দিবলৈ অহা মানুহ উপস্থিত হোৱাত কন্যাৰ ঘৰত এক ওখল-মাখল পৰিৱেশৰ সৃষ্টি হ'ল। সকলো নিজৰ নিজৰ কামত ব্যস্ত হৈ পৰিল। কামৰ মাজতেই ৰূমৰ পৰ্দা দাঙি মাজে মাজে আইতাক আৰু দেউতাকে মৌক কিন্তু চাই গৈছেহি। একমাত্ৰ ভায়েক মৌৰ ওচৰলৈ আহি মৰমৰ বায়েকক সাৱটি ধৰি হুক্‌হুকাই কান্দি গৈছেহি। এগৰাকী কন্যা এখন ঘৰৰপৰা হঠাৎ বিয়া হৈ আঁতৰি যোৱাটো ঘৰখনৰ সকলোৰে বাবে কি যে এক মৰ্মান্তিক বেদনা।

কন্যাৰ ঘৰৰ কলতল পায়েই দৰাঘৰৰ মানুহে বিয়ানামৰ ধ্বনিৰেই গোটেই বিয়াঘৰ মুখৰিত কৰি তুলিলে। ইফালে বিয়া নাম শুনি আবেগিক হৈ থকা মৌজনী কান্দি-কাতি ক'ব নোৱৰা হৈ পৰিছে। কোনে কাক সান্ত্বনা দিব। গোটেই পৰিৱেশটোৱেই যেন এক বুজাব নোৱৰা অবুজ বেদনাৰে ভৰি পৰিছে। ৰভাতলত আহি দৰাঘৰৰ মানুহ বহাৰ লগে লগে কন্যাঘৰৰ সকলোৱে তেওঁলোকৰ শুশ্ৰূযাত লাগি গ'ল। সময়মতে মৌক তেওঁৰ মামীয়েকে দীঘল কৈ ওৰণী দি সজাই পৰাই ৰভাতলীত সকলোৰে আগত বহুৱালেহি। আজি যেন মৌয়ে সকলো আনৰ মতেই কৰি যাব লাগিব। গোটেই ৰভাতলী উৰুলি ধ্বনিৰে মুখৰিত হৈ পৰিল। লগে লগে দৰাৰ দেউতাক আহি সেন্দূৰেৰে মৌৰ কপালত এটা ডাঙৰকৈ ফোট দিলেহি। আৰু মূৰৰ সেউতাতো সেন্দূৰ অকণ লৈ দীঘলকৈ বুলাই দিলেহি। সেই সময়ত কিবা এক অজান ভয় আৰু সংশয়েৰে মৌৰ মনটো ভৰি পৰিল। কাক ক'ব!

আজি তাইৰ মনৰ অস্থিৰতাৰ কথা। এই সময়ত আজি যেন তাই একেবাৰে অকলশৰীয়া। আইতাকৰ ওচৰলৈ তাই যেন সৰু ছোৱালীৰ দৰে দৌৰি গৈ আইতাকৰ ডিঙিত সাৱটি ধৰি কৈ দিব 'আইতা, মোক বাৰু কিয় তোমালোকৰপৰা আঁতৰাই অন্য এখন ঘৰলৈ পঠিয়াবলৈ লৈছা?' যিমানে আয়তীসকলে উৰুলি দি দি এপদ এপদ কৈ অলংকাৰেৰে গোটেই শৰীৰ ভৰাই দিছে সিমানে যেন মৌৰ মনলৈ বেলেগ বেলেগ দায়িত্ব বোধ আৰু কৰ্তব্যনিষ্ঠাৰ কথাই বাৰে বাৰে মনত পেলাই দিছে। পাৰিবনে বাৰু তাই সেই দায়িত্ব পালন কৰিব? আবেগেৰে গোটেই সময়খিনি কেনেকৈনো পাৰ হ'ল মৌৱে ধৰিবই নোৱাৰিলে। দৰাৰ ঘৰৰ মানুহ গৈ শেষ হোৱাৰ পিছত আইতাকে অকলশৰীয়া ৰূমলৈ মৌক লৈ গৈ বহুত কথাই ক'বলৈ ধৰিলে। "আইজনী অ' তই দুখ নকৰিবি মোক এৰি স্বামীৰ ঘৰলৈ যাবগৈ লগিব বুলি। তই সদায় তোৰ স্বামীৰ ঘৰখনৰ কথা চিন্তা কৰি কাম বিলাক নিয়াৰিকৈ কৰি যাবি। এজনী ছোৱালীৰ বাবে মাকৰ ঘৰখনতকৈ স্বামীৰ ঘৰখনৰ হে গুৰুত্ব বেছি। এয়া প্ৰকৃতিৰ নিয়ম। প্ৰকৃতিৰ নিয়মক আমি প্ৰত্যেকেই মানি ল'বই লাগিব।" এই কথাখিনি কৈয়েই আইতাক বিমলাই যিমান পাৰে সিমান কান্দিবলৈ ধৰিলে আৰু লগতে মৌয়েও আইতাকক সাৱটি ধৰি হেপাহ পলুৱাই কান্দি পেলালে। অলপ সময় ৰৈ আইতাকে মৌক পাহৰি যোৱা কথা দুটামান আকৌ মনত পৰাত ক'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে- "আইজনী আৰু এটা কথা কওঁ শুন আজি যে তোক মূৰত, শিৰত আৰু কপালত সেন্দূৰৰ ফোঁটটো দি হিন্দু ধৰ্মৰ এগৰাকী বিবাহিতা নাৰী বুলি সমাজৰ আগত স্বীকৃতি প্ৰদান কৰি থৈ গৈছে তাক তই সন্মান কৰি ৰাখিবি আইজনী। অন্ততঃ গা পা ধুই আহি কপালত সেন্দূৰৰ ফোট আৰু মূৰত সেউতাৰ মাজত সেন্দূৰকণ ল'বলৈ নেপাহৰিবি। আৰুনো মই তোক কি কম। তই নিশ্চয় আমাৰ ঘৰৰ মান সন্মান ৰক্ষা কৰি নতুন ঘৰখন সুকলমে পৰিচালনা কৰিবি। মই তোৰ মৰমৰ আইতাক হিচাপে আশীৰ্বাদ কৰিছো তঁহতৰ দাম্পত্য জীৱন সুখৰ হওক আৰু শান্তিৰ হওক।" তাকে কৈ আইতাক মৌৰ ওচৰৰপৰা আঁতৰি গ'ল। মৌৱেও বুকুত এটা অবুজ বেদনা কঢ়িয়াই লৈ বিয়ালৈ অহা আলহীক মাত-বোল কৰাত ব্যস্ত হৈ পৰিল। সন্ধ্যা সাত বজাত কলৰ তলত দৰা আহি উপস্থিত হোৱা গম পাই মৌৰ যেন বুকুত ধান হে বানিছে। আইতাকৰ মৰমসনা আৰু উপদেশমূলক কথাবোৰৰ মাজলৈ বাৰে বাৰে মনটো উৰা মাৰিছে। আইতাক বিমলাও ইফালে নিজান এটা ৰূমত মনৰ দুখত অকলশৰীয়াকৈ মৌৰ স্মৃতিবিলাক ৰোমন্থন কৰি বহি আছে।

মেলি থোৱা কিতাপখনৰ শেষৰটো পৃষ্ঠা

কমল কুমাৰ তাঁতী, শিৱসাগৰ

(এক)

মেলি থোৱা কিতাপখন হাতত তুলি লৈ
জুপি জুপি পঢ়ি থাকোঁতে
মনলৈ আহিল একেটাই কথা
মোৰ যে চকু দুটা নাই।

চকু দুটাৰ কাহিনীটো পিছলৈ
অন্য কাৰোবাক
ক'ম ক'ম বুলি ভাবি থাকোঁতেই
মই মোৰ মৃত্যুৰ দিনটোত
উপস্থিত হ'লো।

আৰু মৃত্যুৰ দিনা
সকলো কথাই হৈ উঠে
কেৱল সঁচা অথবা
কেৱল মিছা।

(দুই)

কিতাপখনৰ শেষৰ পৃষ্ঠাটো নাই,
সেইবুলি যেতিয়া ক'লে কিতাপখনৰ
সাম্প্ৰতিক পঢ়ুৱৈজনে, মই দোমোজাত পৰিলোঁ।

শেষৰটো পৃষ্টাটো থকাহেঁতেন মই মোৰ
হেৰাই যোৱা চকুযুৰি পুনৰ বিচাৰি আনিলোঁহেঁতেন।

শেষৰটো পৃষ্ঠাও নাই, পঢ়িবলৈ মোৰ চকুযুৰিও নাই,
সেয়ে মই কাহানিও জানিব নোৱাৰিম শেষ সত্য,
মই লিখি উলিয়াব নোৱাৰিম শেষ সত্যৰ কাহিনী,
সাম্প্ৰতিক পঢ়ুৱৈজনৰ দৰেই ভৱিষ্যতৰ পঢ়ুৱৈসকলেও
আৱিষ্কাৰ কৰি উলিয়াব নোৱাৰিব অন্তিম সত্য।

চকু দুটাৰ কাহিনীটো অব্যক্ত হৈ থাকি যোৱাৰ দৰেই
মই পঢ়িব খোজা কিতাপখনৰ কাহিনীটোও
আধৰুৱা, শেষহীন হৈ থাকি যাব। ঠিক যেনেদৰে
মানুহৰ জীৱনটো আধৰুৱা, শেষহীন।

কিয়নো কেৱলমাত্ৰ মৃত্যুৰ দিনা
সকলো কথাই হৈ উঠে কেৱল সঁচা
অথবা কেৱল মিছা।

বৃদ্ধাশ্ৰমৰ পৰা মায়ে কৈছোঁ

প্ৰণব কুমাৰ বৰ্মন

সোণ,আজি আহাৰৰ ১১ তাৰিখ
বোৱাৰীয়ে যদি পাহৰিছে মনত পেলাই দিবি-আজি তোৰ ওপজা দিন
গোঁসাই ঘৰত চাকি এগছি জ্বলাবলৈ দিবি
যি হে নহয় তহঁতৰ ব্যস্ততা
সকলোবোৰ পাহৰি থাক
ময়ো সোণ তোৰ মংগল প্ৰাৰ্থনাৰে মাহ প্ৰসাদ অলপ ইয়াতেই যতনাইছো

আগেয়ে তোৰ জন্ম দিন বুলি কি কি যে নোগোটাইছিলো
চুবুৰীয়াৰ বাবে এসাজ-গধূলি নাম প্ৰসংগ
দেউতাৰই ভালতকৈও ভাল চোলাটো কিনি আনিছিল তোৰ বাবে
সময় শিকনিৰ বাবে এবাৰ তোক আনি দিছিল দামী ঘড়ী এটা ,
এবাৰ তোৰ জন্মদিনত তোৰ আব্দাৰত আনি দিছিল এখন চাইকেল
তই আমাৰ কাণ ঘোলা কৰিছিলি বজাই বজাই বেল,

দহ দিন দহমাহৰ তই আছিলি আমাৰ আটাইতকৈ মূল্যবান ফচল
মোৰ গৰ্ভত সোমাই থাকোতে তই
মাজে মাজে যে লথিয়াই কৰিছিলি অভিমান-মা মোক পোহৰলৈ লৈ যা
আমিও বৈ আছিলোঁ সেই দিনটোলৈকে

এদিন ত'হা ত'হাকৈ কান্দি তই পৃথিবীক জনাইছিলি খবৰ তোৰ আগমনৰ ,
ইমান যন্ত্ৰণাৰ পাছতো তোৰ কোমল মুখখনিলৈ চাই মই হৈ পৰিছিলো - পৃথিবীৰ আটাইতকৈ গৰ্বিত মা
আহাৰৰ ১১ তাৰিখ আছিল সিদিনা
মেঘে বৰকৈ গাজিছিল আৰু তয়ো বৰকৈ কান্দিছিলি সোণ !
তাৰপাছত তোক লৈ কত সপোন কত যতন
মাটিত নথও কিজানি পৰুৱাই খায়
মূৰত নলও কিজানি চিলনীয়ে থপিয়ায়
টোপনি নিয়াবলৈ কেৱল গাঁও-আমাৰে মইনা শুব এ
বাৰীতে বগৰী ৰুব এ.....
টোপনি যোৱা তোৰ মুখ খনলৈ চাই চাই যে কি সুখ পাওঁ!

এদিন ডাঙৰ হ'বি
এদিন পঢ়াশালীলৈ যাবি
আমাৰ নাম উজলাবি
ভাল চাকৰি কৰিবি;
ধুনীয়া বোৱাৰী আনিবি;
নাতি পুতিৰে ভৰি থাকিব আমাৰ ঘৰ
কিমান যে দেখিছিলো সপোন সোণ !

দেউতাৰই কৈছিল-ডাঙৰ হ'লে ই গায়ক হ'ব চাবা
সেইবাবে কিনি আনি দিছিল ধাৰৰ টকাৰে তোক এখন গীটাৰ ,
মই কৈছিলো-মোৰ ল'ৰা পাইলট হ'ব আকাশত উৰিব

আকাশত উৰি উৰি আমাক হাত বাউলী মাতিব
সোণ;
তোক উমান নিদিয়াকৈ অভাৱৰ মাজতো তোৰ বাবে সাজিছিলো আশাৰ এটা ঘৰ

শীতত ঠাণ্ডা পাবি বুলি গুঠিছিলো চুৱেটাৰ
নিজে কঁপি থাকিলেও দেউতাৰই কিনি আনিছিল জীনচ জেকেট জোতা
খাবলৈ হৰলিক্স কমপন ঘী বাটাৰ

আমাৰ মৰহা সপোনবোৰ তোৰ মাজেদিয়ে ঠন ধৰিছিল উঠিছিল সোণ
তই শ্ৰেণীত প্ৰথম হওঁতে প্ৰতিবাৰ
গৰ্বিত হৈছিল বুকু আমাৰ
তই গান গালে এনে লাগিছিল তয়ো যেন শুৱাই থ'ব খুজিছিলি ভাগৰুৱা আমাক
ভাগৰবোৰ অভাববোৰ নাইকিয়া হৈ গৈছিল অ' সোণ
তয়ে আছিলি আমাৰ ভাগৰ জুৰুৱা গান
তয়েই সম্পদ আছিলি আমাৰ

মাজে মাজে তোৰ হওঁতে বেমাৰ আজাৰ
বুকুত কেনেকুৱাকৈ হৈছিল হাহাকাৰ
মৰমৰ মাজত উম দি ৰাখিছিলোঁ সোণ তোক
আজিও সেইবোৰ লাগি আছে মোৰ বুকুৰে কোলাই
তয়েইতো ৰাখিছিলি আমাৰ জীৱন শুৱাই
দিনবোৰ গ'ল-তোৰ ভাল দৰমহাৰ চাকৰি হ'ল
ব্যস্ততাই তোৰ সময় বোৰ কাঢ়ি লৈ গ'ল
আমিহে থাকিলো স্মৃতিৰে একে ঠাইতে ৰৈ
জীৱনৰ দীঘল বাটেদি তই থাকিলি গৈ
গৈ থাকোতে গৈ থাকোঁতে তই ৰৈ ৰৈ আমি নেদেখাই হ'লো সোণ তোক
তোৰ ছাঁ হৈ লখিমী বোৱাৰীয়েও আহি উজলালে আমাৰ ঘৰ
আৰুনো লাগিছে কি-মৰিবলৈ আমাৰনো কিমান পৰ

নাতি পুতি হ'ল
এসময়ৰ ইমান ডাঙৰ ঘৰটোচোন হঠাতে সৰু হৈ গ'ল,
আমাৰ সপোনবোৰতকৈ তোৰ সপোনবোৰো ডাঙৰ হ'ল,
মাটি খিনি কোম্পানীক দিলে কোটি টকাৰ উপৰিও পোৱা যাব ওপৰ মহলাত দুটাকৈ শুৱনি ঘৰ
তোৰ ইচ্ছাতেই মাটি খিনি লিখি দিলোঁ
কাৰণ তোৰ সুখতকৈ আমাৰ একো সুখেই ডাঙৰ নহয় সোণ

সোণ,তাৰপাছত আৰু তোৰ জন্মদিন পালনৰ পোৱা নাই খবৰ ;
আকাশৰ বাৰান্দাত তই থিয় হৈ থাকিলি
মই তলৰ পৰা তোক চুকি নোপোৱা হ'লোচোন
নিজৰে ঘৰ খন হ'ল পৰ
পৰৰ ঘৰকে কৰি ল'লো আপোন!
আহাৰমাহৰ ১১ তাৰিখ
নাপাহৰিবি সোণ
তই জন্মিছিলি আজিৰ দিনটোতে
পূৰাই আমাৰ সপোন।

কাউৰী সংগীত

-অনুৰাগ শইকীয়া
গোলাঘাট, দেৰগাওঁ

জহন্নামৰ অন্ধকুপৰপৰা পলাই ইয়ালৈ আহিছিল
তেজেৰে তুমৰলি এজনী ছোৱালী
ধোঁৱাৰ চহৰখনৰ মাজেৰে দৌৰি দৌৰি তাই
এসময়ত ৰাজপথত বহি পৰিছিল
জোৰ জ্বলাই চহৰখন জাগিবলৈ মই
চিঞৰি আছিলো
জোৰৰপৰা উৰি যোৱা ধোঁৱাত চকুপানী দেখি
মোৰ চকুপানীৰ সতে তাইৰ চকুপানীৰ চিনাকি
এটুকুৰা ৰুটি দিওঁতে তাইৰ ঘাবোৰ দেখুৱাই বিভৎসতাৰ কথা কৈছিল
মুখাপিন্ধি মঙহ খাই কিৰিলি পৰা মানুহৰ কথা কৈছিল
বুকুত কঢ়িয়াই ফুৰা গোট মৰা বৰফবোৰ গলি তাইৰ ওঁঠেৰে বৈ আছিল
মোৰ চকুলো বৈ থকা দিনতো তাইৰ চকুপানী মচি দিছিলোঁ
সুধিছিল- কিয়, কি বিছাৰি এই জুই
কৈছিলো কিবা নিবিচাৰি এই সমদল
ছাই নহ'বলৈ এই জুই
বুকুৰ পথবোৰ ছাই হোৱাৰ পিছতো
ছাইৰ পাহাৰত জাক জাক শিয়ালৰ সন্তান
আমাৰ কলিজা জ্বলাই ৰজাই বজাই যে ভায়োলিন
কাউৰী সংগীততকৈ কঠুৱা এই দিন
কথাৰ সাঁকোৰেদি তাই নিজৰ সমগ্ৰ শোক খুলি থৈ
মোৰ বুকুৰ ভিতৰলৈ নিচুকাবলৈ সোমাই গ'ল
মোৰ অভ্যন্তৰত থকা তাইক মই নিৰলে
কেতিয়াও কুজা হ'ব নোখোজা এটা জাতিৰ কথা কওঁ
শ্মশানৰ ভয়ত মাৰ বান্ধি ফুলি উঠা এটা ভাষাৰ কথা কওঁ
কথা হিচাপে তাইক মই একোৰেই নকওঁ
মোৰ চকুপানী তাই পঢ়িব পাৰে।

জৈৰিক

দেৱজিত গোস্বামী
যোৰহাট

গুটি ফুটি গজিবলৈ পথাৰখন সাৰুৱা আছিল
আছিল বতৰৰ বৰষুণ
আৰু এদিনীয়া ৰ'দৰ ৰাগী

সেলেঙি-ওঁঠৰ পাগত
বনগুটি পোতকা মেখেলাৰ পাতলিত
তাঁতশালৰ ৰঙাচাহৰ বাতিত বাজীতিৰোতাৰ সাধু এটা পক
নুঠিলে গাঁওখন শুই পৰে
নগৰতো একেই জগৰ
ঘৰবোৰ পৰ, শেতেলিত নিঠৰ ব'হাগৰ একাকী পথাৰ

পক উঠিব পৰাকৈ সাধুটো নিষিদ্ধতাৰ এলান্ধু সনা
বুকু মোচৰ খোৱা
বিয়নীমেলৰ মুখবোৰ এনেয়ো চুৱা

বন্ধ কোঠাৰ শেতেলিত জাৰ থেকেচি
গুটি এটাই ৰ'দ চেকি চালে
আৰু গুমগুমাই মৈখন বঢ়াদি সাধু এটাই গঁজালি মেলে

সাধু এটা এনেকৈয়ে বাঢ়েনে আগ...

অনিশ্চয়তাৰ সিপাৰে তেজ-ঘাম আত্মতৃপ্তিৰে
পুলিবোৰ সঁজাল ধৰি আছে।

উশাহত তুমি

মীতা শৰ্মা

বৰকে মনত পৰিছে তোমালৈ,
বহুদিন হ'ল তোমাক এৰি অহা,
তোমাৰ যদি ম'বাইলফোন এটা থাকিল হয়
জনালোহেঁতেন মোৰ মনৰ খবৰ।
বিহু আহি পালেহি, তুমিটো জানাই,
কেনিও শুনা নাই ঢেঁকীৰ মাত,
শুনা নাই দূৰৈৰপৰা ভাহি অহা
ঢোলৰ গোমগোমনী।
কোনে কিমান ডাঙৰ মাছ কিনিলে
তাৰ একো উমানেই নাপালো
এইবেলি ভোগালীত।
সকলোৰে সুধিছে মোক
পিঠা বনালানে?
পিঠা মই বনাইছো
পিছে উৰুকাৰ নিশা
জুইৰ তাপে উমাল কৰা
সেই পিঠা বনোৱাৰ অনুভূতিনো ক'ত?
হেৰাই গ'ল নেকি সেই দিন,
অগ্নিপূজা কৰা চিৰা-জলপানৰ
সোৱাদ লোৱা হেঁপাহবোৰ।
বৰকৈ আমনি কৰিছে তোমাৰ কথাই,
কুশলে ৰাখিবা আটাইকে তোমাৰ বুকুত।
যাচিলোঁ প্ৰণাম কৰযোৰে
কৰিলৈ প্ৰতিশ্ৰুতি ভালপোৱা,
ত্যাগ, মান-সন্মান
অক্ষুন্ন ৰখাৰ।
"চিৰ চেনেহী মোৰ ভাষা জননী"
জয় আই অসম
জয় আই অসম

তিৰুচিৰাপল্লী

পূৰবী বৰদ-লৈ

দক্ষিণ ভাৰতৰ 'তামিলনাডু' ৰাজ্যৰ 'তিৰুচিৰাপল্লী' হৈছে সাংস্কৃতিক আৰু স্থাপত্যৰ ক্ষেত্ৰত আগবঢ়া এখন অত্যন্ত পৰিষ্কাৰ প্ৰাচীন নগৰ। ইয়াক তিৰুচি (Tiruchi) বা তিৰ্চি (Trichy) বুলিও কয়। এই নগৰখনক টেম্পল চিটি বুলিও কোৱা হয়।

২০১৪ চনৰ এপ্ৰিল মাহত এই নগৰখনত বসতি কৰিবলৈ আহিলো যদিও সেই বছৰৰ জানুৱাৰী মাহৰ পংগলৰ (pangal) সময়ত ল'ৰা দুটাৰ সৈতে আহি দুদিনমান থাকি গৈছিলো। যিহেতু মানুহজন তিৰ্চিলৈ আগতেই ওটিৰপৰা বদলি হৈ আহিল, গতিকে আমাৰ বৰ অসুবিধা নহ'ল। তেতিয়াই আমি তিৰুচিৰাপল্লীৰ বিখ্যাত মন্দিৰ শ্ৰী ৰংগনাথন স্বামী মন্দিৰ (শ্ৰী ৰংগম টেম্পল বুলি জনাজাত) প্ৰথমবাৰৰ বাবে দৰ্শন কৰিছিলো।

কাবেৰী নদী আৰু কল্লিডাম নদী, এই নগৰৰ মাজেদি বৈ গৈছে। এই দুখন নদীত শ্ৰী ৰংগম দ্বীপ আৰু ইয়াতেই শ্ৰীৰংগনাথন স্বামী মন্দিৰ অৱস্থিত (বিষ্ণু মন্দিৰ)। প্ৰত্যেক দিনাই শতাধিক ভক্তৰ আগমন হয়।

তিৰুচিৰাপল্লী নগৰখন চেন্নাই আৰু বাংগালোৰৰপৰা সমান দূৰত্বত (প্ৰায় ৩০০ কি.মি)। ইয়াৰ এক প্ৰাচীন বহত শিৱমন্দিৰ হৈছে 'জাম্বুকেশ্বৰ অকিলান্দেশ্বৰী টেম্পল'(Jambukeswarar Akilandeswari Temple)। পৰ্যটকৰ বিশেষ আকৰ্ষণৰ কেন্দ্ৰবিন্দু হৈছে, নগৰখনৰ মাজভাগত অৱস্থিত পুৰণি শিলেৰে নিৰ্মাণ কৰা বিখ্যাত ৰ'কফৰ্ট টেম্বল (Rock Fort)। এই মন্দিৰ ৮৩ মিটাৰ ওখ আৰু ৩৪৪ টা চিৰি আছে। ৰ'কফৰ্ট টেম্পলত গণেশ আৰু শিৱমন্দিৰ আছে। উল্লেখযোগ্য যে, ৰ'কফৰ্টৰ ওপৰৰপৰা গোটেই তিৰুচাৰাপল্লী নগৰখন দেখা পোৱা যায়।

ইয়াৰোপৰিও পৰ্যটকৰ আকৰ্ষণৰ কেন্দ্ৰ হৈছে, 'কালানিডাম' 'বাটাৰফ্লাই পাৰ্ক', 'সময়াপুৰম আম্মা মন্দিৰ', 'পুলিয়ান্ চলাই' জলপ্ৰপাত আৰু 'আগায়া গাংগাই' জলপ্ৰপাত আদি।

তামিলনাডুৰ চতুৰ্থ বৃহত্তম নগৰ তিৰুচিৰাপল্লি এখন গৰম ঠাই। ইয়াৰ মূল ভাষা তামিল।

এই নগৰৰ শৈক্ষিক দিশত বহুতো অৱদান আছে। এন.আই.টি তিৰ্চি (N.I.T), আই.আই.এম (I.I.M), তিৰ্চিৰ যথেষ্ট সুনাম আছে। তিৰ্চিৰপৰা প্ৰায় ৫৯ কিলোমিটাৰ দূৰত্বত আছে, বিখ্যাত শাস্ত্ৰ ইউনিভাৰচিটি (Sastra University)। এই বিশ্ববিদ্যালয়খনৰো যথেষ্ট সুনাম আছে। তিৰুচিৰাপল্লী এখন বৃহত উদ্যোগিক নগৰ।

থকা ঠাইখনৰ থুল-মূল এটা আভাস দিবলৈ প্ৰয়াস কৰিলো।

ব'হাগৰ দুটা স্নেপশ্বট্

মনোজ নেওগ

যোৰহাট।

-১-

কেতেকী ফুলৰ কাঁইটে আঁচোৰা হাতদুখন মোৰ
তোৰ চকুত দুপাহ পানীকলা ফুল
কিনো অঁকৰা বতাহজাক চেৰেকীৰ পাকতে আউল লাগি
আছিল
ব-তোলা চুঙাৰ দূৰবীণে তই চাই আছিলি ব'হাগ
ব'হাগ
সাতটা ফুটাৰ বুকুখন বাঁহীৰ দৰে বজাই যাৰ নামত সাঁচি
থ'ব পাৰি ভালপোৱা।

-২-

তই বাৰু জাননে
ৰাতি ৰাতি মৰা ঢেঁকী এটা জী-উঠে বুকুত
ধান খুন্দাৰ দৰে খুন্দি থাকে জীৱন
কথাবোৰ চাউল হয় নে চিৰা হয় মই বাৰু জানোনে...
ব'হাগ
বতাহে কোবোৱা নাহৰ পাতৰ ফাঁকেদি ওলাই কি নোলায়
কপৌৰঙী আকাশ
হেঁপাহৰ গোন্ধ এটা হৈ তাতেই হয়তো ৰৈ যাম
তই যেতিয়া জেতুকা লোৱা
হাতৰ তলুৱা দুখন পুৱাতে সুঙি চাবি।

সংজ্ঞা

-*নৱজ্যোতি পাঠক*

জুৰাৰ খলাৰ ৰাজনীতিয়ে কি দিব সংজ্ঞা
যাৰ নিজৰে নাই সজাত পৰিচয়

আমাক আমাৰ দৰেই থাকিবলৈ দিয়া
লুইত আমাৰ পিতা
আই বসুমতী

নৈ, উপনৈৰ পলসত গজি উঠে ধান
ধানতে আমাৰ মান

বগা কাপোৰৰ আঁৰত থকা বহুৰূপী নেতাক নহয়
চিলাৰায়ক সোধা
উদ্যত তৰোৱাল সাহসত ওফন্দি উঠা বুকু
দেশৰ মাটিৰ বাবে মৰণ পণ কৰা সৈনিক আমাৰ সজ্ঞা

ঘূৰণীয়া মেজমেলৰ মেলেকীক নহয়
শৰাইঘাটৰ লাচিতক সোধা
নৰিয়া দেহত স্বদেশ প্ৰেমত উতলা তেজ আমাৰ সজ্ঞা

ৰাংচিনা চাৰপোৰ সেউজ পাহাৰত আছে মহীৰূহৰ শিপা
সিজু গছৰ ছাঁত বহি বুঢ়া বাথৌৰে ক'ব তাহানিৰ কথা

ঐনিতমৰ ছন্দই ছন্দই জিলিকি থাকো
ওজাপালি-মাদলৰ ছেৱে ছেৱে নাচি থাকো
চিফুং-সাৰেন্দাৰ সুৰত বাজি থাকো

জনজাতিৰ ক্ষোভৰ জুমুঠিত
উমি উমি জ্বলি থাকে আমাৰ পৰিচয়
ধৰ্মান্ধ মন্দিৰৰ পুৰোহিত মছজিদৰ ইমাম
কিম্বা গীৰ্জাৰ যাজকক নহয়
গোহালিৰ গৰু আৰু গঁৱালৰ গাহৰিক সোধা
সোঁৱৰাই দিব খেতি পথাৰৰ অনাৰ্য শ্ৰম
নাঙলৰ সীৰলুৰে কেঁচা মাটিত লিখা আমাৰ ইতিহাস

প্ৰাগজ্যোতিষপুৰৰ শিলত খোদিত আছে
অগ্নিগড়ৰ দেৱালত অঁকা আছে
ৰংপুৰ-গড়গাঁৱৰ আকাশে-বতাহে ক'ব বুৰঞ্জী

শংকৰদেৱ-আজানপীড়-বৰগীত-জিকিৰ
উদাৰ দৰ্শনৰ পাদ্য-উপপাদ্য...

ভোটৰ বজাৰত ভোকৰ আৰ্তনাদ কিনাসকলক নহয়
লক্ষ্মীনাথ-জ্যোতিপ্ৰসাদ-বিষ্ণুপ্ৰসাদ-ভূপেন্দ্ৰৰ গীত আৰু
কবিতাবোৰক সোধা
লোহিত্যৰ বহল পাৰৰ কথা

আমাক আমাৰ দৰেই থাকিবলৈ দিয়া
লুইত আমাৰ পিতা
আই বসুমতী

জুৰাৰ খলাৰ ৰাজনীতিয়ে কি দিব সংজ্ঞা
যাৰ নিজৰে নাই সজাত পৰিচয়

(অসমীয়াৰ সংজ্ঞাক কেন্দ্ৰ কৰি বিতৰ্ক চলি থকাৰ সময়তে, ২০১৫ চনত কবিতাটি প্ৰকাশ পাইছিল অসমীয়া প্ৰতিদিন কাকতৰ দেওবৰীয়া সম্ভাৰত।)

মই এজোপা নিলাজ নীলা হেলচ (আত্মকথন)

তাপস তৰুণ শইকীয়া

মোক যি বাটেৰে আগুৱাবলৈ কৈছিলা,
সেই বাট তুমিয়েই সংগোপনে এৰি গুচি গ'লা।
মোৰ সুদীৰ্ঘ চেতনাৰ বাট এৰি,
তোমাৰ সন্মোহিনী আঙুলিলৈ চাই য'ত আহি পালোহি, তাত দেখুন তুমিয়েই নাই।
কি কৰোঁ এতিয়া।
তোমাৰ সযত্ন নিৰ্দেশনা মোৰ চিন্তাৰ ঘাটক হ'ল।
জলকা লগা সময়ত শক্তিহীন হয় স্নায়ু।
হঠাৎ মই যেন এটা শামুক হৈ পৰিলোঁ।
এটা অবোধ শামুক।
শামুক

হয়তো,
পোহৰৰ গান খেদি গুচি গ'লা তুমি,
জীয়াই থাকিবলৈনো
কেইখন হাত লাগে উত্তাপৰ,
কেইষাৰ মাত লাগে উৎসাহৰ।
কেইহাল চকু লাগে প্ৰত্যয়ৰ।
আজি পিছে নুবুজিবা তুমি।
ব্যাপ্তিৰ লালসা, টিপচাকি খেদা চগাৰ বাট।
কপট জিলিঙণিত চকু চাট মাৰে
আন্ধাৰৰ সুশীতল আশ্বাস নাথাকে তাত।
তুমি আজি নুবুজিবা
কেনেকৈ মোৰ বাবে,
জঠৰ হৈ পৰিছে পৃথিৱীৰ সমস্ত প্ৰয়োজন।
অসাৰ হৈ পৰিছে জীৱনৰ সমস্ত আয়োজন।
নাই, অভিযোগ নহয় অ'।
হয়তো এয়াই মোৰ একান্ত মৌলিকতা।
হয়তো অচিনাকি যেন এই সময়, মোৰেই নাঙঠ প্ৰতিবিম্ব।
বহুদিন নেদেখিহে নিচিনা হৈছিলোঁ চাগে।
এতিয়া,
হেলনীয়া পোহৰে দীঘল কৰা আবেলিৰ ছাঁৰ দৰে লাগিছে তোমাক।
এই সময়ত,
বন্ধুবোৰৰ লগত তোমাৰ স্বচ্ছন্দ উদযাপনবোৰ মোক নিসংগ-নিস্পন্দ কৰে।
মোৰ অসন্তুলিত প্ৰতিক্ৰিয়াক তুমি চাগে ঈৰ্ষা বুলিহে ভাবিবা।
কুশলে থাকিবা।
সুখবোৰ মোৰপৰা পাৰিলে লুকুৱাই ৰাখিবা।
দুখবোৰ কিন্তু এৰি দিবা বতাহত।
তোমাৰ অনাকাংক্ষিত বিপদৰ উমান ল'বলৈ প্ৰসাৰিত কৰি ৰাখিম চেতনাৰ ডাল-পাত।
এচাটি অনামী পছোৱা হৈ তোমাৰ কাষলৈ যাম।
জানো, সেইদিনাও চাগে অপমান পাম।
কি কৰিম কোৱা,
ভাগ্য প্ৰতাৰণাই এঙাৰ কৰা দেহাৰে,
মই এজোপা নিলাজ নীলা হেলচ।
পাহৰিবলৈ নক'বা তোমাক,
স্মৃতি মোৰ শিপাৰ খামোচ।
মই এজোপা নিলাজ নীৰা হেলচ।

অসমীয়াৰ অসমীয়াগিৰি য'তে ত'তে

জিনি বৰগোহাঁই, ইৰোড

আমাৰ প্ৰায় ২৪ বছৰেই হ'ল অসমৰ বাহিৰে বাহিৰে ঘূৰি ফুৰা। আমি অসমীয়সকলে য'তে ত'তে নিজকে অসমীয়া বুলি চিনাকি দি গৌৰৱ অনুভৱ কৰোঁ। তামিলনাডুত যোৱা ১৫ বছৰে আছো। 'ইৰোড' এনে এখন ঠাই য'ত স্থানীয় তামিল মানুহৰ দপদপনি। গাউণ্ডাৰ মানুহৰ ঠাই। নিজৰ সংস্কৃতি আৰু ভাষাক লৈ অতি গৌৰৱান্বিত, সজাগ, এক কথাত ক'বলৈ গ'লে নিজৰ জাতিক লৈ আকোঁৰগোজ। নিজৰ খাদ্যভ্যাস, পিন্ধন উৰণক লৈ কোনো ধৰণৰ আপোচ কৰিবলৈ বেয়া পায়। বিশুদ্ধ তামিল সংস্কৃতিৰ আভাস পাবলৈ হ'লে ইৰোড আহিলেই হ'ল। এতিয়াও যেন আধুনিকতাৰ নামত বেলেগ আচাৰ ব্যৱহাৰক আদৰিবলৈ বেয়া পায় এইসকলে। এনে এখন ঠাইত আমিয়েই একমাত্ৰ অসমীয়া পৰিয়াল। ইমান গোড়ামিৰ হ'লেও ইয়াৰ মানুহে কোনোদিনেই আমাক বেলেগ ঠাইৰ বুলি জানিও বেয়া ব্যৱহাৰ কৰা নাই। বৰঞ্চ যিকোনো অনুষ্ঠান ইত্যাদিত আমাক বিশেষভাৱে ভাল ব্যৱহাৰহে কৰা (VIP treatment) দেখি আহিছো। হাটে বজাৰে বেলেগ ঠাইৰ মানুহ বুলি মানুহে অলপ সহায় কৰিবলৈ আগুৱাইও আহে। ভাল লাগে। তেওঁলোকৰ নিজৰ ভাষা, সংস্কৃতিক লৈ যি গোড়ামি তাক দেখি কেতিয়াবা ঘৰতে হাঁহিছো হয়তু, কিন্তু ইয়াৰ স্থানীয় বাসিন্দাসকলৰপৰা এটা কথা শিকিলোঁ যে নিজৰ ভাষা, সংস্কৃতিক ভাল পাব লাগে, লাগিলে য'তেই নাথাকো কিয় আৰু নিজৰ জাতিক আনৰ আগত চিনাকি দিবলৈ লোকৰ ঠাইৰ মানুহক ভাল ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে। যাতে আন ঠাইৰ মানুহৰ মনত তেওঁলোকৰ প্ৰতি ভাল মনোভাৱেৰে উপচি পৰে।

আমিওচোন ইমান বছৰে অসমৰপৰা আঁতৰি থাকিলেও নিজৰ ভাষা, সাহিত্য, সংস্কৃতি, খাদ্য আদিয়েই ভাল পাওঁ। অকল ভাল পোৱায়েই নহয় সুবিধা পালেই আনক কৈও ভাল পাওঁ। নহয়নে বাৰু?

যিকি নহওক। অলপ দিনৰ আগতে অসমৰ খাদ্যসম্ভাৰ তামিলনাডুৰ মানুহৰ আগত দেখুওৱাৰ এক সোনালী সুযোগ পালোঁ। মোৰ বান্ধৱী এগৰাকীয়ে সেই প্ৰতিযোগীতাত, মোক অংশগ্ৰহণ কৰিবলৈ কওঁতে মই অলপ সংকোচ কৰিছিলোঁ। যিহেতু এই গোড়া তামিলখিনিয়ে নিজৰ খাদ্যৰ বাদে বেলেগৰ খাদ্য ভাল নাপাব যেনেই লাগে। তাতে মাত্ৰ কেইঘণ্টামানতেই অসমীয়া খাদ্য ৰান্ধিবৰ বাবে সামগ্ৰীও গোটাব পাৰিমনে বুলিও ভাবিব লগা হৈছিল। তথাপি, বান্ধবীগৰাকীৰ নেৰা নেপেৰা উৎসাহ আৰু ঘৰৰ সকলোৰে সহায়ত শেষত প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰাৰ সিদ্ধান্ত লৈছিলো।

অসমৰপৰা আহোঁতে ঘৰৰপৰাই জহা চাউল, বৰা চাউল, খৰিচা, পানীটেঙা, জলফাইৰ আচাৰ ইত্যাদি আনো। গতিকে অসমীয়াৰ খাদ্যসম্ভাৰ সকলোৰে আগত চিনাকি কৰি দিয়াৰ সুযোগ এৰি দিবলৈ মনও নগ'ল।

কি কেনেকৈ বনাম মনতে ঠিৰাং কৰি ল'লো। অসময়ীৰ ঘৰে ঘৰে ৰাতিপুৱাৰ আহাৰ বা জলপানত কি খায়, ভাগ ভাগকৈ দেখাবলৈ চেষ্টা এটা কৰিম বুলি মনতে ভাবি ল'লো।

ভবামতেই কাম আৰম্ভ কৰি দিলো। জলপানত বৰা ভাত, চিৰা, হুৰুম, দৈ, ক্ৰীম, গুৰ গোটালো।

দুপৰীয়া আহাৰত হাঁহ কোমোৰা জালুকীয়া ৰান্ধিবৰ মন আছিল যদিও হাঁহৰ যোগাৰ কৰিব নোৱাৰি মূৰ্গীৰ মাংস আৰু কোমোৰাৰ জালুকীয়াৰে চলাবলগীয় হ'ল। বৰালী মাছৰ সোৱাদ দিবলৈ চেষ্টা কৰিলোঁ- মাছ আৰু বিলাহীত কেঁচা মটৰ কেইটামানো পেলাই টেঙা আঞ্জাকণ ৰান্ধিলোঁ। পাতত দিয়া মাছ- মাছকেইটুকুৰা সৰিয়হ বটা, আদা, নহৰু, কেঁচা জলকীয়া, কেঁচা ধনিয়া খুন্দি নিমখ হালধিৰে সানি কলাপাতেৰে মেৰিয়াই ভাপত দিলোঁ। মাটি দাইলকণ কলখাৰ দি ৰান্ধিলোঁ।

আলু পিটিকা, খৰিচা টেঙা, খাৰলি, জলফাই আচাৰ, তেলত দিয়া ভূত জলকীয়াও ললোঁ।

জহা চাউল ভাত আৰু অলপ বৰা চাউলেৰে চেৰা দিয়া ভাত ৰান্ধিলোঁ। কলা চাউলেৰে পায়স মিঠা হিচাপে ৰান্ধিলোঁ। তামোল-পাণৰ অভাৱ, ভজা চ'ফ আৰু সৰু সৰুকৈ কাটি লোৱা ডাব নাৰিকলেৰে পূৰোৱা হ'ল। এই আটাইখিনি খাদ্যবস্তু এতিয়া টোপোলা বান্ধি ঘৰৰপৰা ২০ কিলোমিটাৰ আঁতৰৰ টেক্সৱেলী (Tex Valley) লৈ নিজ লাগিব। লগতে পৰিৱেশন কৰিবৰ বাবে বাচন-বৰ্তন ইত্যাদিও কঢ়িয়াই নিবলগীয়া হৈছিল। সকলোখিনি টোপোলা বান্ধি লৈ প্ৰতিযোগিতাৰ স্থান পালোগৈ। মই মেখেলা চাদৰেই পিন্ধি লৈছিলোঁ।

টেক্সৱেলী নামৰ বিয়াগোম ম'লৰ মাজৰ খালী ঠাইতে মঞ্চ সজা হৈছিল। তাত গৈহে গম পালো যে আমাৰ প্ৰতিযোগিতাৰ বাবে বিচাৰক হিচাপে বিখ্যাত চেফ, গ্ৰীনিজ বুকত স্থান পোৱা

ড০ দামোদৰনক নিমন্ত্ৰণ কৰা হৈছে। তেখেতৰ বিষয়ে মই বেছি নাজানিছিলো। কিন্তু সকলোৱে কৈছিল যে তেখেতৰ কুকৰিশ্ব' সদায় টেলিভিচনত দিয়ে। আমি আমাৰ খাদ্যসম্ভাৰ ম'লৰ মাজৰ খালী ঠাইখিনিতে মেজত সজাব লাগে। লাহে লাহে প্ৰতিযোগীৰ সংখ্যা বাঢ়ি গৈছিল। মই নিজৰ বাবে এখন দীঘলীয়া টেবুল বাছি ল'লো। জলপান কঁাহৰ বানবাতিত সজাইছিলো। দুপৰীয়া আহাৰখিনি কঁাহৰ বানকঁাহীখনত জহা চাউলৰ ভাত, এফালে বৰা চাউলৰ চেৰা দিয়া ভাত সজাইছিলো। কাষতে পাতত দিয়া মাছ। বাকী মাংস কুমোৰাৰ জালুকীয়া, মাছৰ টেঙা আঞ্জা, মাটি দাইলৰ কলখাৰ কঁাহৰ বানবাতিত দি বানকঁাহিৰ কাষে কাষে থৈছিলো। সৰু সৰু বাতিত আলু পিটিকা, খৰিচা টেঙা, খাৰলি, পানীটেঙা, জলফাই আচাৰ, তেলত দিয়া ভূতজলকীয়াকণ সজাই দিছিলো। টেবুলত গামোচা দুখনমানো ৰাখিলো। সৰু কঁাহৰ বটা এটাত ভজা চ'ফ আৰু সৰুকৈ কুটি লোৱা ডাব লৈ লৈছিলো। উপস্থিত দৰ্শকে মোক চাৰিওফালে বেৰি ধৰিলেহি। সকলোৱে এটাই প্ৰশ্ন, ইমান ধুলীয়া খাদ্য, ক'ৰনো? মই খাদ্যবস্তুখিনিৰ কাষে কাষে কাগজত লিখি ৰাখিছিলো নামকেইটা।

সময়ত সেই প্ৰখ্যাত বিচাৰকজন নিজৰ ধৰ্মপত্নীৰ লগত উপস্থিত হৈছিল। দৰ্শকৰ ভীৰ। তেখেতে সকলোৱে খাদ্য পৰীক্ষা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। তেখেতৰ পৰীক্ষা কৰাৰ ধৰণ দেখি আচৰিত হৈছিলো। তেখেতে সকলো খাদ্য নাকেৰে শুঙিয়েই কৈ দিয়ে ক'ত নিমখ বেছি হ'ল, ক'ত কম হৈছে। কোনো খাদ্যৰ জিভাৰে সোৱাদ নলয়।

মোৰ টেবুলৰ ওচৰলৈ আহি তেখেত খুউব আনন্দিত হোৱা দেখিছিলো। দৰ্শকক উদ্দেশ্যি কৈছিল, “এখেতক চাওঁক, ইমান দূৰৰপৰা আহি নিজৰ খাদ্য সকলোকে দেখুৱাইছে, মানুহগৰাকীৰ চেষ্টাৰ শলাগ ল'বলগীয়া।”

তেখেতে মোৰ প্ৰতিটো বৰ্ণনা ইমান মন দি শুনিছিল। ইমান আগ্ৰহ দেখাইছিল জানিবলৈ। বিশেষকৈ অসমীয়া খাদ্যত সৰিয়হ বটাৰ ব্যৱহাৰে তেখেতক অসমৰ খাদ্যৰ প্ৰতি আগ্ৰহ বঢ়াইছিল। সকলো খাদ্যৰ বিচাৰ শেষ কৰি তেখেতে মঞ্চত উঠিল, ফলাফল ঘোষণা কৰিবলৈ। চমু বক্তব্যৰ পাছতে তেখেতে যেতিয়া মোৰ খাদ্যৰ বিষয়ে সকলোকে জনালে আৰু মোক বিশেষ বঁটাৰ বাবে মঞ্চলৈ আমন্ত্ৰণ কৰিলে, উপস্থিত দৰ্শকে হাতচাপৰিৰে মোক উৎসাহিত কৰিলে। মঞ্চত ড০ দামোদৰনে ক'লে যে এই প্ৰতিযোগিতালৈ আহি তেখেতেহে মোৰপৰা নতুন কিবা শিকাৰ সুবিধা পালে। সঁচা কথা ক'বলৈ গ'লে, ইমান প্ৰখ্যাত ব্যক্তিএজনৰপৰা এই কথাখিনি শুনিবলৈ পাই মোৰ বৰ ভাল লাগিছিল।

যি হওক, সেই সময়ত, এই চলতে সকলোকে অসমৰ সংস্কৃতি, খাদ্যৰ অকণমান হ'লেও আভাস দিয়াৰ মোৰ এই প্ৰচেষ্টা সফল হ'ল যেন মোৰ অনুভৱ হৈছিল। পুৰস্কাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাছত উপস্থিত সকলোৱে আহি মোক চাৰিওফালৰপৰা আগুৰি ধৰিছিলহি। মনত কি যে আনন্দ। উপস্থিত দৰ্শকে মোৰ টেবুলৰ কাষলৈ আহি আগ্ৰহেৰে অসমীয়া খাদ্যৰ সোৱাদ ল'লে। প্ৰশংসাৰে উপচাই পেলালে।

আৰু এটা কথা এইখিনিতে উল্লেখ নকৰাকৈ থাকিব নোৱাৰিছো। অলপ দিনৰ আগত Kids Fashion Show এটাত আমাৰ ছোৱালীয়ে অসমীয়া সাজ পাৰ পিন্ধি ৰেম্প ৱাক কৰি প্ৰথম পুৰস্কাৰ লাভ কৰি সকলোৰে প্ৰশংসা বুটলিবলৈ সক্ষম হ'ল। সেই একে Kids Fashion Show তে মোৰ কাষৰ মানুহঘৰৰ কণমানি ল'ৰা ছোৱালীহালকো মই অসমীয়া সাজ-পাৰ পিন্ধাই অংশগ্ৰহণ কৰিবলৈ সজাই আগবঢ়াই দিলোঁ। তেওঁলোকো junior category-ত প্ৰথম পুৰস্কাৰ লাভ কৰাত সক্ষম হ'ল। এই অনুষ্ঠানসমূহৰ যোগেদি ইৰোডৰ দৰে ঠাইত অসমৰ কলা-সংস্কৃতি আদিৰ চিনাকি কৰাই দিব পাৰি মনতে এক আত্মসন্তুষ্টি লাভ কৰিছিলোঁ।

অনুভৱ কৰিছিলোঁ যে আমাৰ কি যে সৌভাগ্য, অসমত জন্ম লাভ কৰিলো। কিমান কি যে অনুপম কলা-সংস্কৃতি ইত্যাদিৰ সংমিশ্ৰণৰ ভূমি এই অসম। অসমীয়া বুলি সদায় গৌৰৱান্বিত আমি।

লোকৰ ঠাইত থাকিও নিজক এইদৰেই চিনাকি দি ভাল পাওঁ। স্থানীয় উৎসৱ-পাৰ্বনত উপস্থিত থকাৰ লগতে আমাৰ বিহু পাতিও তেওঁলোকক দেখুৱাওঁ। যিহেতু আমি ইয়াত অকলশৰীয়া, একমাত্ৰ অসমীয়া পৰিয়াল হিচাপে আছো। গতিকে তেওঁলোকৰ কলা-সংস্কৃতি উৎসৱ ইত্যাদিকো সন্মান জনাওঁ। সকলোৰে আদৰ সন্মাও পাইছো।

ৰঙালী বিহুটি পালেহিয়েই। আমি বৰগোহাঁই পৰিয়ালে প্ৰতিবাৰৰ দৰেই ইৰোডতেই পিঠা-পনা বনাই অসমীয়া নতুন বছৰটিক আদৰিম। সকলোকে বিহু খাবলৈ মাতিম।

The Assaam Association Chennai-ৰ সকলো অসমীয়া পৰিয়াললৈ আগন্তুক ৰঙালী বিহুৰ শুভেচ্ছা জনাই মোৰ এই লিখা সামৰিছো।

মৌনতাৰ সূতাৰে বোৰা এখনী নীলা চাদৰ

- বন্দিতা বৰঠাকুৰ পাঠক

ৰূপোৱালী নদীখনৰ লগত বৰকাঁহীখনৰ দৰে জোনটিৰ ৰঙৰ সামঞ্জস্যতা চাই তাই সদায়েই আপোন পাহৰা হৈ পৰে। নহবনো কেলেই, ডাঙৰ ছোৱালী হৈছে তাই, কালিলৈ যে তাইৰ ন বছৰীয়া জন্মদিন। মাক দেউতাকে টাউনলৈ পৰীৰ নিছিনা চোলা এটা আনিবলৈ গৈ...... "অ অহা নাই কেলেই মা- হঁত ইমান দেৰীলৈকে!!", হঠাৎ মুৰ্চ্ছনাৰ ভাবত যতি পৰিল। আইতাক, খুৰাকহতৰ চিঞৰ বাখৰবোৰ শুনি তাই মথাউৰীৰপৰা নামি ঘৰৰ ফালে দৌৰ দিলে।

"আই, মৌ, অকণমান উঠচোন, পানী এটুপি খাই ল"। আইতাকৰ মাতত তাই কি হৈছিল মনত পেলাবলৈ চেষ্টা কৰিলে। সম্পুৰ্ণ এদিন অজ্ঞান হৈ পৰি থকাৰ পিছত মুৰ্চ্ছনাই এয়া সাৰ পাইছে।

মানুহেৰে ভৰা ঘৰখনত মাকক বিচাৰি তাই পাত পাত কৰিলে। কোনেও নকয় তাইক মাকদেউতাকৰ কথা। আইতাকে মাথোন হুৰাওৰে কান্দে। তেনেতে টেবুলৰ ওপৰৰ বাতৰি কাকত খনত চকু পৰিল তাইৰ। "গাৱঁৰপৰা চহৰলৈ গৈ থকাৰ বাটত মাৰুতি গাড়ীৰ লগত নিচাসক্ত ট্ৰাকড্ৰাইভাৰৰ মুখামুখি সংঘৰ্ষ, বৰকটকী দম্পতী নিহত।" কান্দোনত ভাগি পৰিল কণমানি মৌ। ক'ত থৈচা তোমালোকে মাদেউতাক, ক'ত? আগদিনাই জ্বলি শীতল হোৱা চিতাৰ ওচৰলৈ লৈ গল খুৰাকে তাইক। তেতিয়ালৈ নাছিল সাবটি ল'ব পৰাৰ অস্তিত্ব।

"ক'লৈনো যাব খুজিচ তই, এই মাক- বাপেকৰ মুৰখোৱা বোৰে কাকো শান্তি নিদিয়ে অ"। আইতাকে বাৰংবাৰ সোধাৰ পিছতো তাই মাথোন একেসাৰ কথাকে কৈ থাকিল। "মই আৰু ইয়াত নাথাকো"। মাকৰ সাধুবোৰত বিচাৰি পোৱা সপোন দেশৰ ৰাজকুমাৰ, সোনালী পৰী সকলোৱে যেন মুৰ্চ্ছনাক আজি ভেঙুচালিহে কৰিছে!! পুৰ্ণিমাৰ জোনে চটিওৱা ৰূপালী ৰং চোৱাৰ আপাহখিনিও যে মাক দেউতাকে লৈ আকাশলৈ গুচি গ'ল সেয়া কোনে বাৰু বুজিব!!

"কোৱানা বৰদেউতা তুমি তোমাৰ ঘৰটোৰ নাম সুদক্ষিনা কিয় ৰাখিলা?"

তাইৰ প্ৰশ্নটি শুনি পয়ষষ্ঠী বছৰীয়া সপ্ৰতিভ মানুহজনে আকৌ এটা মনপৰশা তৃপ্তিৰ হাঁহি মাৰিলে। জানেও মুৰ্চ্ছনাই, উত্তৰৰ নামত এই হাঁহিটোহে পাব বুলি, তথাপি বাৰংবাৰ সুধি সুধি আমনি কৰি থাকে বৰদেউতাকক, তৃপ্ত উত্তৰ হ'লে নাপায় কেতিয়াও।

সুন্দৰ মনৰ বৰদেউতাকৰ ছত্ৰছায়াত ডাঙৰ হোৱা মৌজনীয়ে আৰু কেইটামান মাহৰ অন্তত তাইৰ নামৰ আগত ডাঃ লেখিব পৰা হৱগৈ। মাক-দেউতাকৰ অবৰ্তমানত যেতিয়া মুৰ্চ্ছনা ক'ত থাকিব বুলি প্ৰশ্ন উঠিছিলে, বৰদেউতাকে তাইক আকোৱালি লৈছিল। পোনতে অলপ আখজা লাগিছিল যদিও লাহে লাহে মানুজনৰ মৰম আৰু আপদালত নতুন পৰিবেশ, বন্ধু বান্ধৱী, নতুন স্কুল আদিৰ লগত মৌ খুব সোনকালে মিলি পৰিছিল। অবিবাহিত মানুহজনক সৰু অনাথ ছোৱালী এজনীক লৈ আহিবলগীয়া আমনিবোৰৰ বিষয়ে পৰিয়ালৰ আপোনসকলে বুজাবলৈ চেষ্টা কৰিলেও সেইদিনা বৰদেউতাকে আকৌ এবাৰ মুৰ্চ্ছনায়ে তেখেতৰ ছোৱালী আৰু কোনেও যেন বিবাহৰ কথা কৈ তেখেতক আমনি নকৰে সেয়া খোলাকৈ জনাই দিছিল। তাইৰ বন্ধু বান্ধৱী খুব কম সংখ্যকেহে বৰদেউতাক তাইৰ প্ৰকৃত দেউতা নহয় বুলি জানিছিল। মুৰ্চ্ছনাৰো দেউতা- দেউতা যেন লগা অকলসৰীয়া মানুহজনৰ তাইৰ প্ৰতি থকা গুৰুত্ব দেখি ভক্তি আৰু শ্ৰদ্ধাৰে মনটো অনবৰতে ভৰি থাকিবলৈ লৈছিল। লাহে লাহে তাইৰ পঢ়া-শুনাৰপৰা আদি কৰি সকলো দিশকেই বৰদেউতাকে সযত্নে আপদাল কৰিবলৈ ল'লে। আৰু তাই!! মৰম চেনেহ আৰু সংস্কাৰৰ মাজতেই কণমানি ছোৱালীজনীয়ে দুপাখি মেলি উৰিবলৈ ধৰিলে। বন্ধু-বান্ধৱী বহুত হ'লেও পঢ়া-শুনাকে মুখ্য উদ্দেশ্য বুলি লৈ মৌৱে বৰদেউতাকে যাতে তাইৰ কাৰণে কেতিয়াও দুখীতঃ হ'বলগা নহয় সেয়া সদা লক্ষ্য ৰাখিছিল।

স্কুল কলেজৰ সময়চোৱাত সুন্দৰ তন্বী মুৰ্চ্ছনা বৰকটকীৰ অনুৰাগীৰ অভাব নাছিল। কিন্তু কম বয়সতে জীৱনৰ কঠোৰ বাস্তৱতাখিনিৰ মুখামুখি হোৱা মুৰ্চ্ছনা যে অনুভৱৰ কমোৱা তুলাই চুব পৰা উচ্চতাৰ বহু উৰ্দ্ধত আছিল। জীৱনত লক্ষ্যতকৈ বেছি প্ৰাধান্য তাইয়ে একোকেই দিয়া নাছিল।

মেডিকেল কলেজৰে চেমিনাৰ এখনত এবাৰ চিনিয়ৰ বেংগলী সম্প্ৰদায়ৰ ল'ৰা এজনৰ সৈতে মৌৰ পৰিচয় হৈছিল। পিছলৈ কলেজত মুখামুখি হ'লে মিচিকিয়া হাঁহি এটাৰে মানবেও মুৰ্চ্ছনাক সহাৰি জনাইছিল। বেছ সপ্ৰতিভ, সুশ্ৰী আৰু কেৰিয়াৰ মাইণ্ডে ল'ৰাজনক সকলোৱে অজ্ঞাতে তাইৰ কিবা এটা ভাল লাগিবলৈ লৈছিল। কিন্তু সংগোপনে সেই ভাললগা অনুভূতি খিনি দমাই তাই প্ৰকাণ্ড প্ৰকাণ্ড কিতাপবোৰৰ মাজত নিজকে হেৰুৱাই

পেলাইছিল। শৈশবতে আপোনজনক হেৰুৱাই বৰদেউতাকৰ মৰমত ডাঙৰ হোৱা ছোৱালীজনীৰ বাবে ভাললগা মাথোন এক অদ্ভুত ৰাসায়নিক বিক্ৰিয়া আছিল যি প্ৰেম বা বিবাহৰ আগজাননী কেতিয়াও নহয় বুলিয়েই তাই নিশ্চিত আছিল।

ভিতৰুৱা গাঁও এখনৰ স্বাস্থ্যকেন্দ্ৰ এটাত ডাঃ মুৰ্চ্ছনা বৰকটকীৰ নিযুক্তি হ'ল। অপৰিষ্কাৰ পৰিবেশ আৰু পুষ্টিকৰ খাদ্যৰ অভাৱী এগালমান অস্বাস্থ্যকৰ মানুহেৰে ভৰা ঠাই এখন তাইৰ কৰ্মস্থলী। লগত দুগৰাকী মহিলা, তিনিজন পুৰুষ সহায়কাৰী। কৰ্তব্যৰ খাতিৰতে হওক বা কাম শিকাৰ খাতিৰতে হওক বা এবছৰৰ পাছত ভাল ঠাই এখনলৈ পষ্টিং পোৱাৰ আপাহতে হওক, তাই একানপতীয়াহৈ ৰোগীসকলৰ চিকিৎসা কৰি গ'ল। মানুহখিনিক স্বাস্থ্যসন্মত একেবোৰ কথাকে বুজাই থাকি থাকি কেতিয়াবা আমনি লাগি যোৱাত তাহাতি নিজা উদ্দ্যোগত চৰকাৰে নিদিয়া কিছুমান কাম যেনে স্কুল- নামঘৰৰ বাহিৰৰ চৰা আদিতো ভাষন দিবলৈ, মানুহৰ মাজত সজাগতাৰ সৃষ্টিৰ চেষ্টা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। সৰু মিটিং বা পঞ্চায়তৰ সভা বহিলেও ডাক্তৰনী বাইদেউৰ টিম দৌৰি গৈ পাইগৈ পৰিষ্কাৰ পৰিচন্নতাৰ পাঠ দিবলৈ। সেই সৰু স্বাস্থ্যকেন্দ্ৰটো আৰু গাঁওখন লাহে লাহে দেখনিয়াৰ হৈ আহিব'লৈ ধৰিলে।

ড. মানবেন্দ্ৰ চেটাৰ্জী

মুৰ্চ্ছনাহঁতৰ স্বাস্থ্যকেন্দ্ৰটিকে ধৰি সেইটো সমষ্টিৰ গোটেইখিনি স্বাস্থ্যকেন্দ্ৰৰে অৰ্থবৰ্ষৰ শেষত এটি বছৰেকীয়া জৰীপ হয়। তাতে আশা- বাইদেউ, শ্ৰেষ্ঠ স্বাস্থ্যকেন্দ্ৰ আদি শিতানবিলাকত পুৰস্কাৰ বিতৰণৰো ব্যৱস্থা আছে। সেইবাৰ সেই মিটিংখনলৈ মুখ্য অতিথি ৰূপে চৰকাৰৰপৰা বিশেষ জলপানী লাভ কৰি বিদেশত উচ্চশিক্ষা লৈ নিজ দেশত মানৱসেৱা কৰিম বুলি উভতি অহা ড. মানবেন্দ্ৰ চেটাৰ্জীকো নিমন্ত্ৰণ জনোৱা হৈছিল। সেই মানব, যাক কেন্দ্ৰ কৰি এসময়ত মৌৰ মনত কিছুমান কৃষ্ণচূড়া ৰঙৰ অনুভূতিয়ে পোখা মেলিছিল।

গুডমৰ্ণিং, হেভ এ নাইচ দে।

নম্বৰৰ আদান প্ৰদানৰ পিছৰেপৰা মুৰ্চ্ছনা আৰু মানবৰ ফোনত নিতৌ পুৱা গধুলী দুটা মেচেজে খটখটাই। এক আত্মিক সম্পৰ্ক, অথচ সেয়া নাহিলে চোন দুয়োৰে দিন আগ নাবাঢ়ে। কিবা যেন স্বীকাৰোক্তিহীন অংগীকাৰ।

"উইল ইউ মেৰী মি?" হঠাৎ মানবৰপৰা প্ৰস্তাবটি শুনি শৰীৰত অনামী বিদ্যুত প্ৰবাহ যেন অনুভৱ কৰিলে মৌৰে। আহিনৰ এটি গহীন দুপৰীয়া, মৌক আচৰিত কৰি মানবেন্দ্ৰ স্বাস্থ্যকেন্দ্ৰলৈ সোমাই আহিল আৰু নিত্যান্তই জৰুৰী কথাবতৰাৰ পিছতে তাইক বিয়া কৰোৱাৰ প্ৰস্তাৱ দিলে। ওহো, মুৰ্চ্ছনা বৰকটকীয়ে কৃষ্ণচুড়া ৰঙী অনুভূতিবোৰক কেতিয়াবাতে মৌনতাৰ নীলা চাদৰৰ আৰঁত সযতনে সামৰি থৈছে। জীৱনত বৰদেউতাকৰ মতৰ অবিহনে যে তাই এখোজো আগ নাবাঢ়ে। প্ৰশান্তিৰ মিঠা হাঁহি এটি ওঠত আকি মানব উভতি গ'লগৈ।

বৰদেউতাকে মৌক তাইৰ সিদ্ধান্ত সুধিবলৈ ফোন কৰোতেহে তাই গম পালে যে মানবে তাৰ মাকক লৈ বিয়াৰ প্ৰস্তাৱ মৌৰ ঘৰতে দি আহিলগৈ বুলি। বিবাহৰ দিন খাটাং হোৱাৰ পিছত ঘৰলৈ গৈ মৌৱে পুণৰ বৰদেউতাকৰ মনপৰশা হাহিৰ মুখামুখি হল। "হয়তো জীয়েকৰ বিয়া ঠিক হোৱাৰ বাবে মনটো তৃপ্ত", ভাবে মুৰ্চ্ছনাই। মানবেন্দ্ৰ যে অবিবাহিত বেংগলী মাকে তুলি লালন পালন কৰা অসমীয়া মানুহৰে সন্তান সেয়া বৰদেউতাৰ মুখেৰেহে তাই গম পালে।

বিবাহৰ নীতি নিয়মখিনি সুকলমে পুৰা কৰি ডাঃ মানবেন্দ্ৰ আৰু ড. মুৰ্চ্ছনাই যুগ্ম জীৱনৰ পাতনি মেলিলে। কিন্তু এয়া, এয়া কি!!

মানবৰ ঘৰৰ প্ৰথম পুৱাতে দুৱাৰৰ ওচৰৰ নামফলকখনত চকু পৰি মুৰ্চ্ছনা হতবাক হৈ পৰিল। ড. সুদক্ষিনা চেটাৰ্জী, ৰিটায়াৰ্ড প্ৰফেচৰ। শৰীৰৰ ভিতৰৰে যেন বিদ্যুত সঞ্চাৰিত হ'ল মৌৰ। তাইজনীয়ে নিমিলা অংকৰ যেন সমাধান বিছাৰি পালে। সদাই বৰদেউতাক সুধি থকা প্ৰশ্নটোৰ উত্তৰ, সেই মনপৰশা তৃপ্তিৰ হাঁহিটোৰ অৰ্থ উলিয়াবলৈ তাই বাৰু কিয় চেষ্টা কৰা নাছিল! মানবেন্দ্ৰ চেটাৰ্জীৰ লগত মুৰ্চ্ছনা বৰকটকীৰ বিয়া ইমান সহজতে বৰদেউতাকে কিয় মানি ললে!! কিয় নিজৰ মৰমৰ ঘৰটোৰ নাম সুদক্ষিনা ৰাখিলে!!! কিয় কিয়!!!!

সমাজ, সংস্কাৰ আৰু পৰিয়ালৰ কথা চিন্তা কৰি বৰদেউতা আৰু তেখেতৰ পুজিতাই আজীৱন অবিবাহিত হৈ থকাৰ সংকল্প ললে। মনৰ ভিতৰত নিজৰ সুন্দৰ প্ৰেমক আলফুলে জীয়াই ৰাখিলে, কাকো গমকে নিদিলে। দুয়োৰে সপোনৰ আলয়ক প্ৰিয় পাত্ৰী গৰাকীৰ অবিহনেই সজাই পেলালে। মৌনতাৰ সূতাৰে বোৱা নীলা চাদৰেৰে দুয়ো দুয়োকে সযতনে আবৰি থলে। বিমুৰ্ত নিশা বিলাকে সেই স্বৰ্গীয় প্ৰেমক আৰু বেছি সবলহে কৰি তুলিলে। পবিত্ৰতা আৰু অংগীকাৰৰ এই অপুৰ্ব সমাহাৰে নকইনা মৌক সম্পূৰ্ণ বাকৰুদ্ধ কৰি পেলালে।

জীৱন নামৰ চেতাৰখনিৰ চিগা তাৰখিনি যেন যোৰা লাগিল। মাথোন এতিয়া সুৰ তুলিবলৈ বাকী। মানবেন্দ্ৰৰ লগত ভালকৈ আলোচনা কৰিলে তাই। অলপ শংকা, বহুত ভাললগা আৰু কিছুখিনি প্ৰত্যয়েৰে তেওঁ মাকক আৰু তাই বৰদেউতাক মান্তি কৰালে। অনুস্তুপীয়াকৈ আৰু এখন বিয়া সম্পন্ন হ'ল চেটাৰ্জীৰ কুটিৰত। দুজন ষাঠিৰোৰ্ধৰ দেৱ-দেৱী অংগীকাৰবদ্ধ হল আৰু মৌজনীয়ে কুৰুকি কুৰুকি সোমাই গ'ল হেৰোৱা "মা" ৰ বুকুৰ মাজলৈ আকৌ এবাৰ।।

English Section

The meaningful hide and seek

Biswarupa Borthakur Goswami
Chennai / Jorhat

Oft on the hiding sun behind those clouds,
I get lost on those evenings while sipping that cup of tea,
Bringing to the closure of one fine day,
The so called close of business hours in the corporates,
I bid bye to the sun hoping for yet another great day,
Counting the blessings of today!

That sun hiding behind the St. Thomas,
Often playing hide and seek as I see through the window,
A mesmerising glimpse of blue and orange,
At times turning golden too,
The nature so inventive even while ageing,
Nature! Please pass on some of your inspiration as my hairs grey….

Those dawns at six or before, dawning as late as my city,
As the mist covers those green mountains, the church and the airway,
I keep searching my eternity while cutting those tiny pieces of apple,
By the time the aeroplanes take off, the sun greets my little ones,
As well as a warm welcome from the mount, parrots, and the temple bell,
Ciao…....as amplified as the sound of the sea shell blow,
And yet another powerful morning attains.

And as the day welcomes the night, shying behind the clouds,
My king of the night walks through searching a place to settle,
Ease, calm and peaceful…yet commanding,
As silver as the lustre of the monarch's necklace,
Sturdy enough to take away the entire dusk,
Emotions roll down my cheeks as I look at thou,
So humble and ashore, yet thy supreme!

Your one stop Chennai guide

- Anshuman Dutta

Chennai, formerly Madras, city, capital of Tamil Nadu state, southern India, on the Coromandel Coast of the Bay of Bengal.With a population of over eight million, this southern metropolis is known as the "Gateway to South India." With each succeeding generation, the port city has added more layers to its unique identity, building a promising future from a proud legacy. Chennai is a major administrative and cultural centre.

Armenian and Portuguese traders were living in the San Thome area of what is now present- day Chennai before the arrival of the British in 1639. Madras was the shortened name of the fishing village Madraspatnam, where the British East India Company built a fort and factory (trading post) in 1639–40. At that time, the weaving of cotton fabrics was a local industry, and the English invited the weavers and native merchants to settle near the fort.

By 1652 the factory of Fort St. George was recognized as a presidency (an administrative unit governed by a president), and between 1668 and 1749 the company expanded its control.

About 1801, by which time the last of the local rulers had been shorn of his powers, the English had become masters of southern India, and Madras had become their administrative and commercial capital. The government of Tamil Nadu officially changed the name of the city to Chennai in 1996.

Chennai and its suburbs have more than 600 Hindu temples. The oldest is the Parthasarathi Temple built in the 8th century by Pallava kings. The Kapaleeswarar Temple (16th century) is dedicated to the Hindu god Shiva. Other places of worship within the city include Luz Church (1547–82), one of the oldest churches in Chennai; St. Mary's Church (1678–80), the first British church in India; the San Thome Basilica (1898), built over the tomb of the apostle St. Thomas; and Wallajah Mosque (1795), built by the nawab of Karnataka. The Armenian Church of the Holy Virgin Mary (1772), in the George Town section of Chennai, surrounds a courtyard cemetery with Armenian tombstones dating from the mid-17th century. The international headquarters of the Theosophical Society is situated in gardens between the Adyar River and the coast. Of particular interest there is a banyan tree dating from about 1600.

Since the late 1990s, software development and electronics manufacturing have made up the bulk of Chennai's economy. Numerous technology parks, where many foreign companies have offices, are found throughout the city. Other major industries include the manufacture of automobiles, rubber, fertilizer, leather, iron ore, and cotton textiles. Wheat, machinery, iron and steel, and raw cotton are imported. There is an oil refinery in Chennai. Services, especially finance and tourism, are also significant. Hotels, luxury resorts, restaurants, marinas, and parks line Marina Beach, the coastline abutting Chennai city.

Chennai has numerous educational institutions. Professional education can be obtained in the state medical and veterinary sciences colleges, the colleges of engineering and technology, the Tamil Nadu Isai Kalluri music college, the College of Arts and Crafts, and the teacher-training colleges. The city is the site of the University of Madras (1857), which has several advanced centres of research. The Indian Institute of Technology, the Central Leather Research Institute, and the Regional Laboratories of the Council of Scientific and Industrial Research are other noteworthy scientific institutions. The M.S. Swaminathan Research Foundation focuses on agricultural development in Chennai and Tamil Nadu.

Since the 1980s Chennai has emerged as one of the leading medical centres of the country. This was a result of the proliferation of private specialty hospitals, especially those which provide treatment for cardiac and eye ailments. Among the leading medical facilities in the city are the Apollo Hospital, the Madras Medical Mission's Institute of Cardiovascular Diseases, the Sri Ramachandra University Hospital, the Heart Institute of Chennai, and the Shankara Nethralaya ("Temple of the Eye"), an eye hospital.

Cultural institutions in Chennai include the Madras Music Academy, devoted to the encouragement of Karnatak music—the music of Karnataka, the historical region between the southern Coromandel Coast of the Bay of Bengal and the Deccan plateau. The Kalakshetra is a centre of dance and music, and the Rasika Ranjini Sabha, in Mylapore, encourages the theatrical arts. The city has training centres for kuchipudi and bharata natyam (Indian classical dance forms). Kalakshetra and Sri Krishna Gana Sabha, a cultural institution, both host annual dance festivals. The suburban town of Kodambakkam, with its numerous film studios, is described as the Hollywood of southern India. Three theatres—the Children's Theatre, the Annamalai Manram, and the Museum Theatre—are popular. The Chennai Government Museum has exhibitions on the history and physical aspects of Tamil Nadu. There is a small collection of East India Company antiquities in the Fort Museum (within Fort St. George) and a collection of paintings in the National Art Gallery.

Squash, cricket, tennis, and hockey are popular

sports in Chennai and its surrounding region. The Madras Cricket Club (1848), located behind the Chepauk Palace, is host to major national sports tournaments. The city has many other clubs and associations including motor sports, chess, and equestrian events. Rowing and yachting have a small but loyal following at the Madras Boat Club (1867) and the Royal Madras Yacht Club (1911). Guindy National Park is a wildlife sanctuary situated in the heart of the city. Other places for recreation in and around Chennai are the Chennai Crocodile Bank, Pulicat Lake (a large saltwater lagoon), a bird sanctuary, and a zoological park.

Chennai is well connected by road, rail, air, and sea. It has an international airport and seaport. Within the city a network of bus services and auto-rickshaws

are common modes of transport. The historic town of Mamallapuram with its shore temple, about 37 miles (60 km) south of Chennai, is a popular tourist destination.

Chennai in a nutshell

History

The region around Chennai has been ruled by various South Indian dynasties, notably the Pallava, the Chera, the Chola, the Pandya, and Vijaynagara empires. By the late 18th century, the British had conquered most of the region around Tamil Nadu, establishing the Madras Presidency with the city as the capital. In 1996, Madras was officially renamed Chennai.

Climate

Chennai enjoys a tropical climate. Monsoons extend from June to August and from October to December. The city experiences mild winter from December to February, and summer occurs between March and June when temperatures reach 40OC and higher.

Language

Tamil is the lingua franca, but like every other metropolitan city in India, English is widely used. Hindi, Kannada, Telugu, Malayalam, and Urdu are also spoken.

Food scene

Chennai has, for quite some time now, graduated beyond spicy, traditional South Indian offerings to a variety of international cuisines. Along with the masala dosa, sambhar idli, Ambur biryani, and Chettinad chicken, one can relish world cuisine and fusion cuisine at affordable prices. Economic development, coupled with a growing ex-pat population and foodies, seem to be driving the tectonic shift in the Chennai food scene. Chennai is famous for its filtered coffee like the Kumbakonam degree coffee and the Mylapore filter coffee. It's a deliciously addictive brew decanted on every street corner.

Breakfast

Breakfast brings out Chennai's favorite foods, starting with the humble idli dunked in tasty sambar and coconut chutney. Dosas (think sour pancakes) are a staple for breakfasts and dinners (once you've tasted a spicy potato-stuffed masala dosa, there's no going back). Similar but thicker is the uttapam, chock-full of coriander, green chilies, and tangy onion. Sometimes deep-fried, doughnut-like lentil vadais make up the most common breakfast in the city.

Southern fine dining

It should come as no surprise that a growing collection of superb, high-end South Indian eateries are bringing age-old local flavors to the city's thriving, modern-day dining scene—some adding a creative flair, others keeping things old school. Top of the pack is Dakshin at the Sheraton Park Hotel, with its tantalizing mix of flavors from India's five southernmost states—Tamil Nadu, Kerala, Andhra Pradesh, Telangana, and Karnataka. The restaurant has been tempting palates since 1989 and recipes, like tangy Chettinad fish curry and coconut-infused Kerala-style stew, retain their authenticity.

50 place to visit in Chennai

1. Marina Beach

India's largest beach is right around the corner

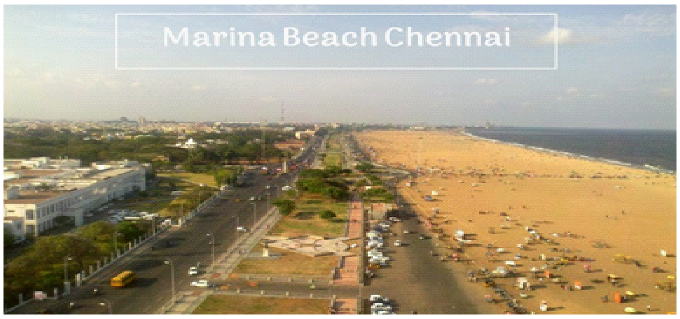

when one is in Chennai. With an extent from Fort St. George to Besant Nagar, the beach is lined with up palm trees. A view when sky and water meet at both the ends is just visible right in front of the eyes when one stands at the shores. An old lighthouse stands on the southern

end of Marina along with several other structures like an aquarium, a swimming pool and a park nearby. The sunrise here is a classy example of breathtaking beauty. Entertaining activities are lined up when you are taking a stroll on the sands. The food stalls serve delicious seafood at optimum prices. At the same time, pony rides, beach games, and kite flying activities are also present to make your evening relaxing.

2. Government Museum

Established in 1851, this is one the most important places of Chennai which highlight the significance of South India. Being the second most established gallery of India, this is the best historical place you can visit in Chennai. The entire structure is divided into 6 segments which are main building, front building, Children's Museum, Bronze Gallery, National Art Gallery and Contemporary Art Gallery. All these 6 segments have amazing 46 displays which you can see in this museum.

3. Valluvar Kottam

This is a popular monument which you can visit in Chennai. The spot got this name to remember one of the great writers and the logician called Thiruvallu. Few of his fine works can be seen engraved on this famous landmark. Other than that many other best works can

also be seen here in the 35 meters of Goliath which is the main attraction of this place. Each highlight of Valluvar Kottam worth a look if you are exploring the history of the city.

4. Fort St George

Founded in 1644 and also known as the white town, Fort St George is the place from where East India Company used to work. One of the top places to know the past of Old Madras, this is also a must-visit place for the history lovers in Chennai. Currently, the place houses the Tamil Nadu legislative assembly and different more

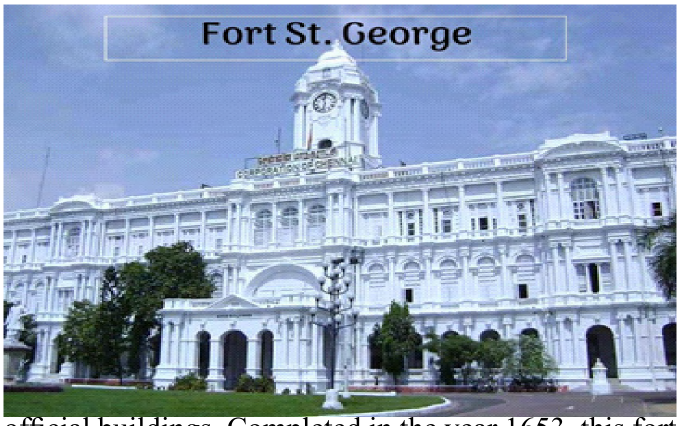

official buildings. Completed in the year 1653, this fort also houses a grand church that goes by the name Saint Mary's Church and is one of the oldest churches in India built by the British.

5. Alamparai Fort

Erected in the 17th century when Mughals were ruling the country, the Alamparai Fort lies on a land that is overlooking the sea. Once this place was a spot from where zari cloth, ghee, and salt used to export from a stretched 100-meter dockyard. The Fort has a long history which shows how French captured the fort from Mughals and then lost to Britishers who destroyed the construction in 1760 AD. The remaining structure gives an amazing sightseeing experience to the visitors.

6. San Thome Cathedral

San Thome Cathedral is known as the most popular religious destination of Chennai. The Architectural de-

sign of this church is the most amazing attraction of this beautifully constructed structure which travelers notice. The place is constructed over the grave of Saint Thomas in 16th Century by the Portuguese. The current version of this holy place was again rebuilt by the Britishers in

the year 1893. The fact that this church is one of the three churches which was constructed over the tomb of an important Christian teacher is the biggest fact why you should visit the place.

7. Connemara Public Library

Established in 1896, at Connemara Public Library, you can find a wide variety of the rare books and many other books on different subjects and topics. The stunning architectural design of this library is a mixture of the Southern Hindu Decani, Rajput, Gothic, and Mughals. If you are one of those who wants to explore the impressive rare books collection then this is the right place for you.

8. Anna Centenary Library

This relatively new complex was completed in the year 2010 and is one of India's largest and most modern

libraries. Frequented by students, locals and experts from all across the country, the library is home to over 1.2 million books, periodicals, encyclopedias and volumes. The library features several state-of-the-art facilities such as a digital library and internet centre, an extensive braille and children's section and also an entire floor dedicated to regional and Tamil language books.

9. Elliot's Beach

Nestled in the Besant Nagar area of the city, the Elliot's Beach has now been renamed as the Besant Nagar beach. Thought it is a little less crowded when compared to the Marina Beach but the place is not less in terms of beauty when compared to the same. This beach too has attractions which fall on the southern side of the shore and are called the Ashta Laxmi Temple, Velanganni Church, and the Schmidt Memorial.

10. Covelong Beach

Among the different beaches in and around Chennai, this is one beach which is most well- known for its beach activities. Falling off the way to Mahabalipuram from Chennai, this beach offers activities like windsurfing and swimming. Other attractions close to the beach like the forts, churches and the mosques make this place fall among the best places to visit in Chennai.

11. Velankanni Shrine

Sitting right off Elliot's beach, the Velankanni

Shrine is also called the Annai Vailankanni Shrine and is quite a revered monument for Christians and non-Christians alike. Being a building right on the shore, this pristine white structure overlooks the Bay of Bengal. People in search of tranquillity find this famous place in Chennai to be their haven.

12. Royapuram Fishing Harbour

Royapuram Fishing Harbour works perfectly for the people who love fishing. Being one of the busiest fishing harbors, this place can accommodate up to 575 fishing boats. The charm of this place is such that even during the night the place is thronged with avid fishermen. Another feather in this place's cap is the distinguished natural setup that it provides. The place offers one of the best photographic locations while fishermen throw their nets, pile up the fishes and organize them in local markets. The best thing about this place are the people who shout at the top of their voice trying to be the best bidder.

13. Akkarai Beach

An enthralling seafront in Chennai, Akkarai Beach is famous for its luxuriant greenery and serene expanses. The beach is less crowded therefore very clean and tranquil. It is 23 kilometres from Chennai Airport located at Injambakkam, Chennai.

14. Breezy Beach

Lying in the quiet suburbs of Valmiki Nagar, this

charming beach provides the perfect seaside escape away from the other busier beaches. This is one of the cleanest beaches in Chennai and is great for a family day out. Attractions: Enjoy the beautiful sunrise and sunset at the beach. Go for long walks amidst soothing sounds of the waters. Try street snacks like sundal and idlis from the restaurants & shacks on the beach. Shop at the nearby Thiruvanmiyur market. Distance: 10 kilometres from Chennai Airport. Location: Valmiki Nagar, Chennai.

15. Birla Planetarium

Birla Planetarium of Chennai, proves to be one of the famous tourist attractions of Chennai. Showcasing a number of shows, the place is a delight for young adults.

The solar system, cycle of stars, sky and seasons, comets and man on the moon are the common exhibits here.

Science Park, Traffic Park, and Science on Wheels are the special highlights of the Science Centre which are of special interest for young visitors.

16. Kapaleeshwarar Temple

The Arulmigu Kapaleeshwarar Temple is among

the most beautiful of the temples of Chennai. The Arulmigu Kapaleeshwar Temple is dedicated to Lord Shiva and was built approximately in seventh century. The Gopuram inside the temple, which has a height of 37metres, marks as a unique example of Dravidian architectural style. A traveller cannot help but notice the inscriptions in the premises of the temple that date back to 12th century. The Arulmigu Kapaleeshwar Temple has a tank in the West which is surrounded by broad streets on four sides. Goddess Parvati is worshipped in the temple and has been incarnated as Goddess Karpagambal or the 'Goddess of the Wish-Yielding Tree'.

17. Madras High Court

Madras High Court building is known not just for the architecture but also for the magnanimous size of the building. This exceptional building falls among the largest judicial buildings of the world. Completed in the year 1892, this building is known for its Indo Saracenic

architecture, which comprises the painted ceilings and stained glass doors.

18. George Town Markets

India is best known for its little street markets and the bazaars, and the area of Chennai that prides in being the part of this race is George Town. Filled with some fascinating stalls and markets, the streets of George Town make for a vivid walk and a distinguished shopping experience. Being the first area of settlement in Madras in the 1640s, this area now is all chaotic, and noisy, but it surely does display the true character of Chennai at best.

19. Sri Parthasarthy Temple

Sri Parthasarathy Temple is one of Chennai's oldest temples; it was built in the 8th century by King Narasimhavarman I and dedicated to Krishna as the

charioteer Parthasarathy. The most interesting part of the temple is its five figurines or avatars dedicated to the different incarnations of Vishnu. If you are looking for somewhere to relax or open your mind, you could not choose a better spot. The serene atmosphere is the reason why visitors from all over the world come here to think upon issues and say prayers (open from 6am-12pm and 4pm-9pm every day).

20. Anjaneyar Swamy Temple

Viswaroopa Adhivyadhihara Sri Bhaktha Anjaneyaswami Temple is located around 10 kilometres away from the heart of the city, in a locality called Nanganallur. Commonly called the Anjaneya Temple in short, it gets its name from its principal deity, Lord Hanuman. He is also called Anjaneya, because he is the son of Anjana, the young Vanara (monkey) woman, and after him, the temple is named. The cornerstone of the temple was laid around 1989 by a group of devout Anjaneya followers - Sri Maruti Bhakta Samajan. It was finally open for the public in 1995. The most important aspect of the temple is its 32 feet idol. Lord Hanuman has been shaped out of single granite stone and then given shape.

21. Vadapalani Murugan Temple

This 125-year-old Hindu Temple is one of the most important worship places in Chennai. Dedicated to Lord

Murugan, the architecture of the temple is traditional South Indian with lots of colours and carvings. The Murugan idol is shown to be wearing footwear, which is not a common sight. Visit the samadhis of Annasamy Thambiran and Bagyalinga Thambiran inside the temple. See the legends of Skanda Purana at the Gopuram located at the entrance. It is 12 kilometres from Chennai Airport and is located at Palani Andavar Koil Street, Vadapalani, Chennai.

22. Ashtalaxmi Temple

Lying on the gorgeous expanse of the Besant Beach, this is the only temple dedicated to Goddess Mahalakshmi on Tamil Nadu's east coast. You can see the idols of Dashavatara, Ganesha, and Guruvayoorappan. The magnificence of the architecture lies in its 'OM' shaped design, making it one of the most enchanting places to visit in Chennai. Visit during festivals like Navaratri, Diwali, and Pongal to see the temple in its full splendour. The evening puja is a livid and beautifully serene experience accentuated by the enveloping cool sea breeze. It is located at Elliots Beach, 6/21 Paindi Amman Kovil, Besant Nagar, Chennai.

23. Marundeeswarar Temple

Marundeeswarar Temple is a temple dedicated to Hindu deity Shiva, located in Thiruvanmiyur, Chennai adjacent to the beach of Bay of Bengal. It is one of the 275 Paadal Petra Sthalams and no Navagraha where the

two of the most revered Nayanars (Saivite Saints), Appar and Tirugnana Sambandar have glorified the temple with their verses during the 7th-8th century.

The temple has been widely expanded by Chola kings during the 11th century. The temple has two seven tiered gateway towers, a huge tank, with the overall temple area covering 1 acre. The Marundeeswarar temple has been a place of curative worship for people with diseases.

24. Nettukappam

Nettukappam proves to be the ideal opportunity to spend some time in tranquillity and serenity of nature and nature alone. Falling among the most sought-after places for people looking for some solitude, this beach is a complete delight when visited with friends and family too. Festive seasons and the weekends at the beach

witness thronging of quite a populace making the place fall quite in demand. The main highlight of this place is a popular broken old bridge which serves as the best viewpoint of the beach.

25. Besant Nagar

Named after the Annie Besant, this place is one of the quaintest and the most tranquil places that you will find in the city. It is this tranquillity that has accomplished quite a non-resident tourist footfall too. Being nestled in the Bay of Bengal, this little place is all about beauty and solitude. Elliott beach which is another one of the attractions of the place is situated by this place.

26. ISKCON Temple

ISKCON Temple Chennai is a temple devoted to Lord Krishna. It is located on the East Coast Road in southern Chennai. Built on 1.5 acres of land, ISKCON, Chennai is the biggest Radha Krishna temple in Tamil Nadu. It was officially inaugurated on 26 April 2012. The deities revered in the temple include Radha Krishna and

lord's family, including Sri Sri Nitai Gauranga. ISKCON Temple is located in the Injambakkam region in Thyagaray Nagar of Chennai. It is one of the most popular establishments by the ISKCON society in India. It is a harmonic blend of tradition and modernity in an artistic style, as well as the best of latest scientific technology.

27. Shirdi Sai Baba Temple

Shirdi Sai Baba temple in Chennai is among the most visited and respected places of worship In Tamil Nadu as well as India. The resident deity of the temple, Sai Baba of Shirdi, was an esteemed saint of the 18th century and the stories of his origin and teachings are mostly born out of folklore. However, Sai Baba later became the center of a cult called All India Sai Samaj, and the temple acts as the headquarters for the community. The Samaj was found in the 1940s by Narasimha Swamiji, and the same person founded the temple as well in 1952. The temple now has followers and devotees in hundreds of thousands.

28. T. Nagar (Thagaraya Nagar)

Thyagaraya Nagar, known locally as T. Nagar, is a bustling shopping district with stores and street vendors selling colorful saris, gold jewelry and produce at budget prices, especially along Ranganathan Street. The area's side streets are dotted with casual eateries and food stalls offering traditional South Indian meals. Close by, elegant art deco bungalows line G.N. Chetty Road. Pondy Bazaar, officially called Soundarapandianar Angadi, is a market and neighborhood located in T. Nagar, Chennai.

29. Vivekananda House

Swami Vivekananda is a revered Indian saint and this building is known to have housed him in his years after the return from the west. This spectacular building is now known for its architecture and for its collection of the great saint's memoirs. Now maintained by Sri

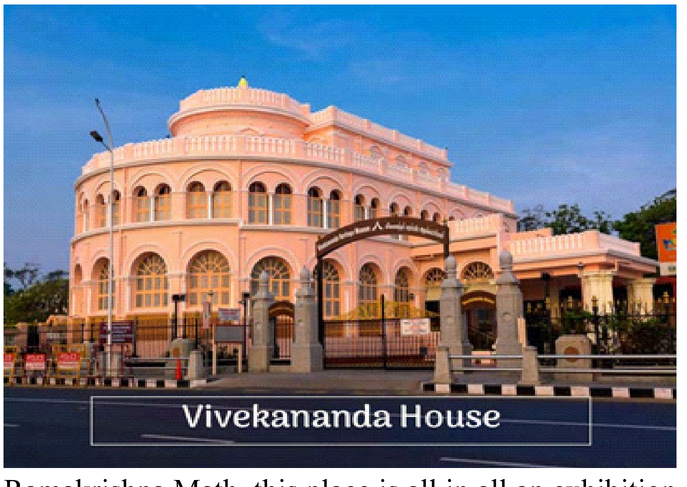

Ramakrishna Math, this place is all in all an exhibition of Vivekananda 'a life and Indian culture.

30. Thousand Lights Mosque

Thousand Lights Mosque, the unique name that this place prides in has been bestowed to it owing to the 1000 oil lamps that light up the hall of the mosque. Having multiple domes and the two minarets, this mosque is a famous spot for sightseeing in Chennai.

31. Cholamandal Artist Village

Being blessed with quite a few artisans Chennai has a distinct commune dedicated to such artists which form the major chunk of the artists in the city. Nestled on the outskirts of the Chennai in Injambakkam Village, the Cholamandal Artists' Village came into being in the year 1966. The distinguishing feature of this place is that this little hub and everything about it has been created and the artists themselves and that too without any financial assistance from outside. The place currently has a theatre, studios, gallery, and workshops.

32. Dakshina Chitra

Being a part of South India, Chennai has its own distinct culture that is clearly visible in the art forms, the architecture and the basic character of the place. But if you are looking to delve deeper into the same, the DakshinaChitra museum proves to be the perfect place to land. This vivid museum showcases some of the treasures of the south Indian history. For one, the display of the replicas of the south Indian houses of the 19th and the 20th century are quite intriguing.

33. Arignar Anna Zoological Park

Arignar Anna zoological park is home to more than 500 species of wild beings were some of which are endangered. An aviary, lion safari, deer safari, and an elephant safari form the most popular sections of the zoo. Apart from this, a separate section for nocturnal animals could be reached too. An aquarium, butterfly house, reptile house, amphibian house, crocodile enclosure are part of the premises which makes it one of the best places to visit in Chennai.

34. MGR Film City

Established in the year 1994, a considerably new structure, the MGR Film city is managed by the Government of Tamil Nadu in loving memory of MG Ramachandran who was not only a crowd-pleasing tamil actor but also a longtime CM of Tamil Nadu. Covering a massive 70 acres at Taramani in Chennai, the MGR Film City is a popular tourist hotspot and the place-to-be for several South Indian films directors. Besides being the best place to catch a glimpse of a popular Tamil actor and the film city also has a film school, indoor and outdoor shooting locations, replicas of village and urban areas, temple, church, mosque, post office, police station, prison, courtroom, and landscaped gardens in Italian, Japanese and Mughal styles. They recently opened the MGR Knowledge Park which has been adding to the attraction.

35. Semmozhi Poonga

Semmozhi Poonga is a beautiful botanical garden, covering an area of over 20 acres, which attracts lots of tourists every day. With an artificial pond and lush greenery to boast, this place can be a quick escape from the usual hustle and bustle of the city. What's more? The exotic species of plants that have been imported from all over the world make Semmozhi Poonga are an added feather in its cap of many. It is located at Ellaiamman Colony, Teynampet, Chennai.

36. Snake Park

At a distance of 12 Kms from Chennai Central Railway Station (next to Guindy National Park), The Snake Park is a popular spot with most visitors to the

city. Established in 1972, the park has been home to a wide range of snakes, from the deadly King Cobra to pythons, vipers and other reptiles. The Snake Park has become a breeding point of endangered pythons in the country. A museum of preserved specimens of reptiles and amphibian's is an added attraction. Adjacent to the

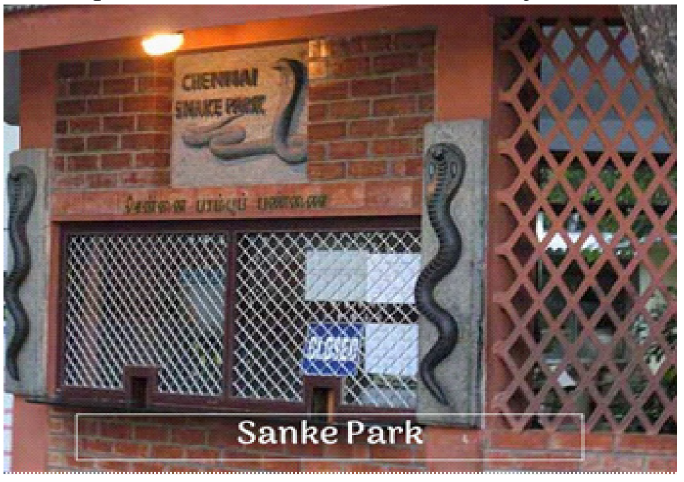

Sanke Park

Snake Park, there is a Children's Park with a collection of birds and animals.

37. Guindy National Park

Guindy National Park is a forest situated on the grounds that were earlier part of Raj Bhawan and IIT-Madras. Home to over 300 kinds of trees and plants, 150 bird species and 15 species of mammals, reptiles and amphibians.

Sri Ramakrishna Math

38. Sri Ramakrishna Math

Sri Ramakrishna Math, Chennai is a monastic organisation for men brought into existence by Ramakrishna (1836–1886), a 19th-century saint of Bengal. The motto of the Ramakrishna Math and Ramakrishna Mission is: "For one's own salvation, and for the welfare of the world". The mutt in Chennai is the first branch center of the Ramakrishna Order in Southern India. It was started in the year 1897 by Swami Ramakrishnananda, one of the direct disciples of Ramakrishna. Besides Swami Ramakrishnananda, the Math was visited by Holy Mother Sri Sarada Devi, Swami Brahmananda, Swami Nirmalananda, Swami Shivananda, Swami Abhedananda, Swami Premananda, Swami Niranjanananda, Swami Trigunatitananda, and Swami Vijnanananda.

39. Golden Beach

This pristine beach is famous for the vast expanses of golden sands framed by the striking blue waters. It is a private beach belonging to the VGP Universal Kingdom and one of the cleanest in Chennai. It is one of the best places in Chennai to keep the whole family engaged with its attractions. Visit the VGP Amusement Park's Universal Kingdom, Aqua Kingdom, and the Snow Kingdom for exciting rides & games. Visit the VGP 2000 Millennium Tower and Statue Man. There are facilities for surfing here.

40. VGP Universal Kingdom

This award-winning amusement and theme park is one of the first ones in Chennai. Some consider this massive 45-acre park with a private beach to be the largest amusement park in India. Loved by children and adults alike, the park is one of the most interesting places to visit in Chennai. Get up and close with goats, ponies, and sheep at Petting Zoo. Interact with the Statue Man dressed in the traditional Chola empire dress.

41. Madras War Memorial

One of the most famous places in Chennai, the war memorial is a tribute to the martyrs during the Second World War. It is a beautiful structure carved out of white marble with inscriptions detailing the names of people who gave up their lives. Take a walk in this surreal place and its well-maintained gardens. See the Stone of Remembrance and Cross-of the Sacrifice. Visit on days like Army Day and Vijay Diwas to see special homages paid by the forces. It is located Inside Madras War Cemetery, Mount Poonamalle High Road, Poonthottam Colony, Nandambakkam, Chennai.

42. Crocodile Bank

The crocodile bank started as a research station and conservation centre, the bank is first in Asia for crocodile breeding. The Crocodile Bank even houses alligators, gharials, muggers, snakes, sea turtles and water birds in its premises. There are around 2500 creatures within the boundaries of the Bank. There is also a souvenir shop where one can purchase books and memorabilia related to these reptiles including the famous research and awards.

43. Muttukadu Boathouse

Muttukadu is one of the tourist places near Chennai at the backwater of Bay of Bengal. This place offers a relaxing aura in nature with fun-filled activities for its visitors. The Boathouse in Muttukadu is where all the action is. Apart from this, the beach at Muttukadu draws a sizeable crowd during trips to this area.

Get a glimpse of various species of birds at the backwaters during migratory season. Get a glimpse of various species of birds at the backwaters during migratory season. Rowing, water skiing, speed boat riding, windsurfing and paddle boating are exciting activities that can be availed at Muttukadu. Also, birdwatching is one of the passionate activity for the bird lovers here.

44. Spencer Plaza

Spencer Plaza is a shopping mall located on Anna Salai in Chennai, Tamil Nadu, India, and is one of the modern landmarks of the city. Originally built during the period of the British Raj and reconstructed in 1985 on the site of the original Spencer's department store, it is the oldest shopping mall in India and was one of the biggest shopping malls in South Asia when it was built. It is one of the earliest Grade A commercial projects of the city, which were developed in the second half of the 1990s.

45. Express Avenue

One of the top shopping destinations in Chennai, Express Avenue features some of the best brands in apparel, footwear, electronics, automobiles, and departmental stores. Explore the huge range of fine dining options like Elixir- the Lounge Bar, Kapila Dosa, Orange

Wok, etc. Catch a movie at Escape and Pix 5D Cinema. Explore the Fun City gaming zone. IT is located at 2, Club House Road, Near Clock Tower, Express Estate, Royapettah, Chennai.

46. Phoenix Marketcity

Phoenix Market City (Chennai) is a shopping mall developed by Phoenix Mills Limited located in Chennai, Tamil Nadu, India. It was opened in January 2013 and is the largest mall in the city. It was the fourth largest mall in India in 2018. This mall was jointly developed by Phoenix Mills Limited and Crest ventures Ltd. Phoenix Mall Chennai is part of a development which includes a premium residential space as part of Phase I. Phase II development includes a luxury mall called Palladium and residential space at Velachery

47. Marina Mall

Vibrant complex of shops & services, featuring a food court, hypermarket & multiplex cinema.oe

48. MGM Diggee World

Dizzee World is an amusement located in the city with a themed style to attract its visitors, from young to old. With several thrilling rides like spider spin, roller coaster, the funny mountain, the place also has an amphitheatre for performances. The water park in the premises has a wave pool apart from many other rides and slides and magnetizes hundreds every day. It is located at 1/74, SH 49, Muttukadu, Chennai, Tamil Nadu

49. Kishkinta Theme Park

Kishkinta is a theme park located in Chennai, India. Kishkinta Theme Park is located near Vandalur Railway station which has a serene atmosphere, 13 km south of Anakaputhur. It was founded by Navodaya Appachan, the owner of Navodaya Studio.

50. Queensland

Queens Land is a theme park in Poonamallee, Chennai, India, covering 70 acres. It opened in August 2003. It is located in Chennai-Bengaluru Highway, Palanjur. Located in Poonamallee in Chennai, Queens Land Amusement Park is spread over an area of 70

acres. Boasting of 51 magnanimous rides both water and regular, the park also has a play area, a green space and an enormous food court.

Other Locations beyond Chennai

51. Sadras

The coastal town of Sadras was once a Dutch fortress which was taken over by the British in later years. It is currently in ruins but a few structures within can still be viewed. The glorious Sadras Fort was constructed by the Dutch as a post for exporting goods. It has a vast

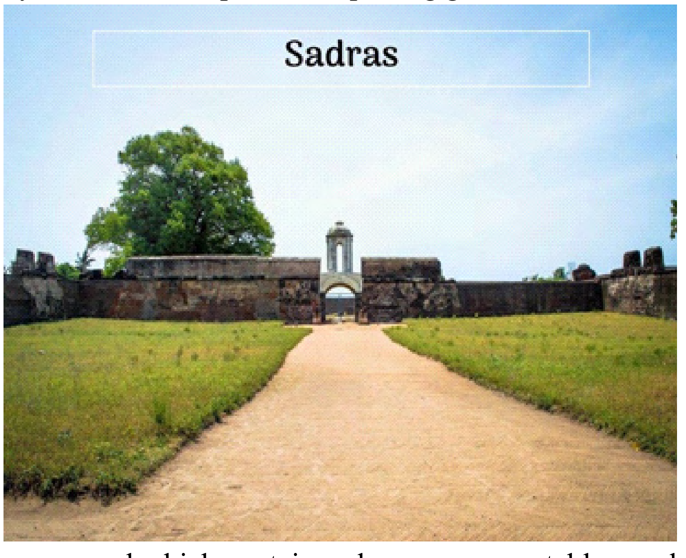

compound which contains a large granary, stables, and structures used to mount elephants. Picturesque tombs, cannons and carved pieces of stones could be witnessed. It is 71 km Chennai.

52. Vedanthangal Bird Sanctuary

This bird sanctuary is inundated with thousands of birds of varied species during the migratory season. The lake within the sanctuary is the all-important source of water for these creatures, around which they build their nests and thrive. Attractions: Birds of diverse origins are what you can see at this place to visit near Chennai. While some birds like cormorants, egrets, moorhens, and terns are found at other places in India, others like snake bird, ibis, stork, heron, and spoonbill come all the way from Europe to make Vedanthangal their home for a few months. Bird watching and capturing the experience with your cameras is the major activity to be carried on here. It is 78 km, south of Chennai close to Palar River,

53. Tiruttani

This small town is known for the temple dedicated to Murugan that stands on top of a hillock here. One can reach the temple by climbing up the 365 steps that take you to it. A few religious festivals are celebrated here during which many devotees visit the temple. This pilgrimage center has a number of temples located here apart from the famous Murugan temple. Some of them are Shivan temple, Bajan Kovil, Vinayagar Kovil, and Eswaran temple. It is 90 km west of Chennai

54. Pulicat Lake & Bird Sanctuary

Formed at the backwaters of the Bay of Bengal, Pulicat is the second largest lagoon in India that has brackish water. And the bird sanctuary stands on a piece of land in the middle of this lake. The spectacular sight of thousands of pink Flamingos flocked together can be viewed only at this place. Besides, you can also spot pelicans, herons, kingfishers, storks and many more at the sanctuary. There are quite a few fishing villages on the lake's edge which one can visit if interested. Boating in the lake where one can see birds splashing in the water. Photography by the birdwatchers can be done here and is a treat to the eyes of professionals. It is 98 km from Chennai on the eastern coast, north of Chennai

55. Kolli Hills

One of the most interesting pilgrimages and religious places in Chennai is Kolli Hills or the 'Mountain of Death'. Standing tall at 4265 ft. this picturesque mountain range, located in the Eastern Ghats, offers the perfect weekend escape. Amazing scenes alongside rode make it an amazing place for drives. Visit the magnificent 1st-century Arapaleeswarar Lord Shiva Temple, the Tampcol Medicinal Farm to see the beautiful expanses of planted medicinal herbs, the Agaya Gangai Waterfalls, boat ride at Vasalurpatty Boat House and visit the centuries-old Siddhar Caves. It is 335 kilometres from Chennai Airport.

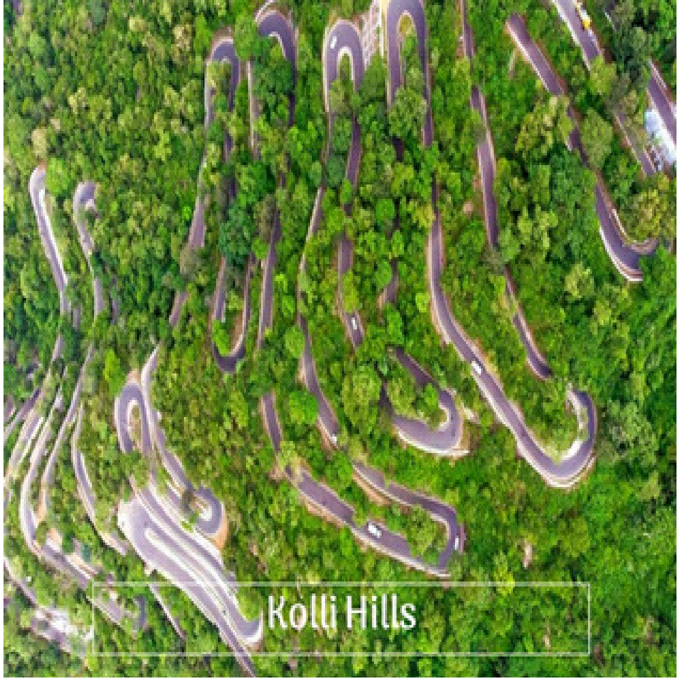

Assam Bhawan, Chennai

Incharge

• Shri N Anand, IFS, Joint Resident Commissioner.
• Shri Simanta Roy, Manager Assam Bhavan

Address

• 24/3, Dandeeswarar Nagar, Rose Avenue, TNEB Road, Tambaram Velachery Main Road, Pallikarani, Chennai, Tamil Nadu 600100
• Landmark : Behind Dr. Kamakshi Memorial Hospital
• Mobile: 8876060273, 9101460322, 9859813881, 8638773617

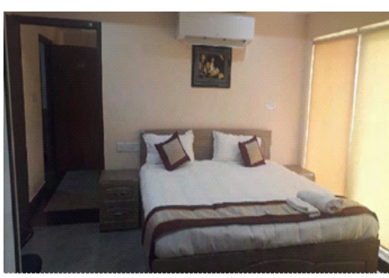

Consulates Addresses in Chennai

Austrian Consulate in Chennai
114-117, Kothari Building,Mahatma Gandhi Road, Chennai - 600 034.
Contact Info: 91-44-2827 6036, 91-44-2827 8739

Embassy of Belgium in Chennai
SPIC House, 88, Anna Salai, Chennai - 600 032.
Contact Info: 91-44-2235 2336, 91-44-2235 0877.

British High Commisision in Chennai
20 Anderson Road, Chennai - 600 006.
Contact Info: 91-44-52192308, 91-44-5219 2310.

Consulate of Chile in Chennai
Oakland House, 7, Adayar Club Gate Road, Chennai - 600 028.
Contact Info: 91-044-2434 0610.

Canadian Consulate in Chennai
18 (Old 24), 3rd floor, YAFA Tower, Khader Nawaz Khan Road, Nungambakkam, Chennai - 600 034
Contact Info: 91-44-2833 0888.

Embassy of Czech Republic in Chennai
4, Thirumalai Pillai Road, T. Nagar, Chennai - 600 017.
Contact Info: 91-044-2815 8886.

Danish Consulate in Chennai
8, Cathedral Road,Chennai-600 086
Contact Info: 91-44-2811 8140, 91-44-2811 8141.

Finland Consulate in Chennai
New 202, Old 742, Anna Salai,
Chennai-600 002
Contact Info: 91-44-2852 4141, 91-44-2852 3622.

French Consulate in Chennai
40, College Road, Chennai - 600 006.
Contact Info: 91-44-2826 6561, 91-44-2827 0469.

German Consulate in Chennai
No. 9 Boat Club Road, RA Puram, Chennai 600 028.
Contact Info: 91-44-2430 1600.

Greece Consulate in Chennai
9, Cathedral Road, Chennai- 600 086.
Contact Info: 91-044-2811 8000.

Hungary Consulate in Chennai
Time House, 28, New 72, Rajaji Salai,
Chennai-600 001. Contact Info: 91-044-2523 1267.

Iceland Consulate in Chennai
2nd Floor, 3, 4th Lane, Bhavani Mansion, Nungambakkam Hign Road, Chennai-600 034.
Contact Info: 91-044-2821 3631.

Indonesian Consulate in Chennai
2D, 'Eldorado', 112, Nungambakkam High Road, Chennai 600034.
Contact Info: 91-044-2820 6845, 91-044-2820 6085, 91-044-2825 3337, 91-044-5566 8301.

Consulate of Italy in Chennai
19, Rajaji Salai, Chennai-600 001
Contact Info: 91-044-2534 1110.

Japanese Consulate in Chennai
60, Spur Tank Road,Chetput, Chennai-600 031.
Contact Info: 91-044-2826 5594.

Consulate of South Korea in Chennai 29,Kothari Road,

Nungambakkam, Chennai - 600 034.
Contact Info: 91-044-2823 7307.

Malaysian Embassy in Chennai
6, Sriram Nagar, North St, Alwarpet,
Chennai - 600 018. Contact Info: 91-044-2434 3048.

Consulate of Netherlands in Chennai
#203, 2nd floor, Sigma Wing,'A' Block, Raheja Towers, 177,Anna Salai, Chennai-600 002.
Contact Info: 91-044-5215 8388, 91-44-2286 0164.

Consulate of New Zealand in Chennai
132, Cathedral Road, Chennai - 600 086.
Contact Info: 91-044-2811 2473.

Norwegian Consulate in Chennai
Harbour Gate House, 44/45 Rajaji Road,
Chennai - 600 001.
Contact Info: 91-044-2524 5314, 91-044-2523 2981 - 83.

Philippines Consulate in Chennai
Spic House Annex, 8th Floor,
88, Anna Salai, Guindy, Chennai-600 032.
Contact Info: 91-044-2235 4063.

Embassy of Sweden in Chennai
6, Cathedral Road, Chennai - 600 086.
Contact Info: 91-044-2811 2232.

Consulate of Switzerland in Chennai
224, T.T.K Road, Alwarpet, Chennai - 600 018.
Contact Info: 91-044-2433 2701.

US Consulate in Chennai
Gemini Circle, 220, Anna Salai, Chennai-600 006.
Contact Info:
91-44-2857 4242, 91-44-2857 4000.

The Embassy of Russian Federation in Chennai
14, Santhome High Road, Chennai-600 004.
Contact Info: 91-044-2498 2320.

Singapore Consulate in Chennai 17-A North Boag Road, T.Nagar, Chennai- 600 017.
Contact Info: 91-044-2827 3795.

Consulate of Spain in Chennai 8/2, Nimmo Road, Santhome, Chennai - 600 004.
Contact Info: 91-044-2827 6036.

Sri Lankan High Commission in Chennai
196, T.T.K Road, Alwarpet, Chennai - 600 018.
Contact Info: 91-044-2498 7896, 91-44-2498 7612.

EMERGENCY NUMBERS CHENNAI

NDRF Helpline Number : +91-9711077372

NDMA : 1078 OR 011-26701728

Police	**100**
Fire	**101**
Ambulance	**108 or 102**
Coastal security helpline	1093
Traffic police	**103**
Women helpline	**1091**
Child line	**1098**
Railway police helpline	**9962500500 or 1512**
Chennai corporation complaints	1913
Railways reservation enquiry	132
Railway enquiry	139
Tourist enquiry	1913
Tourism Office of Govt. Of Tamil Nadu	25368538
Tourism Office of Govt. Of India	28460285

Hospital , Ambulance & Other Services	**Numbers**
Lions Blood Bank	28415959
Apollo Ambulance	1066
St. Johns Ambulance Association	28194630
Trauma Care Consortium	28150700
Government General Hospital	25305000
Government Kilpauk Hospital	28364951
Government Royapettah Hospital	28483051
Government Stanley Hospital	25281347
Govt. Hospital for Women & Children	28191982

Kasturba Hospital for Women	28545449
Institute of Child Health & Hospital	28191135
Voluntary Health Service	22541972

Ambulance Services	**Telephone**
Apollo Hospital	1066/28294302
Aysha Hospital	26426930
Balaji Hospital	22345282
Chennai Kaliappa	24936184
Child Trust Hospital	28259601
Devaki Hospital	24993391
Helping Point	28280257
Hindu Mission Hospital	22262244
Jayadev Ambulance Service	26412317
K.J.hospital	26411513
M.V.hospital	25954913
Malar Hospitals Ltd	24914369/ 657
Miot Hospital	22492288
National Hospital	25240131
Robin and Robin Healthcare	26223344
Sankara Netharalaya	28271616/9435
Shri Kumaran Ambulance Service	23743348
Sri Ramachandra Hospital	24768027
St Isabel Hospital	24991081
St. John`s Ambulance Ass	28255707
Tamil Nadu Hospital	22375221/225
Trauma Care Consortium	28230700/28240311

Voluntary Health Services	22541972

Blood bank Number

Blood Bank	Telephone
Aa Lab Services	28270930
Apollo Hospitals	28294870
Bulls Eye Blood Bank	26421341
Cancer Institute	22350241/2350131
Child Trust Hospital	28259601/28259593
Csi Rainy Hospital	25955902/1329/1204
Devaki Hospital Blood Bank	24992607/0788
Govt Kasturbha Gandhi Hospital	28545001
Govt Royapettah Hospital	28533051
Govt Stanley Hospital Blood Bank	25214941
Indian Red Cross Society	28554425
Institute Of Child Health And Hospital	28251135
Institute Of Obestetrics and Gynaecology and Hospital For Women and Children	28252685
Janseva Blood Services	24835401/3051
Jeevan Blood Bank	28220494
K J Hospital	26412514
Kilpauk Medical College Hospital	28255331
Lions Blood Bank	28414949
Madras Clinical Research Lab	28252080
Madras Medical Mission	26565961
Madras Port Trust Hospital	25362201
Rotary Blood Bank Vijaya Hospital	24881392
Sri Ramachandra Hospital Blood Bank	24768017
Suhrudaya Clinical Laboratories	24993759
Tamil Nad Hospital Ltd	22377707
Voluntary Health Services (VHS)	22541972

Hospitals

Pharamcy	Telephone
Aysha Hospital	26426930
Balaji Hospital	22343863
Child Trust Hospital	28277487
CSI Rany Hospital	25951204
HM Hospital	24996648
KHM Hospital	26212218
Malar Hospital	24914023
MIOT Hospital	22492288
National Hospital	25240130

Philips Hospital	22266501
Raju Hospital	24341901
Siva ENT Hospital	28116807
Sooriya Hospital	23761750
Trinity hosptial	24991488
Vijaya Hospital	24802221

Helpline Numbers

Help Lines	**Telephone**
AIDS Control Organisation	1097
Ambulance	1066 / 102
Change Number	1952
Child Helpline	1098
Commercial Enquiry	28476666
Directory Enquiry	197
Electricity Fuse off call Mgmt	1912
Eye Bank	1919
Fire	101
Gas Helpline	1716
Phonogram	185
Police	100
Railway Enquiry	1361/131
Telephone local Assistant	199
Traffic	103
Travel Info	1913
Trunk Enquiry	183 / 187
Women Helpline	1091

Fire Station Numbers

Fire Station	**Telephone**
Ambattur	26251601
Athipattu	4119250080
Avadi	26555202
Deputy Director Of Fire Service,northern Region.	28512999
Director Of Fire Service	28554156
Divisional Fire Officer State Training School and State,Workshop.	28585758
Divisional Fire Officer South Division.	24894746
Divisional Fire Officer, North Division.	25342495

Egmore and Pbx Connection To 23 Fire Stations Of Chennai city	28554309
Ennore	25733633
Fire Control Room	25941149
Fire Control Room	101
J.J.nagar	26563629
Koyambedu	24872620
Manali	25941147
Poonamallee	26274700
Raj Bhavan	22354835
Red Hills	26418468
Tambaram	22382204
Villivakkam	26174718

Chemist Numbers

Pharamcy	**Telephone**
Aysha Hospital	26426930
Balaji Hospital	22343863
Child Trust Hospital	28277487
CSI Rany Hospital	25951204
HM Hospital	24996648
KHM Hospital	26212218
Malar Hospital	24914023
MIOT Hospital	22492288
National Hospital	25240130
Philips Hospital	22266501
Raju Hospital	24341901
Siva ENT Hospital	28116807
Sooriya Hospital	23761750
Sri Ramachandra Pharmacy	24765510
Trinity hosptial	24991488
Vijaya Hospital	24802221

Best time to visit Chennai

The city is in the middle of a tropical zone of India, which means that in the summer the temperature can soar to around 45 °C during the day. March to June constitutes as Summer in Chennai, but do not be totally deterred as the cool breeze makes evening strolls on the beach very romantic and calming.

The Winter season is the most comfortable time of year to visit (November to February) as the temperatures are cooler (20-25°C) and sightseeing or relaxing on a beach are equally as enjoyable. Just be warned though, it could rain a bit in the winter so make sure to check the weather befo5re you start packing. Winter also welcomes the festive season of Chennai; Pongal is celebrated in the month of January and a Music and Dance festival is held in December.

Her Toy Boat

Damini Kashyap
Research Scholar and Faculty
Tezpur University, Assam

I'll write of times,
When a caned arm-chair provided her the luxury,
of watching rain drops,
Falling from the edges of corrugated iron roofing sheets.
There was a Toy Boat,
Propelled by the heat radiated from a candle flame,
Making a typical sound and emitting smoke,
The Toy Boat would move in the puddles of water,
gathered in the yard in front of her arm chair.
She also learnt to float Colocasia leaves,
with a little soap smeared at their bases,
when the tin Boat was not available.
The Toy Boat sailed through the streams of life....
its existence was forgotten in the mires of 'growth'/
The soap could not defend the effacing attack of adulthood.
The colocasia was torn into pieces,
Never again, could she listen to the sound of rain-water,
falling on the iron sheets,
as they were replaced by a concrete roof.
One hour of rain-music on YouTube,
cannot be the music of her rain-drenched childhood.
She knows that/
And yet, I'll write of her....
trying to recreate childhood,
in a world of Baudrillard's Simulacra.

The Human Thing

-Himjyoti Baishya

Society, Intelligence, Emotions define what we call today Human Beings (Homo sapiens, the wise man). Our biology books have ensured we believe in Darwinism; Darwin's theory of evolution revolves around the ideology "Survival of the Fittest" (nature selects those who are best fitted to survive rest is eliminated over time), thus actually advocating what we call "Competition". Therefore, if Darwin is true, means human race will continue to survive & evolve due to competition.

Do we see competitive evolution in our day-to-day life? Yes, our children are the best examples. As kid we did not know anything about mobile phones. Now a days it's quite endearing to see a 2 year old browsing thru rhymes in Youtube. Without knowing alphabets, kids are able to select his/her own choice of rhymes. Surprising, but in order to survive the technology advancement, we have adapted ourselves towards this change. The hobbies of our generation and our kids are different. I came across a couple of young engineers, whose hobby was to read about automobiles in YouTube. I was speechless for sometime. For me hobbies meant music, sports & movies. With fast evolving culture & social environment we have also evolved to survive these changes. In professional life, we talk about appraisals, bell curves, KPI's etc. These are nothing but the platform to create competition and develop towards more effective & efficient working environment. Hence, Competition is to stay & Survivors will progress, others will fade away.

The next question, which comes to mind, is, how do we survive Competition? Answer is simple, just like our ancestor's did, fight until you can, defend until you can & strike back at right opportunity. Persistence, Resistance & Innovate are our legacy as human beings. These have kept us ahead of all other life forms on Earth. These have made us the most decorated creator & the most fearful predator.

This brings us to the next question, do we actually need to develop these or these are in our heredity? As all of us are progenies, hence heredity has given all of us these qualities. These define human nature. However, we should not forget Competition (Survival of the fittest), means we need to get better and better. Hence, we need to keep developing w.r.t-changing time, societal changes, place of habitat etc.

Then How? Let us look back few hundred thousand years; Homo sapiens replaced the Homo erectus & Neanderthals across earth starting from Africa. This species defied all the natures odds earthquake, flood, diseases, other predatory animals and went on to invent the wheel, fire, numbers, set foot on moon and more recently Facebook, WhatsApp, Snapchat etc. and this saga continues. This happened primarily due to the ability to combine physical & mental strengths and face any adversary. So the answer is we need to keep improving our mind & body together to be the "fittest". The day we stop, we look at our own elimination (Maybe Skynet, from legendary movie Terminator, will take it over)

There are many different resources, ways to keep improving our Physical & mental strengths; I always recommend Sports for the same. Easy, Cheap & Entertaining way to make us physically stronger & mentally sharper. The qualities of Persistence, Resistance & Innovate are highlights of any sportsman.

Let us analyze and few aspects:

Has anyone seen Virat Kohli not shouting explicits even when India is losing? None, He keeps his energy high and verbal even when India is not doing well in a match. This is what is called as Persistence. The continuous effort to turn the things in your favor until the last minute.

What is MS Dhoni known for? Helicopter Shot maybe. There is nothing called helicopter shot in the cricket books. Anyone who has gone for basic cricket coaching would know it. MSD created this shot to strike the fuller length balls for sixes. This is perfect example of innovation & improvisation.

Soccer World Cup 2014, final match between Germany and Argentina; German squad has been a merciless unit and won most of its matches with ease. A perfect team, surgical passes displaying ultimate team work. Same team demolished Brazil like a bunch of newbies. Ideally Germany should have actually romped on Argentina for easy victory, but final score says that match was not easy for the Germans. Argentina gave a strong fight. Resistance shown by the Argentine team created opportunities for them to clinch the cup.

These were just few examples. Watch any sports and these qualities are demonstrated repeatedly.

In my professional life of 17 years, I have come across many people, worked with different nationalities and have hired many team members. I have found that candidates who involve themselves in any sports have a much better attitude towards teamwork, response to failure and celebrate to success. They can delegate, demand and contribute equally. Also, I could perceive that all other nationalities give a lot of importance to the physical health and well being. Most of them play some kind of sports. Germans ensure to jog almost every day

like a routine, plays soccer. Japanese look to be only hard working but in the weekends they ensure to do enough exercise thru running, tennis or soccer. Americans play basketball and soccer as part of health routine.

I am a strong advocate of making sports as part of school curriculum; There should be grades and scores for sports also. Offcourse this requires better school infrastructure and also a change in Indian way of thinking. Till our schools change, we can definitely make some small adjustments. As students, parents & adults we should get ourselves involved in at least one team sports & one individual sports. Parents should ensure the same for their kids. We can definitely take some time out of Netflix, Prime and make this a routine affair. Once routine is set, it is stored in the sub-conscious part of our hard disk (human brain), never to be forgotten.

Let us together make this country healthier & intelligent

(In healthy body resides the healthy mind)

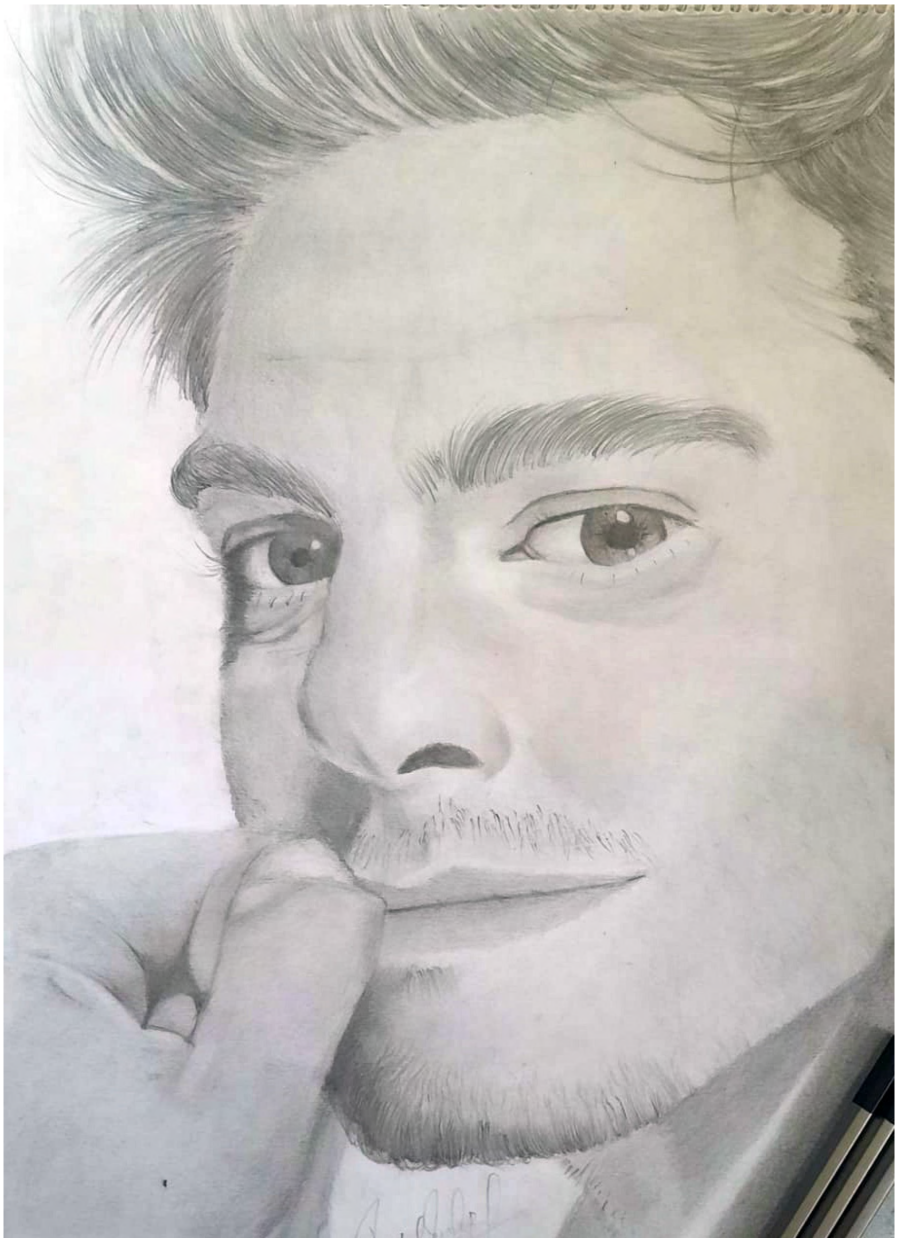

Drawing By Pragyan, Class -XII

Scholarship opportunities for students of Assam

Anirban Dutta

Xomidhan (registered as non-profit organization with no. RS/NG/254/K/144), the first free career counselling portal of North East India, completed glorious ten years on 1st January, 2020. It started on 1st January, 2010 as a humble effort which now has turned into an organisation with volunteer counsellors from many parts of the world, providing career guidance on several domains such as career options after Class 12, conventional career options like medical and engineering, higher studies in India and abroad, upcoming careers like journalism, creative writing, law, competitive exams like defence services, civil services, life sciences, business and management studies, and fine arts to name a few.

On its 10th anniversary, Xomidhan is taking the next big leap to bridge the gap between willing donors and deserving students looking for scholarship. So far, we have six scholarships available on our platform (www.xomidhan.org) and we are working our best to open the window of opportunity for the students as well as the donors who wish to lend their helping hand.

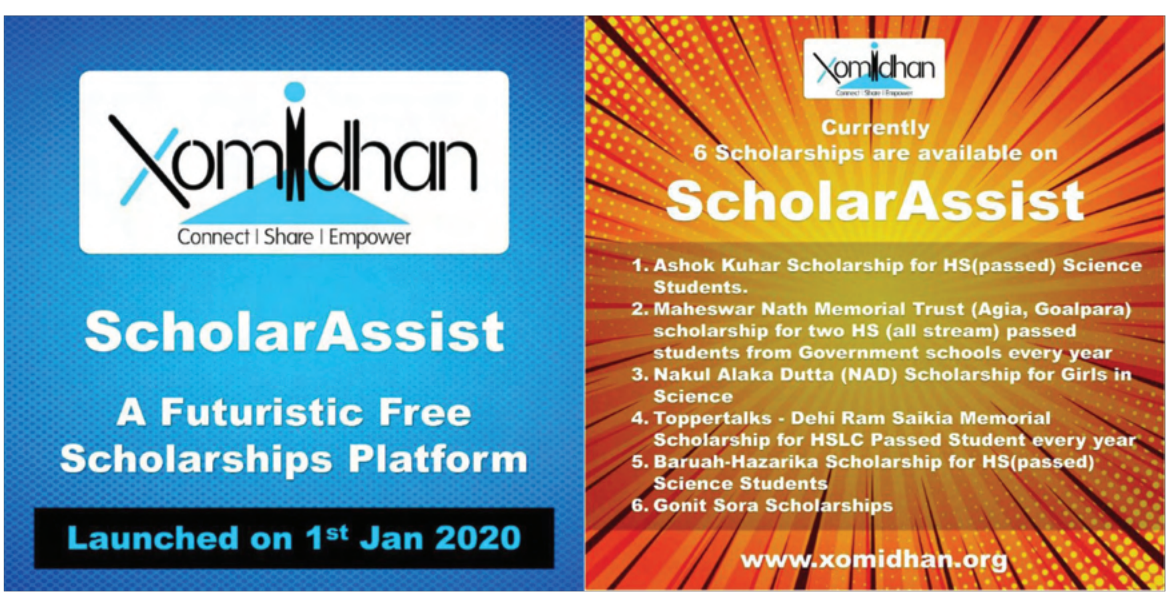

The current list of scholarships available on Xomidhan ScholarAssist are:

1. Ashok Kuhar Scholarship for HS (passed) Science Students.

Scholarship Description: This scholarship provides a sum of Rs 10,000 per annum for the Science students of Nagaon District who are currently pursuing their bachelor's degree.

Eligibility Conditions:

a. Class 12th Marks should be more than 80 %
b. Total scholarship available: one
c. Family Income less than 2,50,000
d. District: Nagaon, State: Assam
e. Scholarship Amount: Maximum of 10,000 per annum for a maximum of 4 years.

About the donor: Mr Ankush Kuhar did his schooling and HS from Nagaon and B.Tech from NIT Warangal. He has been working with Amazon for the past 10 years. Since his college days he has been teaching in Ramanujan Junior college and over the past few years have been providing Career Counseling to students of various schools and colleges in Nagaon.

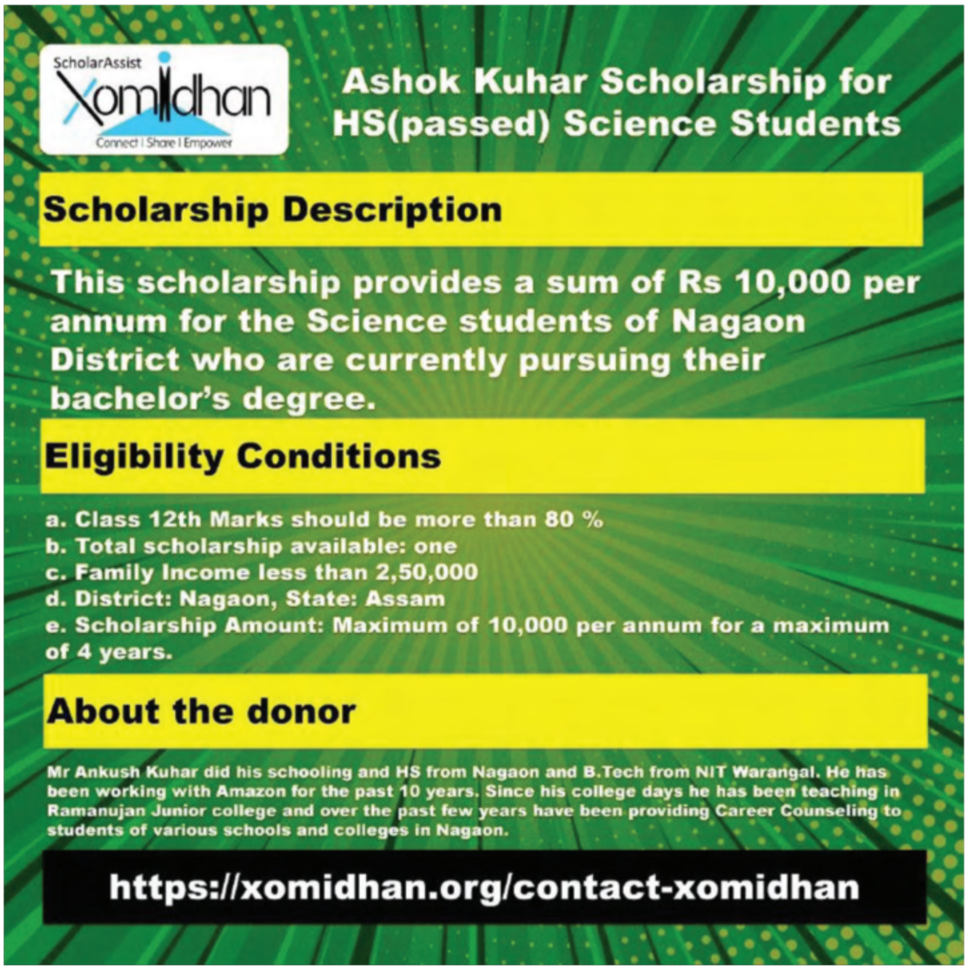

2. Maheswar Nath Memorial Trust (Agia, Goalpara) scholarship for two HS (all stream) passed students from Government schools every year

Scholarship Description: This scholarship provides a sum of Rs 5,000 each to two students every year who passed out 10+2 (any stream) from any Government schools in Goalpara district.

Eligibility Conditions:

a. Class 12th Marks should be equal or more than 75 % (should study in Government schools only)Report this ad
b. Total scholarship available: Two
c. Family Income less than 1,70,000
d. District: Goalpara, State: Assam
e. Scholarship Amount: Maximum of 5,000 per annum per student for a maximum of 3 years.

About the donor: Maheswar Nath Memorial Trust is a not-for-profit trust established in June, 2009 and aims at uplifting the socio-economic conditions of our society. With its main motto as Encourage | Enable | Evolve, the trust works as a medium for people to empower themselves with knowledge and contribute back to their community.

3. Nakul Alaka Dutta (NAD) Scholarship for Girls in Science

Scholarship Description: This scholarship provides a sum of Rs. 5000 and a certificate to the highest female scorer in the AHSEC examination every year.

Eligibility Conditions:

a. The highest scorer among female candidates in AHSEC exam.
b. If more than one candidate has the highest score then preference will be given to students with respect to marks of physics and chemistry in that order.
c. There will be only one prize every year. If more than one student is eligible then the prize will be divided equally.
d. Scholarship Amount: Rs. 5000 and a certificate.

About the donor: Alaka Baishya Dutta is a retired teacher with over 35 years of working experience. Alaka Baishya Dutta is a graduate from Handique College and was the founder teacher of Sri Krishna Seva Ashram Prathamik Vidyalaya, Lokhra, where she worked tirelessly for 9 years before withdrawing her first salary in 1995. All this time she was ably supported by her husband Nakul Chandra Dutta, a retired government official.

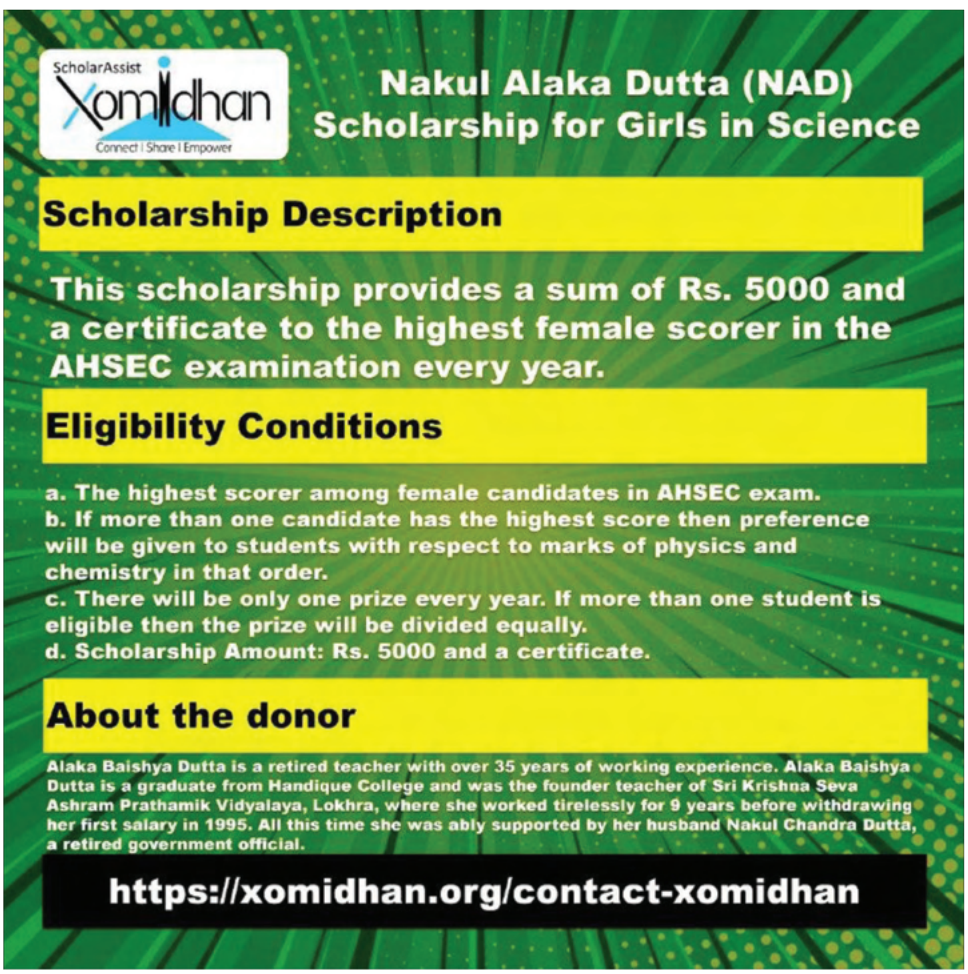

4. Toppertalks - Dehi Ram Saikia Memorial Scholarship for HSLC Passed Student every year

Scholarship Description: This scholarship provides a sum of Rs 10,000 per annum for the HSLC passed students. Two students will be selected based of the academic records and family income.

Eligibility Conditions:

a. Class 10th Marks should be more than 60%
b. Total scholarship available: Two
c. Family Income less than 2,50,000
d. State: Assam
e. Scholarship Amount: Maximum of 5,000 per annum for a maximum of 1 years

About the donor: Toppertalks is a online platform which facilitates students to excel in career by providing every possible resources

5. Baruah-Hazarika Scholarship for HS (passed) Science Students

Scholarship Description: This scholarship provides a sum of Rs 10,000 per annum for Science students from Assam who are currently pursuing their bachelor's degree. This is a one-time scholarship. Also if there are multiple eligible candidate for the

scholarship, determination of the candidate will be done on a first come first serve basis.

Eligibility Conditions:

a. Class 12th Marks should be more than 75 %
b. Should have studied from any Government school in Assam (10th & 12th mark-sheets and pass certificate to determine the schools)
c. Total scholarship available: one
d. Family Income less than 2,50,000
e. State: Assam
f. Scholarship Amount: Maximum of 10,000 per annum for a maximum of 4 years.

6. Gonit Sora Scholarships

Gonit Sora INMO Prize

Scholarship Description: This scholarship provides a sum of Rs 1,000 each to all students every year who clear the Indian National Mathematical Olympiad (INMO) from Assam.

Eligibility Conditions:

a. Anyone clearing INMO from a centre in Assam.
b. Total scholarship available: as many as students who clear the INMO
c. If no student clears from Assam, then the prize is open for North East students.
d. Scholarship Amount: Rs. 1000 or two books (may exceed Rs. 1000 in value) that the candidate desires

Gonit Sora Higher Secondary Prize (Female)

Scholarship Description: This scholarship provides a sum of Rs 1,000 each to the highest scorer in mathematics among the female candidates in the Assam Higher Secondary Education Council (AHSEC) exam.

Eligibility Conditions:

a. The highest scorer among female candidates in AHSEC exam in mathematics.
b. If more than one candidate has the highest score then preference will be given to students from arts stream and then to science stream with respect marks of statistics/computer science, physics and chemistry in that order.
c. There will be only one prize every year.
d. Scholarship Amount: Rs. 1000 or two books (may exceed Rs. 1000 in value) that the candidate desires

The counsellor pool of Xomidhan includes 20+ PhD scholars, 5 UPSC toppers from Assam as well as APSC toppers, rank holders in SEBA and AHSEC, journalists and TV anchors from leading national media, students studying in the leading universities of Europe, US, IIM, NIT and IITs, paddy and tea farmers, pilots, army and navy personnel, politicians and professionals working in different multi-national companies (MNCs) in different corners of the world.

Some of the key highlights from last decade of work by Xomidhan are:

1. Although online career counselling remains our major mode of helping the student/young professional community, we have also assisted students in making informed career decisions through other avenues such as phone counselling, WhatsApp group chats, and in-person workshops.
2. Using these counselling avenues, Xomidhan has provided guidance and assisted close to 2500 students/young professionals over the last decade.
3. Xomidhan has 273 approved counsellors to date spanning a wide range of career fields including but not limited to civil servants, scholars, lawyers, doctors, engineers, managers, artists, and teachers.
4. In order to assist students/young professionals faster, Xomidhan has also made the entire question/answer database accrued over 10 years publicly searchable through our website.
5. A well-articulated question helps the counsellors to provide the best possible answer/advice to the students. In order to assist the students in this regard, Xomidhan's future efforts will focus on redesigning the website to provide step-by-step guidance to students towards posing their career-related questions clearly.

To know more on these scholarships, please visit www.xomidhan.org

Author: Anirban Dutta, is an engineering graduate in Electrical Engineering from Anna University, Chennai

Grandpa's love story

- Pragya Gogoi
School of Mechanical and Building Sciences,
Vellore Institute of Technology, Chennai.

Eleven fountain pen inked letters
And eight poems later
Grandpa finally unlocked the doors to Grandma's heart.
I discern his thin cracked lips broaden into a beaming smile taking her name.
"She was a strong, beautiful woman" he tells me,
Eyes dreamy, sipping tea on the veranda.
I look at his moist, poignant eyes staring into the grey clouds,
Lost somewhere in her pool of memories.
5 dry months of grandma's dearth,
Grandpa is still shattered.
I hand him his gamusa as he wipes his tears,
"She was the perfect cook", grandpa says,
"The aroma of her Masor tenga (tangy fish curry) was too irresistible,
The perfect proportions of her sliced tomatoes, onions and what not weaved magic that I won't taste again"
My lips break into a sad smile seeing him wearing the striped grey shirt
It was grandma's favourite, I knew,
And aunt says he wears it more often now.
His shaky voice breaks the awkward silence between us anew-
" You see how colourful she was, draping herself in bright clothes and jewellery"
Grandma was always cheerfully exuberant,
And her clothes, none in pale shades,
Would be stacked in piles of bright, psychedelic hues in her wardrobe.
Grandpa tells me how much she loved me
And I feel a gnawing guilt inside
We lived under the same stars, in cities different,
I couldn't meet her every day.
" She shouldn't have left now, I needed her"
comes tumbling out grandpa's words.
I look at his 80-year-old wrinkled face
Anticipating the waterfall of tears that's soon going to cascade down,
Wetting the creases on his skin.
The tear soaked gamusa dangling from his drooping shoulders,
He turns his gaze away towards the living room.
And there grandma's life size portrait sits in all elegance.
A long time back,
3 years short of a decade, on a winter afternoon I had clicked that picture.
Beside the yellow and red dahlias.
She sits there in all grace,
As if she will walk out of the portrait anytime
And embrace us all again.

Carelessness

- Meghna Das
Class- Viii

2nd march, 2019, 5.30, It was a pleasant evening. Shina had her dance class. So, she had wear her dance uniform and took her note book, pen and also took spare T- shirt ¬¬¬¬so that she could change her dress after dance class. After her dance class is over, she and her friends decided to go to the nearby park for playing. But there was no one in the park at that time. They saw there was a nearby apartment where many children were playing . Shina was not allowed to go to other apartment without her parent permission. She was desperate go to that apartment for playing. So, she went to her dance teacher and asked her ‘’Could you please call my mother’’.

Her teacher took her phone and gave it to her. Shina called her mom and asked her whether she could go to that apartment for playing. Her mom told not to go as it was already late evening. But she did not listen to her mother and went to that apartment for playing. When she was playing with the other children, she suddenly fell down and got hurt. Nobody noticed that she got hurt. After a while, when they saw Shina was crying, they all immediately gathered around and saw she is hurt and bleeding from her leg. They took her to the dance teacher and her teacher immediately call to her mother. Shina’s mom got very tense hearing about Shina. She came in a hurry. As she was bleeding severely, her mom immediately took her to the nearby hospital. They reached to the hospital and directly gone to the emergency. There were à few patient in the emergency ward. All the doctors were very busy. One of the doctor came towards Shina and he asked “what happened”? Shina explained everything to the doctor, then the doctor asked her to lie down on the bed and started to check her up wound. The doctor cleaned up her wound and gave her a medicine and injection. Doctor advised her to be careful when playing and to obey her parents.

Shina went back home and learnt her lesson. She promised her mother that she will be careful in life and always obeyed to her parents.

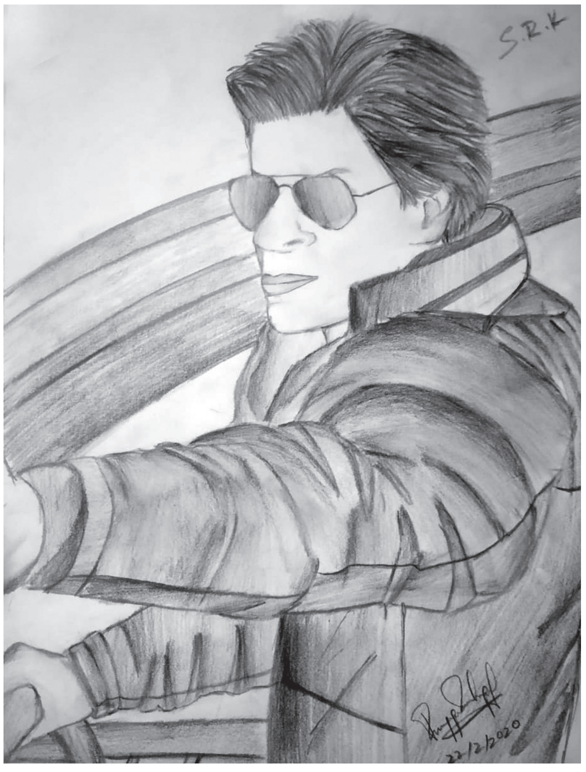

Drawing By Pragyan

Why is everybody in hurry?

- Dolly Pathak

Off late I finally started driving after years long of practice accompanied by fear. My experience over the months of driving on the busy streets and lanes of Chennai has been fun, miserable, horrible, frustrated and a lot more. But driving is joyful, isn't it?? That's what we all believe and feel so. But my mix of experiences hasn't made is joyful from anywhere. Instead

I have discovered a more different society out of the existing ones, and I would name then 'Ruthless society always in hurry'. But why so? I have been always against the idea of breaking traffic signals. Signals aren't written in alien language that people find it so difficult to understand. They are denoted in colors. They aren't lying on the streets to add a make up value to the streets. They are meant for a specific purpose. They are meant for a civilized society. But why is it that we are just always in hurry? The signals would hardly last for 60/120 seconds. It isn't just meant to make up stop unnecessarily. It also means that there are people who will be crossing a particular street by walk.

There are lanes, fast lanes and slow lanes. We can choose accordingly by the vehicle we are riding. Maintaining a decent amount of space between two vehicles is a must. This can avoid sudden hit at times and in turn save lives. At whose cost are we always trying to be in hurry? A cab driver carries passengers, a man driving with his family, there are people whose lives are associated with the one driving the vehicle. Everybody wants to just get into any empty space they find, even if it needed to change a lane and occupy. Even if a small gap is available between two vehicles, a 2 wheeler wants to just pass through it. Some vehicles would just continuously honk asking for a way. So does he/she expect the vehicle infront of him just flies off and makes a way for the former?? When we notice a vehicle marked with 'L' sign, we are expected to be linient and generous towards the new learner, so that he/she is able to drive without fear and at his own pace. But what do we do? We instead feel 'Why is this person even driving on the road this slow and taking up our time, let's honk and honk and overtake the vehicle". We are called a civilised society because it is believed that we can follow certain rules and regulations. Why are we so hesitant then or rather say unwilling to do so intentionally? Just being a pro at wheels isn't enough, social sensibility is equally important while driving.

India ranks 1st in the number of road accident deaths across 199 countries reported in the World Road Statistics, 2018. India accounts for almost 11% of the accident related deaths in the World. Tamil Nadu and Uttar Pradesh remain accounted for the highest number of road accidents and death on account of road accidents respectively in 2018, the report said.

Accidents due to use of mobile phones while driving accounted for 2.4% of death followed by 2.8% for drunken driving, but the highest 5.8% deaths are due to traffic violations related to driving on the wrong side.

If we fear of getting harmed due to chemicals in food, if we panic when a pandemic disease arises around us, if we feel afraid to lose our life or the lives of near or dear ones to natural calamity, why aren't we scared of losing our life to our own careless on the road. Our little carelessness and hurry can not only put us in danger, but also life of others. Let us be a little more civic, careful, patient, aware and most of be humble and generous on the road while we drive. Because Everybody is in hurry but nobody wants to die.

Statistics collected from various sources on internet.

Thailand Diary

- *Prakash Das*

Thailand was my second home in late 2005. I had opportunity work in Thailand for 8 Years and understand their culture, Festival, food cusine, Educational system & technological superiority in the field of Renewable Energy. There are similarity between Thai culture and North –East India especially Assam in many ways. In fact, scientific findings clams that Ahoms have Thai ancestry origins.

Songkran Festival:

The Songkran Festival, also known as the Traditional Thai New Year, is usually celebrated in mid-April. It is one of Thailand's grandest and most important events. This festival is similar our Bohag Bihu marks the

traditional Assamese New Year and is known to be one of the most important among all Bihu. Both Festival is usually celebrated in mid-April. The Songkran Festival is a time when family and friends gather to pay gratitude to elders and visit temples for prayer and offering. Songkran literally means to pass or move into. The Songkran Festival is an amazing event in Thailand which is used to welcome the New Year. In several cities across the country, locals celebrate the Songkran festival by splashing water over themselves with a word of blessing.

The young people pay gratitude and also show a sign of respect to elders in a sacred ritual, which involves pouring down scented water on their hands and also giving them new clothes similarly to our Assamese culture. This is also known as water festival in Thailand and similar to our Holi Festival splashing water among themselves and play with water guns & White Powder. This is believed to bring longevity, good health and prosperity.

Loy Krathong Festival:

The Loy Krathong Festival is also regarded as valentine's day in Thailand. During the festival, couples

make wish to stay together when they release their Krathongs on the river. This festival resemblance to our Hindu Culture of Karva Chauth /Chat Puja.

In Thai, Loy means "to float" and a Krathong is a small lotus-shaped boat made from banana tree leaves. So Loy Krathong means a celebration where you "float a banana leaf raft". In the center of the Krathong, there are traditionally 3 sticks of incense and a lit candle. The boat also is often decorated with flowers and coins.

Loy Krathong is also called the light festival, and in Chiang Mai it is held together with another magnificent local festival called Yi Peng, the sky lantern festival.

Thai Cuisine:

Thailand is world-famous for its mouthwatering cuisine and for good reason to visit and explore the flavours of the Land of Smiles by eating your way through some of the best dishes this foodie nation has offered: These are some of my favourite Thai dishes that I had really enjoyed in my life and always love to recommend these any one visiting Thailand.

Tom Yum Goong (Spicy Shrimp Soup) : This iconic bowl of steaming goodness is bold, aromatic and comes with a fairly strong spicy kick. Tom yum goong is created with quintessential Thai ingredients like lemongrass, chilli, galangal, kaffier lime leaves, shallots, fresh lime juice and plenty of fish sauce, fresh prawns and mushrooms.

Som Tam (Spicy Green Papaya Salad) : Som tam hails from Isaan in Northeastern Thailand

and is one of the most popular dishes in Thailand. The classic som tam consists of shredded green papaya, tomatoes, carrots, peanuts, dried shrimp, runner beans, palm sugar, tamarind pulp, fish sauce, lime juice, garlic and plenty of chillies.

Kai Med Ma Muang (Chicken with Cashew Nuts) and Tom Kha Gai (Chicken in Coconut Soup) another two favourite dishes. Simple, yet very tasty.

It is very interesting to see the presence Robab-Tenga in Thai fruit market which is a very delicious and popular citrus fruit from Assam and mostly available in North-East India only. This is known as “Som-o” in

Thailand. Another, culinary vegetables used in the cuisine of Assam Dhekia Xaak (Scientific name : Diplazium esculentum) is found in the local vegetable market in Thailand. This is known as “phak guut” in Thailand.

In Assam, it is a tradition to offer pan-tamul ("তামোল") to guests, after tea or meals, served in a brass plate with stands called bota. Among the Assamese, the areca nut also has a variety of uses during religious and marriage ceremonies and serving Tamul-Pan while praying at Namghar, ancestors worship program, taking blesses in front of elders, an invitation for marriages, etc . No other such auspicious function is considered to be

full-filled without this in Assamese culture.

The betel nut can go by different names in Thailand such as betel Nut: ‘(maak) or ‘ maak ploo. Maak is a Thai word, which traditionally meant fruit. Ten betel nuts laced on string is referred to as: ‘(maak mai) or ‘ (maak sieb). Betel nut strings tied together: ‘(maak hua) or ‘ (maak pun). Similar to Assamese culture, Maak is also plays a major role in Thai traditions and ceremonies such as: Life prolonging ceremony, A decorated tray that consists of maak and other offerings in a ceremony where students show respect and gratitude toward teachers from both past and present, Wedding ceremony and Buddhist rituals.

Tiffany and Alcazar Show:

The Tiffany Show and the Alcazar Show are the two most famous transvestite cabarets in Thailand. Thus is probably one of the most famous ladyboy cabaret shows in Pattaya. Performers are dressed in Thai, Chinese, Italian, Korean, Russian and even Bollywood-style costumes making evening much more entertaining! With the spectacular sets, ravishing costumes and the performances, it will surely be an unforgettable experience for any one.

Ladyboys in Thailand are well integrated into society, and widely accepted amongst both the Thai people and tourists. Unlike other countries, those belonging to the LGBT community in Thailand experience so much freedom because their society is much more tolerant similar to North East India.

Asian Institute of Technology (AIT):

Similar to IITs, IISc, JNU in India, Thailand also has many reputed Educational graduate/ postgraduate institution and Asian Institute of Technology (AIT) is one of them.

The Asian Institute of Technology (AIT) is an international English-speaking postgraduate institution, focusing on engineering, environment, and management studies. Established in Bangkok in 1959, AIT as a university has become a leading regional postgraduate institution and is actively working with public and private sector partners throughout the region and with some of the top universities in the world. AIT has 1700+ Students from 60+ Countries/Territories and 19800+ Alumni from 90+ Countries/Territories.

I had an opportunity to pursued Master of Engineering from AIT in Energy Field of Study in 2005. AIT is recognized for its multinational, multicultural ethos, the Institute operates as a

self-contained international community at its campus located 40 km (25 miles) north of Bangkok, Thailand.

AIT Offers – Masters Degrees: MBA, MEng, MSc (Key Filed of Specialization :Mechatronics,

Nanotechnology, Data Science & AI, Energy, Structural Engineering, Disaster Preparedness, Mitigation, and Management, Urban Water Engineering and Management, International Finance programs etc), Executive Master Degree Programs, Doctoral Degrees: DEng, DTechSc, PhD.

Every Year, there are number of students from North- East India get admission in AIT in different field of studies and successfully pursuing Master Degree, MBA and Doctoral Degrees. AIT offer a great opportunity for all students and provide a platform for International exposure in various field. There is also scholarship offer by AIT for higher studies based on merit and experience for eligible candidates. Any student from Assam interested for higher studies can visit AIT website for details https://www.ait.ac.th/admissions/

Technological superiority:

Renewable energy such as, solar PV and wind provides reliable power supplies and fuel diversification, which enhance energy security and lower risk of fuel spills while reducing the need for imported fuels. In Renewable field, companies from Germany, USA and European countries has Technological superiority and field of expertise in late 2005. It is interesting to see Thai Renewable companies showed the technical expertise in solar electrification and Centralized Solar Hybrid Microgrid Power Station during those days.

I had opportunity to work in such ASEAN leading microgrid technology company in Thailand as a Renewable System Specialist who served more than 100 MW of isolated microgrid clients in South East Asia, South Asia and Pacific Islands countries such as Malaysia, Indonesia, Philippines, Maldives, Nepal, Vanuatu and Australia.

In North-East India, still there is number of villages are not Connected with Centralized utility Grid due to difficult terrain. Rural electrification in India has received considerable attention and funding lately. However, these efforts are often disorganized, and do not consider the full set of locally available resources and analysis for Assam, a Northeastern state in India, which has more than 2000 of un-electrified villages.

Such as Centralized/ Isolated Solar Hybrid System for Rural Electrification solution is ideal solution for North-East India where Centralized utility Grid is not feasible.

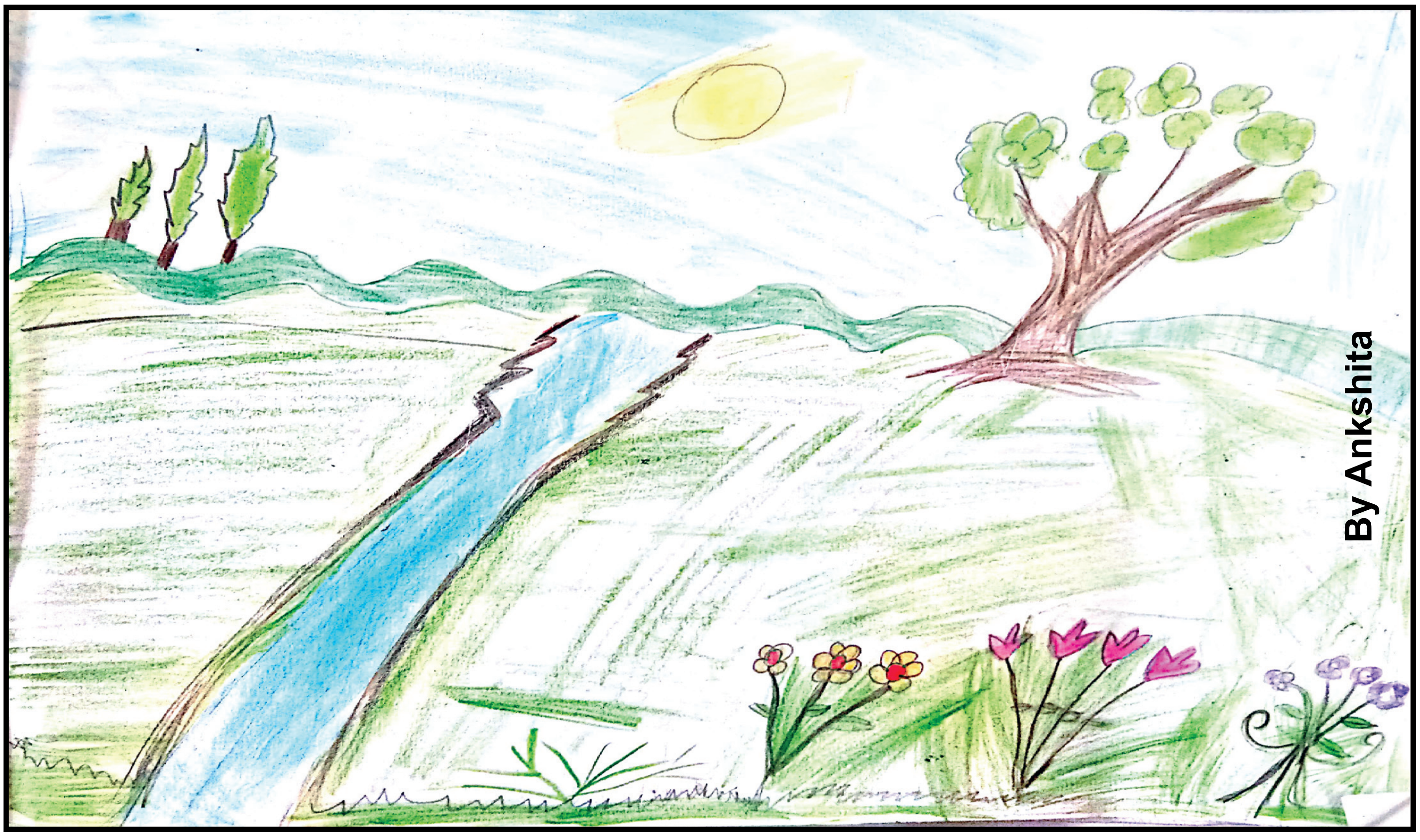

By Ankshita

The Culture of Fossil Worship

"Sālagrām": the sacred fossil god of India

Dr Raktim Ranjan Saikia
Assistant Professor Department of Geology
J B College, Jorhat-785001
Assam, India raktimrsaikia@yahoo.co.uk

Fossils are wonderful creation of nature. They are lithified remains or shapes of organism entrapped within sedimentary rocks. The people of ancient time always surprised to see fossil within sedimentary rock. Lithified snails, huge lithified bone made man to imagine about a world totally different from present world and several stories were build on fossil remains. As a result people started to worship fossils.Almost every nation in the world had the culture of fossil worship and some of them still preserve this culture of fossil worship. Our India is also not an exception. The culture of fossil worship is deeply rooted within Indians. One fossil popularly known as "Sālagrām" is most widely worshiped in India.

"Sālagrām" is considered as one incarnation of Lord Vishnu. This black stone with naturally engraved discuss mark (The Cakra) of Lord Vishnu attracted people from distant past. The devotee of Lord Vishnu worshiped "Sālagrām" in different parts of the world. The Buddhist people of Tibet and Nepal considered "Salagramashila" as the 8 spooked wheel of religion. The "Sālagrām" is also believed to represent the goddess of nature among the devotee of a very small "Sakti sect" of India. The "Shiva Linga" may be manmade but a "Sālagrām" never be made. It must be always naturally formed and must be found in the River "Gandaki" or "KāliGandaki". The same type of stones found in other place can never be considered as "Sālagrām". The normal size of a "Sālagrām" is not very large. It can be generally placed on a palm. But some bigger "Sālagrām"s is seen is the Jagannath Temple of Puri and MuktiNath Temple of Nepal. The River Gandaki or Kali-Gandaki is very Old River, even older than the Himalayas. This river cuts the lower Himalayas and falls on River the Ganga.

The practice of worshipping "Sālagrām" is very ancient. There is mention of "Sālagrām" worship in "Mahabharata". In a rock edict dted earlier to 200 BC, excavated in Mewar of Rajasthan, we find mention of "Sālagrām". "AdiShankaracharyya (632-664 AD) has also specifically mentioned the worshiped of "Sālagrām" in hid "Bedanta Sutra". Krishna Mishra's Sanskrit play "PrabodhaChandroday" (11th century AD), "Garuda Mahapuranam" (2nd century AD), "Padma Puranam" (2nd century AD) records the practice of "Sālagrām" worship. Unlike other idols, the "Sālagrām" doesnot required purification and can be worshipped directly. "Sālagrām" are generally of a size that can be beheld on one's palm. Large size "Sālagrām" is very rare. The largest and the heaviest "Sālagrām" can be seen in the Jagannath Temple of Puri. The Bishnu Temple at Muktinath of Nepal also has a large "Sālagrām". The largest collection of "Sālagrām" is at KarunaBhawan of the ISKON Temple of Scotland.

Devotees believe that "Sālagrām" is found only in the bed of river Gandaki. There is mention of the sacred river Gandaki in the Mahabharata and other ancient scriptures. According to Devi Bhagabat, Lord Bishnu, in order to kill the demon Jalandhar, had to temper the fidelity of his wife Brinda. Thereafter, Brinda cursed Lord Bishnu and he took the shape of "Sālagrām" and Bribda got transformed into a river called Gandaki. After taking the stone shape, Lord Bishnu emerged into the Gandakiriver and ever since the "Sālagrām" stone became so sacred. This story is found also in the Shiva Mahapurana. Geologically, the river Gandaki is older than that of the Himalayas and in the present day it flows from the Himalayas and falls into the Ganga. This river is also known called the river Narayani or Sālagrāmi

The sacred Sālagrāms are found on Kali Gandaki river bed in Muktināth area between Dhawalgiri and Annapurna Hills of present day Nepal. Besides Mukti-Nath, Sālagrāms are found the area between Jonsom and Kakobeni, Mustang area to the north and Damudarkund Lake, the source of Kali-Gandaki River. During the rule of monarchy in Nepal, the king gave annual collection lease to private companies for Sālagrāms collection. The king had taken the best pieces of Sālagrāms for him and others were given to the companies for sale.

Here the question arises regarding the origin of Sālagrāms. Sālagrāms are actually some fossilised form of some ancient snail like creatures (Mollusca) known as ammonites. These creatures were lived in the oceans of the earth before 400 million years ago. The name ammonite came from the Egyptian god Amon. Amon's favourite animal was ram. The ammonites are look like the horn of a ram. So Plini the Elder used this name ammonite. Not only the Indians, but different nations in

different time considered ammonite as sacred. Zoological classification of ammonites is

Kingdom: Animalia Phylum: Mollusca Class: Cephalopoda Subclass: Ammonoidea

“Sālagrām” or Kali Gandaki ammonites are also formed in the same classical way of formation of normal fossils. Although writers of many “Puranas” of ancient India regards “Sālagrām” as the incarnation of Lord Bishnu, some has also opined that it has some relation with a marine organism. These writers have named this organism as “Brajakita”. According to them the “brajakita” engraved the rounded marks on rocks. But modern geologists have proved that, the “Sālagrāms” were formed due to replacement of organic material of ancient ammonites by silicon di- oxide mineral. When alive, these ammonites were shelled creatures like modern snails and their shells were composed of calcium carbonate. Due to sudden geo- tectonic activity, those shelled ammonites were covered by sediment cover. During the sedimentary rock formationprocess, the soft tissues of ammonite body were decomposed, but the hard shell of calcium carbonate remained unaltered. The calcium carbonate molecules were replaced one by one by silicon di-oxide (SiO2) molecules. This process continued for millions years and in time, the whole calcium carbonate shell had replaced by silicon di-oxide and preserved within sedimentary rock as “rock snail”.

The ammonites lived in “Devonian age” about 400 million years and extinct

along with the dinosaurs in “Cretaceous age” (65 million years back) during a natural digester. The dead ammonites got studded in the sediments of the seas and later got transformed into stones through the above mentioned process.

When the Himalayas emerged from the sea level about 15 million years ago, the ammonites also came up with the lithified sediment pile of sea bed. At that time, the Gandaki River had to make its way through the newly formed sedimentary rocks. During this process, the river released the preserved ammonite fossils from sediment trap. Observing the unfamiliar structure of this stone, people started associating divinity with it and there developed many stories around it.

Some parts of an ammonite fossil sometimes have a golden luster on it because of presence of thin pyrite layer on it. The devotees consider it more holy than normal. During the rainy season, the Kaligandaki River erodes new layers of sedimentary rock and release new ammonite fossils to river bed. From October to January, tourist, pilgrims and ammonite traders collect them.

Though ammonite fossils are found in many places of the world, those that are found in the Gandaki are considered as “Sālagrām”. But now-a-days black ammonites of Spiti District of Himachal Pradesh are also sold as “Sālagrām” in name of Kaligandaki ammonites.

Ammonites fossils found in West Isles of Scotland are known as “cramp stone”. Local people believe that cramp stone has some medicinal property. They use it to cure muscular disorder of cattle. In Germany, ammonites fossils are known as “Dragon stones” and people believe that it has power to increase the milk production of cows.

Now-a-days most of the people understand what fossils are. But a large quantity of Indians still believe “Sālagrām” as god and think that it has some divine power.

Reference:

1. Van der Geer AAE, Dermitzakis MD, De Vos J(2008): Fossil Folklore from India: The Siwalik Hills and the Mahâbhârata, Folkore 119: p.-92. London: The Folklore Society.

2. The Kathmandu Post, 12th Jun, 2014, Thursday.

3. Mayor, Adrienne (2000): The First Fossil Hunters. Paleontology in Greek and Roman Times, Princeton University Press, Princeton, New Jursy.

4. Rao, S. K. R (1996): SalagramKosha. Bangalore: Kalpatharu Research Academy

5. “On Saligrams—the Holy Stones of India.” (1988): Contributions to Himalayan Geology 4.

6. EpigraphiaIndica (1933): Vol. 22, p. 204, Archaeological Survey of India, India. Dept. of Archaeology

SRIMANTA SANKARDEV

Er. Rahul Boruah
Audio Engineering & Music Production
K M College of Music and Technology

Even Gods covet to be born as mortals in Bharatavarsha. Glory to Bharatavarsha where you are born.

These are the words of the great saint, scholar, social reformer and possibly one of Assam's greatest visionary, Srimanta Sankardev

If I am asked to name the greatest personality of Assam, who has contributed most to the Assamese life and culture, I would not have any hesitation in taking the name of Srimanta Sankardeva as my choice. There is none in the history of Assam who has exercised so much influence on Assamese way of life, culture, literature and religion as Srimanta Sankardeva has done.

Srimanta Sankardeva was born at Alipukhuri, near Bordowa in the present district of Nagaon, in the year 1449 AD. His father was Kusumbar Bhuyan and his mother's name was Satyasandhya. Kusumbar Bhuyan was the Shiromani (chief) of the Baro-Bhuyans clans of the region (the Baro-Bhuyans were independent landlords in Assam). He started going to school at the age of twelve and wrote a poem about Lord Vishnu -"Karatala Kamala Kamala Dala Nayana" without using any matra. He lost his parents early in life and was brought up by his paternal grandmother Khersuti.

Srimanta Sankardeva got settled in Majuli and started preaching his new faith called Bhagavati Vaishnava Dharma soon after his return from pilgrimage. The principal point of his new faith was the "Ek Sharaniya Naama Dharma," i.e. chanting of the name of one god devotedly.

For him the worship of the idols of numerous gods and goddesses were unnecessary as the same supreme soul exists in all human beings..He is also a fine artist. His art works have been preserved in the Albert Museum of London.

He wrote a book named 'Kirtan Ghosha' which till today has remained a priceless gem of Vaishnava thoughts. In the task of establishing the new faith, he was helped by his disciples named Madhabdev, Damodar Devand Haridev etc. after a long earthly sojourn of 118 years, Srimanta Sankardeva breathed his last in the year 1568 leaving behind a trail of immortal fame.

Today Srimanta Sankardeva is remembered not only as a great religious reformer and preacher, but also as a great scholar and a renowned writer. His main work includes, books such as, 'Harish Chandra Upakhyana', 'Rukminiharana kavya', 'Gunamala', 'Bali-Chalana', etc. Srimanta Sankardeva greatly enriched Assamese language and literature to a high level of excellence.

His concept of 'Satra' and 'Namghar' have revolutionized social life in Assam. He is also credited to have developed a new type of dance form called 'Satriya'. His dramatic works such as 'Rukminiharan', 'Parijat Haran', 'kaliyadamana', etc have raised Assamese literature to great heights.

The "Sattras" or the monasteries set by the Vaishnavite saint developed as the hub of religious, spiritual and cultural life of the people of Assam. Srimanta Sankardev used the charm of art and culture to spread his philosophy of monotheism i.e. Vaishnavism, so that it could be used as a medium of instructions. The chief disciple of Srimanta Sankardev was Sri Sri Madhavdev, who also worked for spreading Vaishnavism and contributed by his literacy works including " Nam Ghosa", " Bhakti Rattna" etc.

Today Assam and the Assamese people can never forget the noble contribution of this great son of the soil. He made the Assamese people pulsate with new culture, a new faith and a new social order. The Assamese culture and literature initiated by Mahapurusha Srimanta Sankardeva continuous to echo throughout the length and breadth of Assam even today and forever.

The great saint died at the age of 120 years in 1568 in Koch Bihar.

My Favourite Author: Ruskin Bond

-Swapnil Phukan
Class-X

Ruskin Bond is an Indian author .He was born in May 19,1934 .He is best known for his children's work of literature .He is one of the best known author for children's. The Indian Child Education his recognised his role in the growth of children's literature in India. He was awarded for many of his literature works like the, Sahitya Academy Award in 1992 for Our Trees Still Grow in Dehra, his novel in English. He was also awarded the Padma Bhushan in 2014

He had been going through a very tough time in his boarding school. When he was 10 his father passed away .He was informed about this incident by his teacher, he was thoroughly heartbroken .Later he was raised by his mother and his stepfather who lived in Dehradun.

According to my opinion he is one of the best authors of all time. He has written over 400 short stories. Below are few of his famous books.

- Rooms on the Roof: It is the first book he published. He published it when he 17.It won the Jhon Llewellyn Rhys Prize .It's about a boy's adventure where he runs from his house.

- The monkey trouble and other grandfather stories :It's a story about an extraordinary monkey causing trouble in rusty's house

- Rusty Runs Away: It's a story about a boy who teams up with his friend to run away from the boarding school.

- The Blue Umbrella: It's about a girl who has a beautiful umbrella and is the most beautiful in her village. It was later adapted into a Hindi film of the same name.

- Rusty Comes home: Rusty a boy who was wandering his half of his life at last comes to his childhood city. This is was the last volume of the puffin books collection.

Bond has created characters both charming and eccentric, which have endured in popular imagination. Bond has bought to pulsing life the mountain, valleys and rivers of Garhwal, as well as the quiet magic of small, tucked-away places, in book after book.

MY MOST VENERABLE PERSON 'POLICE AITA'

Aarshia Borgohain, Class- VIII
The Indian Public School, Erode

The person whom I admire the most is… Mother? No. Father? No. Brother? No. It is my cute, warm-hearted great-grandmother. She is the star of my life. I am lucky that I saw her after my birth till my age of eleven. I never thought she would touch my heart and motivate me to aim the sky. The things she did with me are the most unforgettable moments for me. I had many things with her. I always miss her, when she is away from me. I love her the most. When I am near her, I feel intact and serene.

She is charming, admirable, lovable, caring, etc. She is good in nature and she has a good sense of humor. She is wise and I admire her intelligence. The most impressing thing in her is her patience towards the people. I loved her, I love her and I will love her for what she is. I am proud of her for what she did for me.

The beautiful moment for me with her is the laughter challenge. The heartbroken moment was the news I heard when she passed away, I was in the state of grief and sorrow.

I was shedding my tears but I knew that she would never come back to me again. I never thought she would leave me and go. I miss her a lot. She is the brightest star in my evening sky.

My Super Hero

-Kashvi Bordoloi, Class- IX
Chennai

You are my super hero,
You save me from danger
You fight to make me happy
You take care of me
You are the best super hero ever

You scold me for good
You teach me for good
I love you a lot
I trust you a lot

You are not only my super hero
You are my best dad forever
I love you a lot,
But don't ask me why …

Executive committee 2019-21

Preseident	**Hemanga Barman**
General Secy	**Subrat Goswami**
Asst Gen Secy	**Kishore Kalita**
Treasuer	**Uday Phukan**
Organizing Secretary	**Pradeep Hazarika**
	Prakash Das
	Brindaban Bordoloi
	Preetirekha Bordoloi
Publicity Secretary	**Angshuman Dutta**
	Manjil Bhuyan
	Mandira Bhuyan
	Mintu Dutta
Sports Secretary	**Bijoy Bordoloi**
	Mohan Das
Sports committee members	**Gargee Dutta**
Cultural Secretary	**Deben Daloi**
	Purobi Bordoloi
Cultural committee member	**Prasenjit Chakraborty**
Magazine Secretary	**Satyam Lahon**
Magazine team	**Taranga Phukan**
	Rupankar Hazarika
	Bishwarupa Borthakur
Executive Members	**Anshuman Baruah**
	Kakam Patir
	Avijit Sharma
	Dr Mitalee Barman
	Purabi S Bordoloi
	Meeta Sharma
Advisors	**Pradeep Sarma**
	Gautam Deori
	Prasanta Kr Buattacharjee
	Dwip Kinkar Goswami

লক্ ডাউনৰ আগৰ আৰু যোৱা দুটা বছৰৰ বিভিন্ন অনলাইন অনুষ্ঠানৰ ডুখৰীয়া স্মৃতি

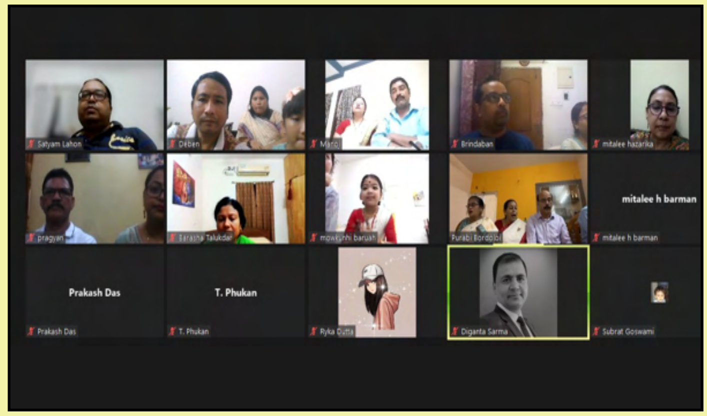

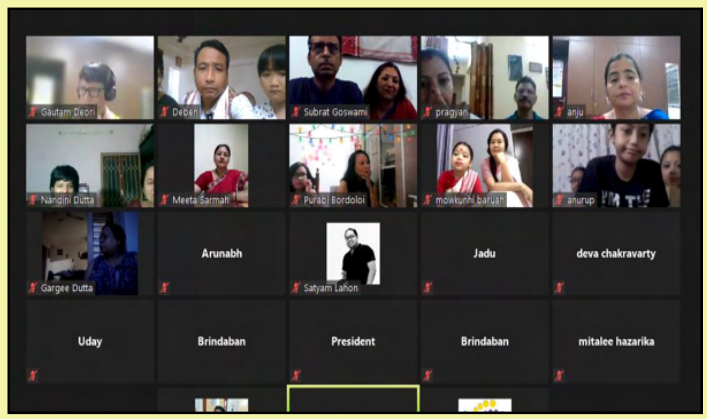

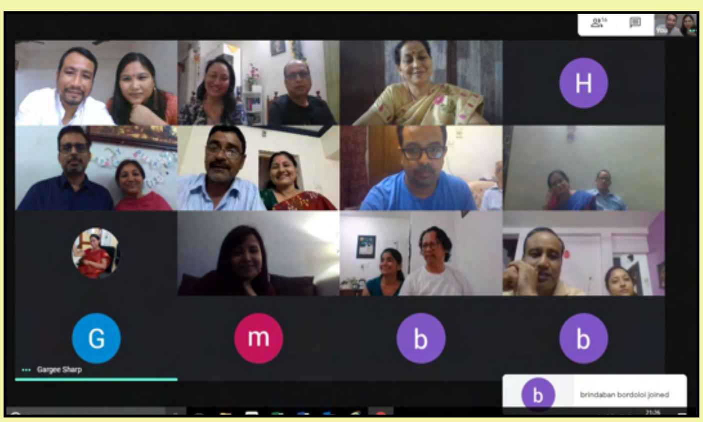

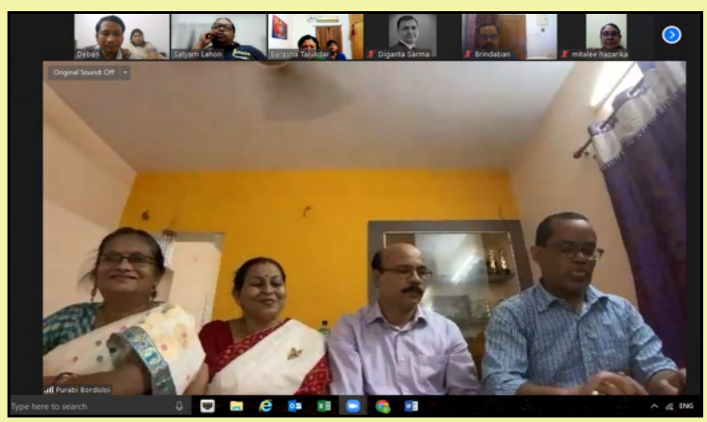

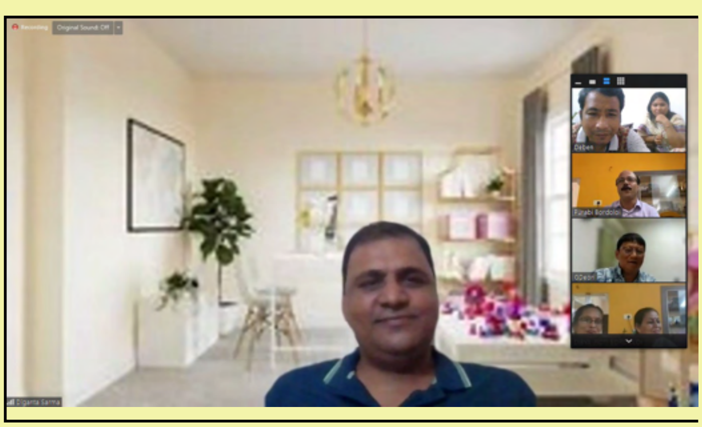

লক্ ডাউনৰ আগৰ আৰু যোৱা দুটা বছৰৰ বিভিন্ন অনলাইন অনুষ্ঠানৰ ডুখৰীয়া স্মৃতি

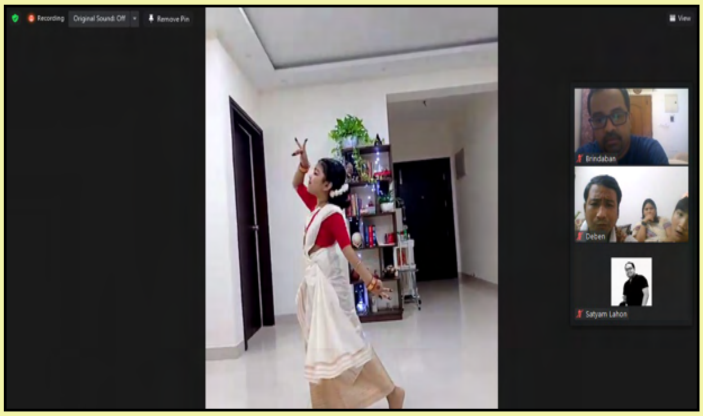
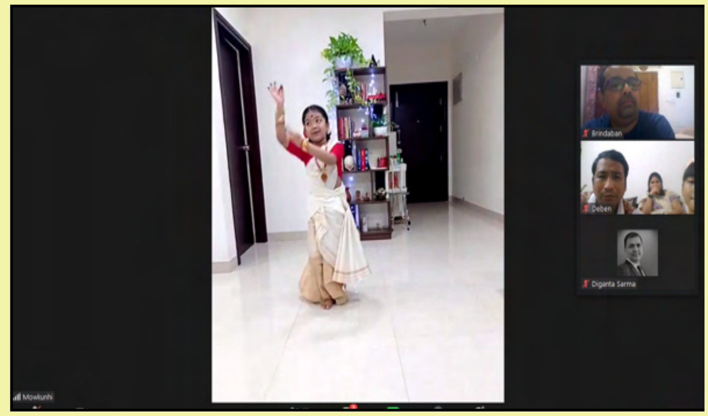

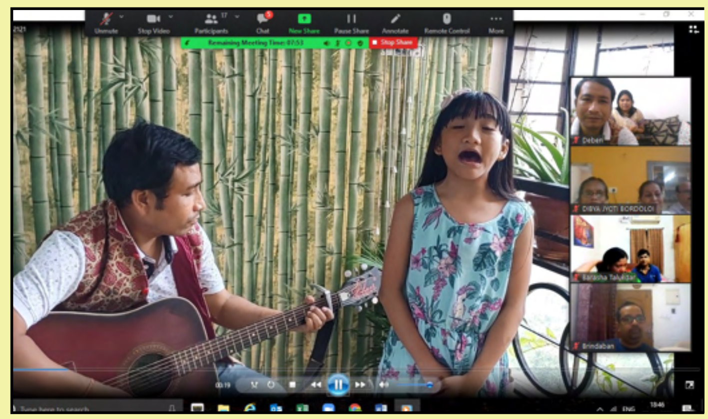

লক্ ডাউনৰ আগৰ আৰু যোৱা দুটা বছৰৰ বিভিন্ন অনলাইন অনুষ্ঠানৰ ডুখৰীয়া স্মৃতি

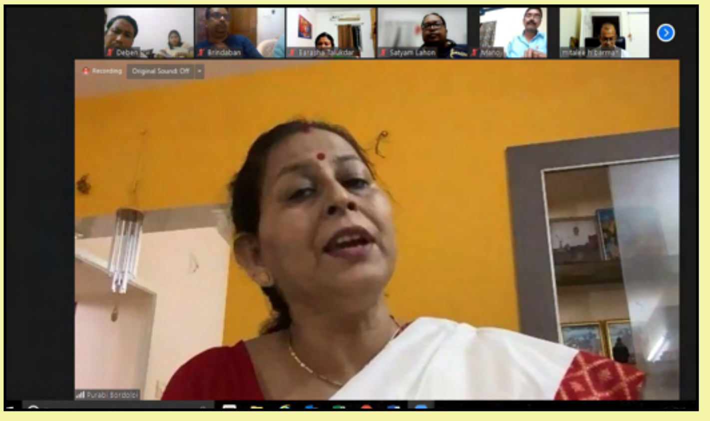

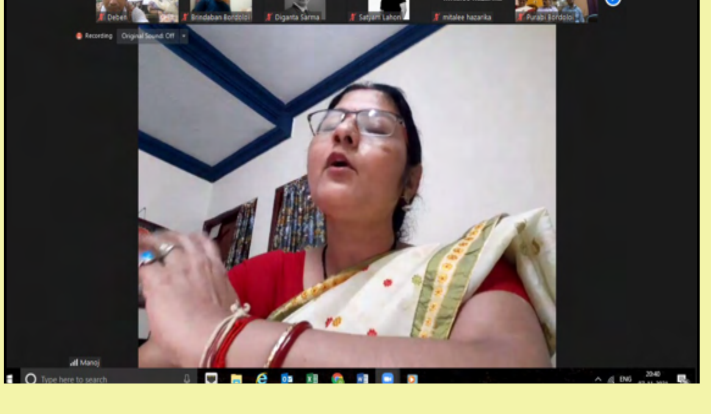

AAKASH HOSPITAL
Thiruvottiyur
endoSURG
Unit of AAKASH HOSPITAL
Multi Speciality Hospital
Emergency & Trauma Care
AAKASH HOSPITAL
ISO 9001 : 2008 Certified
Patient Care
Since 2005
#393/1,Thiruvottiyur High Road,
Chennai-600 019. Tamilnadu, India
Tel : +91 44 42034109 / 4930 4242
Fax : +91 44 2573 0033
Web : www.aakashhospital.in
E-mail : aakashsrkdr@gmail.com
ADVANCED LAPAROSCOPIC SURGICAL CENTRE
aaditya
FERTILITY
& WOMEN CARE CENTER
BUILDING FAMILY TREE
IUI|IVF|ICSI
UNIT OF AAKASH HOSPITAL
393/1, T.H Road, Thiruvottiyur,
Chennai - 600 019
97898 24501 / 044 - 42327555
97898 24501
Taking care of
your heart
Aakash
cardiac care
Unit of Aakash Hospital
393/1,Thiruvottiyur High Road, Chennai-600 019.
Tel : 044 4930 4242 / 4203 4109 Fax : 044 2573 0033
Branch:
No. 3, P.S. Sivasamy Salai, Mylapore, Chennai - 600004
Tel: 044 4271 4242 / 044 4353 8652 / +91 7200 493876 / +91 81488 37878
E-mail: aakashendosurg@gmail.com | Website: www.aakashhospitalendosurg.com
No. 481, Pachaiamman Nagar, Minjur, Chennai - 601203.
#393/1,Thiruvottiyur High Road, Chennai-600 019. Tamilnadu, India
Tel : 044 49304242 / 42034109 / 2573 0099
Web : www.aakashhospital.in / E-mail : aakashsrk_dr@yahoo.co.in / aakashsrkdr@gmail.com

49 years of excellence

www.bsclre.com

BOLLINENI Renata
PREMIUM APARTMENTS & VILLAS
OTTIYAMBAKKAM

'Bollineni Renata'is a complete living experience, a blend of Compact Villas, Lifestyle Villas as well as 2 & 3 BHK Apartments. Abounding in opulent comforts, these homes are exquisitely crafted to experience exclusivity, comfort and most importantly more space. 'Bollineni Renata' is equipped with club house, swimming pool, children's & toddlers play area, sit outs, sense of security and much more.

Quality fittings throughout the project create a living environment that elevates leisure living to its highest level with thoughtful and innovative designs.

A unique lifestyle spread across 5.5 acres, Bollineni Renata is a promise of openness and comfort.

Space to Breath, Live & Grow

*T&C apply

5.5 Acres || 199 Apartments

75 Luxury Villas & Compact Villas

5000 Sft Clubhouse

RERA No: TN/01/Building/0237/2021.

Project approved by all leading banks*

Fully Loaded Clubhouse || Swimming Pool || Gymnasium || Cricket Practice Pitch
Party Lawn || Amphitheater || Basketball Court || Jogging Track || Yoga / Meditation Center

For site visits / enquiry, Please Call: **+91 91486 36787**

Toll free : 1800 103 5767 | E-mail : salesenquiry@bscplre.com

BOLLINENI HOMES from BSCPL
Building Better Lives

REAL ESTATE – **BSCPL INFRASTRUCTURE LIMITED,** Nookapalayam, Perumbakkam Road, Sithalapakkam, Chennai – 600 0126

CREDAI

DISCLAIMER: This advertisement is purely a conceptual presentation and not a legal offering. The promoter reserves the rights to make changes in elevation, specification, floor plans & master layout as deemed fit. This presentation has been made to give an understanding on the pre-conceptualisation of the project. Terms & Conditions apply.

HYDERABAD | BENGALURU | CHENNAI | DUBAI

BSCPL INFRASTRUCTURE LTD.

49 years of excellence

www.bscplre.com

Arrive in tranquil destination and treat yourself to grand living. Explore the colors of life in an elaborate canvas. Connect with future where development is rapidly unfolding. Bollineni Zion is an eloquent statement in peaceful living. Bollineni Zion offers beautifully crafted apartments so spacious that all your king-size dreams will fit in. Facilities so top-notch, you'll feel elevated to a global citizen. The location has unending stretches of greenery and an aura that matches your stature..

2 & 3 BHK apartments · Spread over 23.5 acres · Sizes from 885 sq ft to 1650 sq ft

World-class clubhouse 82,000 sq ft · Located Near Sholinganallur, OMR, Chennai

2 & 3 BHK Apartments starting from ₹ 45 Lakhs onwards*

PMAY applicable as per norms*

*T&C apply

82,000 sft CLUB HOUSE

RETAIL SPACE

SCHOOL WITHIN THE CAMPUS

BOLLINENI ZION

HIGH LIVING CONDOMINIUMS

Sholinganallur

Project approved by all leading banks*

RERA No. TN/01/Building/0458/2020

For site visits / enquiry, Please Call: +91 91486 36787

Toll free : 1800 103 5767

E-mail : salesenquiry@bscplre.com

BOLLINENI HOMES from BSCPL

Building Better Lives

REAL ESTATE – **BSCPL INFRASTRUCTURE LIMITED,** Nookapalayam, Perumbakkam Road, Sithalapakkam, Chennai – 600 0126

CREDAI

DISCLAIMER: This advertisement is purely a conceptual presentation and not a legal offering. The promoter reserves the rights to make changes in elevation, specification, floor plans & master layout as deemed fit. This presentation has been made to give an understanding on the pre-conceptualisation of the project. Terms & Conditions apply.

HYDERABAD | BENGALURU | CHENNAI | DUBAI

BSCPL INFRASTRUCTURE LTD.

With best compliments from

VRAJ GROUP

VRAJ GROUP OF COMPANIES

B-702,Times Square,
Andheri - Kurla Road, Marol,
Andheri East,
Mumbai - 400 059.
Tel No. 02261226600